Marie-Laurence de Rochefort

House of Guides

Tot ce vreți să știți despre Femei, dar n-ați îndrăznit să întrebați

?

O carte destinată bărbaților, dar care va interesa toate femeile

Omul e Stilul

Marie-Laurence de Rochefort

Tot ce vreți să știți despre Femei, dar n-ați îndrăznit să întrebați

O carte destinată bărbaților, dar care va interesa toate femeile

House of Guides

© Michel Lafon Publishing, 2005 - TOUT CE QUE VOUS VOULEZ SAVOIR SUR LES FEMMES SANS JAMAIS OSER LE DEMANDER

Traducere şi adaptare în limba română:
Gabriela Tătărău

© 2007 House of Guides
Tel: (0040)21-317 91 31, Fax: 224 31 86
E-mail: office@houseofguides.ro
www.houseofguides.ro

© Toate drepturile în limba română aparţin în exclusivitate Editurii House of Guides. Este interzisă reproducerea integrală sau parţială a lucrării sub orice formă, fără permisiunea scrisă a Editurii House of Guides.

© All Romanian language rights reserved.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

DE ROCHEFORT, MARIE-LAURENCE
Tot ce vreţi să ştiţi despre femei, dar n-aţi îndrăznit să întrebaţi – O carte destinată bărbaţilor, dar care va interesa toate femeile / Marie-Laurence de Rochefort.
Bucureşti: House of Guides, 2007
ISBN 978-973-1773-15-5

159.922.1

Tipărit la C.N.I. „Coresi" S.A.

CUPRINS

INTRODUCERE: O stare de fapt... 5

1. Să le cunoaştem: Cine sunt ele? 9

2. Să le înţelegem: Cum se comportă? 49

3. Să le seducem: Cum le place? 75

4. Să le satisfacem: Cum fac dragoste? 99

5. Să trăim cu ele: Cum văd ele viaţa în doi? . . . 137

REZUMAT 166

INTRODUCERE

O STARE DE FAPT...

În Franţa sunt nouă milioane de celibatari şi un cuplu din trei se desparte. Oare de ce? Bărbaţii şi femeile nu se mai suportă? Sau se cunosc atât de puţin că nu îndrăznesc să comunice şi nu reuşesc să trăiască împreună?

Adică femeile s-au schimbat atât de mult... Iar bietul bărbat, o „specie în curs de îmbunătăţire totuşi, nu mai înţelege nimic. Dar este vina lor, a „noilor femei", moştenitoare ale unei revoluţii declanşate la începutul secolului trecut?

Mii de ani, ele şi ei au avut roluri bine definite şi complementare. Dar apare „marea luptă". Condiţia femeilor se schimbă. Ele descoperă o lume fără bărbaţi şi sunt obligate să se adapteze. Îşi găsesc în sfârşit locul în viaţa modernă... şi nu redevin casnice când conflictul se stinge. În 1944, femeile obţin dreptul de vot. Din 1965, soţul nu-i mai poate impune soţiei sale să nu aibă un loc de muncă. 1967: femeile au acces la metode de contracepţie. Anul 1968 aduce schimbări radicale care duc la apariţia, în anii '70, a Mişcării de eliberare a femeilor. Bineînţeles, ele cer egalitate între sexe.

Atâta timp cât feminismul nu exclude feminitatea. După ce a trecut timpul revendicărilor, când, uneori, au

fost nevoite să se poarte bărbăteşte, fetele şi-au dat din nou genele cu rimel, au schimbat tenul şters pe apariţii colorate – roşu de buze atrăgător, piele aurie, sclipici – şi doresc din nou armonie şi cordialitate.

Pentru cine atâta efort? Pentru bărbaţi, bineînţeles! Dar bărbaţii sunt bulversaţi şi par înfricoşaţi de aceste creaturi necunoscute.

Adică schimbarea este brutală. Devenind independente financiar, femeile şi-au dobândit libertatea, au puterea de a alege ceea ce vor. Nu mai aşteaptă nimic de la bărbaţi în plan material şi nu mai au nici o „datorie" faţă de ei. Mulţumită contracepţiei, ele au acum controlul asupra maternităţii şi-şi cer dreptul la orgasm.

Ambiţioase, femeile descoperă performanţa profesională şi competitivitatea. Şi vor totul: un job satisfăcător, un amant performant, un soţ atent, copii, succes, confort... şi tandreţe, bordel! Romantism, cuvinte dulci dar fără invadare, vă rog: respectaţi-mi independenţa.

În faţa tuturor acestor cereri, a acestor contradicţii, bărbaţii rămân perplecşi, dezorientaţi. Rolul lor nu mai este definit şi se întreabă ce le-ar mai putea oferi ei acestor amazoane ale timpurilor moderne. Fascinaţi şi speriaţi în acelaşi timp, unii încearcă să se adapteze, dar nu au fost pregătiţi pentru această mutaţie. Alţii dau bir cu fugiţii. Cu atât mai rău pentru ele: vor cu siguranţă prea mult.

Rezultatul: milioane de nefericite şi nefericiţi, care nu cer decât să se regăsească.

Greşeala femeilor? Poate, dar ele au circumstanţe atenuante. Femeile născute între 1960 şi 1970 cu siguranţă au fost educate de mamele pre-feministe şi au crescut la umbra revoluţiei sexuale şi a „eliberării" femeilor. Dar nici ele nu au fost mai pregătite decât

bărbaţii pentru această nouă împărţire a rolurilor. Îmbătate de victoriile lor, fetele din anii '35-'45 nu s-au gândit destul că, dacă nu pun puţină apă în vinul exigenţelor lor, rămân singure sau cel puţin lipsite de dragoste.

Pentru că, în ciuda autonomiei, a puterii şi a libertăţii, femeile sunt obligate să recunoască realitatea: sunt nesatisfăcute în plan afectiv. Şi, bineînţeles, consideră că bărbaţii sunt vinovaţi de această situaţie. „Unde sunt bărbaţii?" se plâng ele.

Dar ei sunt acolo! Numai că sunt constrânşi să audă mereu că nu mai este nevoie de ei (ceea ce este fals şi femeile o ştiu) şi că nu sunt performeri, sunt bombardaţi mereu cu reproşuri. Se ridică problema virilităţii lor pentru a se plânge de tot, chiar şi de faptul că i-au pierdut. Stop! Este timpul ca femeile să-şi revizuiască atitudinea şi comportamentul.

Vorbesc intenţionat de „maniere", pentru că, domnilor, în fond, ele nu se schimbă, va trebui să o faceţi voi. Nu vă plângeţi, în asta constă tot farmecul! Ele strălucesc simţindu-se egalii voştri, nu vă seamănă deloc şi vă eliberează de principalul duşman al vieţii comune: plictiseala.

Vă temeţi să nu vă pierdeţi în multele lor feţe? Încercaţi cel puţin să le cunoaşteţi! Sper că această carte vă va ajuta. Lucrarea nu propune soluţii: este o explicare a locurilor din universul feminin. Nu este panegiricul cursei feminine; este, de fapt, o simplă constatare. Şi da! Aşa sunt femeile... Şi, în final, ele „câştigă în a fi cunoscute". Dacă voi veţi ajunge să le înţelegeţi mai bine, nu veţi mai considera că lumea lor e diferită, într-o galaxie ciudată, în care nu aţi putea să treceţi. Şi veţi şti să găsiţi cuvintele (acele cuvinte pe care femeile adoră să le audă) care să le incite să mai lase puţin de la ele pentru a îmbunătăţi relaţia voastră.

Acum, dacă toate acestea vi se par prea complicate, trebuie să ştiţi că există un produs miraculos, pe care această carte nu vi-l poate oferi, dar care există încă pe piaţă: dragostea.

Curaj şi mult noroc!

Marie-Laurence de Rochefort

– 1 –

SĂ LE CUNOAŞTEM: CINE SUNT ELE?

- ***De ce femeile trăiesc în altă lume?***

Femeile care au astăzi între 35 şi 45 de ani nu trăiesc într-o lume imaginară, ele încearcă, pur şi simplu, să se adapteze vieţii de azi. Fiecare în ritmul ei şi cu ajutorul propriei experienţe şi a anturajului. Născute în anii '60, ele au primit o educaţie riguroasă în care bărbatul şi femeia aveau roluri bine stabilite. Devenite adulte, se trezesc într-o cu totul altă schemă care nu seamănă deloc cu lecţiile primite. Nici valorile lor, nici reperele lor nu seamănă cu cele învăţate în copilărie şi adolescenţă, de la mamele sau profesorii lor. Şi după revoluţia din anii '70 şi eliberarea femeii, societatea s-a schimbat complet şi nu a publicat regulile de utilizare pentru această primă generaţie „eliberată".

Ca în orice restructurare, este nevoie de o perioadă de adaptare; iar preţul plătit este o generaţie „de trecere" complet pierdută. Aceste femei au nevoie de repere. Valorile familiale şi morale au fost înlocuite de individualism, reuşită şi plăcere. Schimbarea e puţin radicală. Unele femei sunt feministe, altele nu, unele sunt independente, altele nu, unele iubesc trecutul, altele viitorul, unele sunt „porno-şic", altele romantice, unele

sunt eliberate, altele prefăcute, unele sunt supuse, altele dominatoare. Bărbaţii sunt bulversaţi în faţa acestor stranii creaturi, pentru care nu au primit regulile de comportament, şi pe care propriile mame nu le-au pregătit. Este greu să te regăseşti şi să înţelegi această generaţie, în care întregul şi contrarul său se amestecă. Cum se poate clădi o relaţie amoroasă solidă pe un asemenea şantier? Poate că nu e o întâmplare că 3,6 milioane de celibatari din Franţa au mai puţin de 40 de ani!

Peste câţiva ani toate aceste schimbări vor fi mult mai clare, după ce copiii de azi vor creşte în aceeaşi lume în care trăiesc părinţii lor.

- ***Cum funcţionează creierul lor?***

Faptul că bărbatul este interesat de soluţii în timp ce femeia favorizează relaţionalul ar putea fi explicat în plan cerebral?

Pentru numeroşi cercetători, creierul femeii şi cel al bărbatului sunt identice, dar nu sunt folosite în acelaşi mod, ceea ce ar explica faptul că înţeleg în mod diferit aceeaşi situaţie. Femeile folosesc cele două emisfere simultan, în timp ce bărbaţii le folosesc separat.

Pentru alţi cercetători, nu doar stimularea emisferelor creierului ar fi diferită, ci creierul femeii ar fi anatomic şi hormonal diferit de cel al bărbatului. Cele două creiere nu ar avea aceleaşi proporţii nici în substanţa albă, nici în lichidul cefalorahidian, nici în materia cenuşie. Creierul bărbatului ar fi mult mai compartimentat, *separând* emoţiile, percepţia şi informaţiile, şi ar avea mai multe competenţe abstracte şi spaţiale. Creierul femeii ar fi mai puţin compartimentat, *amestecând* emoţiile, percepţiile şi informaţiile, şi ar avea mai multe competenţe abstracte şi lingvistice.

- ***De ce femeile fac mai multe lucruri în acelaşi timp?***

Creierul bărbaţilor le permite să se concentreze asupra unei singure sarcini, spre deosebire de cel al femeilor care le permite să se concentreze asupra mai multor lucruri în acelaşi timp. Această diferenţă este sursa multor conflicte pentru că, adesea, femeile reproşează bărbaţilor că nu sunt capabili să facă mai multe lucruri deodată.

- ***De ce femeile trăiesc mai mult decât bărbaţii?***

Speranţa de viaţă a femeilor a atins, în 2003, 82 de ani şi 9 luni, spre deosebire de cea a bărbaţilor care s-a situat la 75 de ani şi 8 luni (conform bilanţului demografic, din 2003, al Franţei). Rata mortalităţii bărbaţilor a fost întotdeauna mai mare decât cea a femeilor, pentru că aceştia îşi asumă mai multe riscuri în viaţă (războaie, accidente de circulaţie...) şi sunt mai puţin atenţi la sănătatea lor (accidente cardio-vasculare cauzate de stres şi colesterol, cancere provocate de tutun şi alcool).

Deşi femeile merg mai des decât bărbaţii la medic, această diferenţă între sexe are tendinţa de a se reduce pentru că femeile se „masculinizează". Cunosc şi ele stresul profesional, fumează şi beau din ce în ce mai des ca şi partenerii lor.

- ***Ce-şi povestesc femeile între ele?***

Totul, absolut tot ce le trece prin cap! Ceea ce trăiesc sau le-ar plăcea să trăiască, emoţiile lor, delirurile, cumpărăturile, ieşirile, temerile, supărările, problemele de serviciu, financiare, de sănătate, îndoielile lor, plăcerile, dorinţele, poveştile lor de familie, de dragoste, partidele de sex... şi, bineînţeles, vorbesc despre bărbaţi.

Aceste bla-bla-uri nu duc la nimic, dar sunt esenţiale. Ele ajută la consolidarea legăturilor, la întărirea prieteniilor, la aranjarea ideilor lor, la găsirea soluţiilor şi la luarea deciziilor.

- ***De ce unele femei nu ştiu să păstreze un secret?***

Pentru unele femei, „un secret este acela pe care nu-l pot spune mai multor persoane deodată". Deci nu-l vor spune decât celei mai bune prietene a lor, care nu-l va povesti decât celei mai bune prietene a ei, care, la rândul ei, îl va repeta la urechile celei mai bune prietene, etc. Împărtăşirea secretelor permite fetelor să se apropie şi să se unească prin legături invizibile dar adevărate. Prin urmare, fiecare secret are un model de confidenţă. Unele se încredinţează doar unor prietene, altele pot fi povestite altora, unele pot fi relatate tuturor şi... totuşi, altele se păstrează pentru sine. Secretele se împart după conţinut şi categorie: secrete grave, grele, uşoare, sentimentale, emoţionale, sexuale, profesionale, familiale. Fiecare are secretul său.

- ***De ce toate femeile sunt romantice?***

Activităţile şi plăcerile din copilărie le dezvoltă visurile, emotivitatea şi sensibilitatea.

Deşi nu recunosc, femeile nu au renunţat niciodată cu adevărat la „floarea de nu-mă-uita" şi sunt nevoite, din păcate, să facă diferenţa dintre bărbatul visurilor lor şi bărbatul vieţii lor. Aceşti domni ar trebui să ştie că cea mai mare parte a femeilor adoră atmosfera romantică de la începutul unei iubiri, momente idilice la care bărbatul renunţă după cucerire, considerând că nu mai au nici un rost. Şi totuşi!

Dacă un bărbat ţine la o femeie, nu trebuie să renunţe niciodată la întreţinerea romantismului prin surprize, jocuri, fapte de dragoste. El trebuie mereu să-şi asculte iubita şi să-şi împartă cu ea sentimentele.

- *De ce cred femeile în Făt-Frumos?*

Pentru că femeile au fost alinate de poveştile zânelor. Li s-a spus că viaţa lor se va schimba când îl vor întâlni pe bărbatul de care se vor îndrăgosti şi care le va iubi. Acest bărbat va fi singurul şi unicul, va fi romantic, frumos, inteligent, vesel, fascinant, fidel şi puternic... bărbatul ideal! Sfârşitul grijilor. Ele se vor putea sprijini pe el, îl vor putea urma şi susţine. Chiar dacă ele lucrează, chiar dacă sunt independente, chiar dacă el şi ea sunt egali. Şi, bineînţeles, se vor căsători, vor avea mulţi copii şi vor trăi fericiţi până la adânci bătrâneţi.

Este mult mai uşor pentru femei să renunţe la mitul lui Moş Crăciun decât la cel al lui Făt-Frumos.

Departe de „Cenuşăreasa", de „Frumoasa din pădurea adormită" şi de „Albă ca zăpada", femeile descoperă că nu se pot baza decât pe ele însele, că Făt-Frumos nu-i face curte şi, dacă există, se transformă adesea în broască râioasă. În ciuda acestor deziluzii, care nu se transformă întotdeauna într-o lecţie învăţată, unele femei continuă să spere şi să idealizeze ceea ce nu au şi uită să aprecieze ceea ce au.

- *De ce caută femeile tandreţea?*

Cine n-ar vrea? Multe femei reproşează bărbaţilor lipsa lor de tandreţe. Este posibil ca bărbaţii să confunde tandreţea cu slăbiciunea? Nu este nimic ruşinos în a fi tandru cu femeia iubită. Uitaţi competiţia, artificiile şi

obligaţiile! Tandreţea înseamnă dragoste. Este legătura afectivă permanentă dintre cei doi. Pentru 54% dintre femei aceasta este cea mai atractivă calitate a unui bărbat. Femeile consideră tandreţea o dovadă de dragoste. Au nevoie de gesturi, au nevoie de cuvinte, de dovezi concrete ale ataşamentului partenerului lor.

- *De ce femeile plâng atât de uşor?*

Mai emotive decât bărbaţii, femeile lăcrimează uşor şi nu le e ruşine. Este suficient să vadă sau să audă ceva trist, care le atinge personal, sau să se bucure de ceva şi lacrimile ţâşnesc.

Lacrimile sunt chiar contagioase: unora le ţâşnesc lacrimile doar dacă văd pe cineva plângând.

În afară de rănile sufleteşti şi de emoţii, plânsul permite femeilor să se elibereze de tensiuni, de stres şi de oboseală. Să vezi o femeie plângând este foarte impresionant, dar bărbatul nu trebuie să fie prea tulburat de orice criză a femeii care izbucneşte într-un hohot de plâns fără motive vizibile. Îi va fi mai bine după aceea. Puţine femei vor recunoaşte că plâng „pentru nimic". Adesea este doar o consecinţă a oboselii excesive.

- *De ce sunt femeile atât de puternice?*

Femeile au viaţa în ele. Sunt puternice, curajoase, rezistente. Se spune că femeia, în special când devine mamă, poate suporta orice.

- *Ce vor femeile?*

Noua generaţie de femei vrea toate avantajele fără inconveniente. Iau ce li se oferă dar nu vor să renunţe la

ce au cucerit. Vor cuplu, copii, bani, amant, plăceri, timp liber, confort, carieră, frumuseţe, independenţă, libertate, autonomie, securitate, să nu aibă obligaţii, mai puţin stres, să nu fie nevoite să sacrifice nimic şi să dea nimic.

Femeile vor totul pentru că presa le face să creadă că au dreptul la totul, pentru că ele „valorează mult"!

Femeile vor ca bărbaţii să se ocupe de ei şi le cer asta, dar uită că şi ele trebuie să se ocupe de ei.

Femeile vor ca bărbaţii să le facă diverse concesii, dar nu poate fi vorba ca şi ele să facă acelaşi gest pentru ei.

Femeile vor timp pentru ele şi cer bărbaţilor să facă o parte din treburile casei, fără să ţină cont că şi aceştia au nevoie de un timp pentru ei.

Femeile vor să lucreze, dar unele consideră că venitul lor este banul lor de buzunar şi, în acest caz, bărbatul trebuie să asigure veniturile necesare familiei.

Femeile vor să controleze totul. Dacă bărbaţii se opun îi consideră misogini, dacă le lasă să conducă îi consideră laşi.

Împinse de dorinţa de a fi egale cu bărbaţii, femeile au învăţat să acţioneze ca ei, să gândească la fel, să ceară aceleaşi lucruri, să intre în aceleaşi competiţii profesionale, dar au rămas agăţate şi de nevoile lor feminine (nu feministe!): dreptul la viaţa lor de femeie, nevoia lor de protecţie, atenţia faţă de sentimentele şi emoţiile lor.

- ***De ce vor femeile să controleze totul?***

Din dragoste!

Femeile nu-şi dau seama că, dorind să „ajute", lasă bărbaţilor impresia că vor să fie autoritare, să le conducă viaţa.

Când iubesc un bărbat, li se pare normal şi evident să-l ajute să facă progrese, ca să evolueze şi să se dezvolte împreună pentru a-şi întări cuplul şi intimitatea. Dacă totul merge bine, bărbaţii se întreabă: de ce să încerce să schimbe ceva?

Neînţelegerea provine din bunele intenţii feminine care, rău interpretate, devin în ochii bărbaţilor critici la adresa comportamentului personal.

- ***De ce femeile nu vor să-şi arate slăbiciunile?***

Sigur că femeile au slăbiciuni şi acestea se rezumă în două cuvinte – hormonii şi bărbaţii – dar nu vor să şi le arate. Jocul s-a schimbat, societatea actuală apreciază femeile puternice, invincibile, competitive, multilaterale. Triumful acestor „super-femei" nu le permite să-şi arate umanitatea şi fragilitatea. Se tem prea mult de decepţii.

- ***Sunt conştiente femeile de influenţa pe care o au asupra bărbaţilor?***

Prin judecăţile pe care le emit asupra unui bărbat, femeile au puterea de a-i da valoare, de a-i permite să se realizeze, de a-l înălţa... sau, la fel de bine, de a-l slăbi şi de a-l demola. Ele sunt conştiente de această influenţă. Vulnerabilitatea unui bărbat vine din imaginea pe care o are, care provine din virilitatea sa.

Reperele între bărbaţi şi femei s-au deformat în ultimii ani, femeile de azi nu-şi mai pun în valoare partenerii. Preferă chiar să nu le recunoască valoarea, de frică să nu le dea prea multă importanţă. Cu o asemenea atitudine, e normal ca femeile să strige că nu mai sunt bărbaţi!

- ***Ce le-ar plăcea să schimbe la bărbaţi?***

Dacă-i auzim vorbind pe bărbaţi, femeile par să aibă toate defectele... şi viceversa. Faptul că fiecare crede că Celălalt este imperfect nu demonstrează decât că există diferenţe. Trebuie deci să se înveţe să se accepte celălalt aşa cum e.

Femeile se schimbă şi se adaptează cu uşurinţă. Uşurinţă pe care bărbaţii nu o au. Visul femeilor ar fi:

- ca bărbaţii să vorbească aceeaşi limbă ca ele,
- ca ei să le înţeleagă,
- ca lor să le placă să le asculte vorbind,
- ca ei să ştie să comunice cu ele,
- ca ei să le iubească aşa cum sunt.

Nu-i prea uşor...

- ***Oare femeile ştiu cu adevărat ce vor?***

Femeile nu sunt contradictorii, ele îşi schimbă pur şi simplu părerea sau comportamentul. Femeile au adesea emoţii, pofte şi sentimente, care par contradictorii pentru bărbaţi, dar care, de fapt, evoluează în funcţie de dispoziţia ei schimbătoare.

În zilele în care sunt fragile, femeile renunţă, în zilele în care sunt puternice, sunt foarte încăpăţânate. În zilele în care sunt fragile, vor să fie protejate în sânul vieţii de cuplu, în zilele în care sunt puternice vor dragoste cu autonomie de celibatară. În zilele în care sunt fragile vor să fie dependente, în zilele în care sunt puternice vor să fie libere.

- ***De ce sunt atât de curioase?***

Este în firea lor. Curiozitatea este sănătoasă, ea demonstrează că femeile sunt interesate de bărbaţii lor.

Vor să-l cunoască pe Celălalt, să-i ştie gusturile, să afle ce face şi ce persoane frecventează, etc. Ele pot, astfel, vizualiza lumea în care se aruncă, cea a bărbatului pe care-l iubesc. Se simt mai aproape de el.

Curiozitatea poate deveni un defect dacă femeile caută fără încetare dovezi care să confirme că bărbatul minte şi nu le iubeşte destul. Când o femeie reacţionează aşa, înseamnă că nu are încredere în Celălalt. Atenţie, curiozitatea poate fi o boală dacă devine obsesivă.

- ***De ce femeile sunt interesate de detalii?***

Pentru că, încă o dată, femeile sunt, prin natura lor, curioase şi le interesează tot ceea ce-l priveşte pe Celălalt. Dar detaliul nu este decât o chestiune de punct de vedere, pentru că, ceea ce poate părea a fi detaliu pentru bărbaţi, este adesea un lucru esenţial pentru femei.

Trebuie să ştiţi că, într-un cuplu, tot ceea ce atinge de aproape sau din depărtare relaţia amoroasă, sare în ochi unei femei, pentru că această relaţie amoroasă este principalul ei centru de interes. O femeie îşi dă întotdeauna seama dacă un bărbat a fost la frizer şi nu invers!

- ***De ce sunt femeile atât de sensibile la aniversări?***

Femeile sunt romantice, ceea ce explică de ce nu încetează să-şi reamintească momentele petrecute cu bărbatul pe care-l iubesc, în special aniversările. Ele nu pot admite că acele momente n-au marcat bărbatul cu care le-a petrecut.

- *De ce femeile nu uită?*

Femeile pot uita multe lucruri, dar niciodată pe acelea care le ating afectivitatea. O rană la inimioară nu se uită. Se poate ierta, dar nu se uită.

- *Sunt ranchiunoase?*

Femeile nu sunt mai ranchiunoase decât bărbaţii. Fiecare dintre ele are propriul caracter şi propria personalitate, datorată genelor lor, educaţiei, culturii şi problemelor vieţii. Rezultatul: unele sunt ranchiunoase, altele nu.

Femeile care întreţin un spirit de răzbunare sunt, în general, femeile care nu se iubesc suficient şi nu au destulă încredere în ele. Doar din momentul în care vor învăţa să se iubească aşa cum sunt, vor putea fi capabile să iubească şi să fie iubite.

- *Ce irită femeile?*

Femeile sunt adesea iritate când nu reprezintă prioritatea bărbaţilor, mai ales când se simt înlocuibile cu altă femeie. Dar şi când se contramandează o întâlnire în ultimul moment, sau când bărbatul uită o aniversare importantă.

- *De ce sunt femeile interesate?*

Pentru că femeile au nevoie de asigurări şi de a se simţi în siguranţă.

Dacă a fi „interesate" înseamnă a dori un bărbat frumos, inteligent, sensibil, cu şarm, vesel şi cu o situaţie bună, atunci da, femeile sunt interesate. Dar putem să aruncăm cu pietre în ele doar pentru atât? Tot aşa, bărbaţii preferă femeile frumoase şi cu mintea întreagă.

Chiar dacă a trecut epoca în care femeile se bazau pe bărbaţi pentru a aduce bani în casă, majoritatea femeilor, chiar dacă-şi câştigă singure pâinea, visează să întâlnească un bărbat bogat. Aceasta le linişteşte.

Atenţie totuşi, trăsătura esenţială a bărbatului ideal nu este bogăţia. El trebuie să fie responsabil, ambiţios şi protector.

- ***De ce sunt femeile intrigante?***

Unele femei sunt intrigante fără să vrea, pentru că acţionează indirect, folosind metode ocolitoare pentru a ajunge la rezultatul pe care-l doresc şi pentru a-şi face cunoscute mesajele. Nu vor nici să jignească, nici să rănească, evită confruntările directe. Şi, uneori, asta duce la situaţii înşelătoare, pline de neînţelegeri.

- ***De ce pretind că au intuiţie?***

Intuiţia este o aptitudine mai mult sau mai puţin răspândită la fiecare persoană şi nu este deci mai mult feminină decât masculină.

Intuiţia este acea mică voce interioară care-ţi suflă ce să faci înainte de a lua o decizie. Această mică voce este mai uşor ascultată, acceptată, interpretată şi urmată de femei decât de bărbaţi, care preferă să gândească raţional fiecare decizie pe care o au de luat. Folosim cuvântul „intuiţie" pentru femei şi cuvântul „instinct" pentru bărbaţi.

Al şaselea simţ este, în schimb, feminin. Faptul că femeile observă şi percep detaliile, sunt sensibile la nuanţe şi emoţii, înţeleg intonaţiile vocii, simt mai bine şi văd altfel decât bărbaţii, le permite să asocieze logic toate acestea într-un simţ, numit „al şaselea simţ".

Conform doctorului Christophe André, femeile au o „inteligenţă emoţională" care le dă capacitatea de a percepe nevoile şi emoţiile altora.

- ***Citesc cu adevărat gândurile bărbaţilor?***

Femeile nu citesc cu adevărat gândurile, dar interpretează cu uşurinţă comportamentul bărbaţilor. Aceştia din urmă au firi asemănătoare; femeile observă cu uşurinţă incoerenţa unei atitudini dintr-o schimbare a expresiei feţei, a vocii, dintr-un rictus sau o privire. Creierul femeii are puterea de a decripta starea Celuilalt şi de a descifra cu uşurinţă limbajul semnelor verbale sau vizuale.

- ***De ce văd femeile peste tot semnele destinului?***

Ele „văd" cu uşurinţă coincidenţele. Imaginaţia lor bogată şi activă le împinge să găsească explicaţii hazardului, prin legături între cauză şi efect.

După femei, acelaşi semn poate fi perceput în mai multe moduri: poate fi vorba de o coincidenţă, de un semn al destinului, al providenţei sau de hazard.

- ***De ce-şi citesc femeile horoscopul?***

Deşi spun că nu cred în astrologie şi nu sunt interesate de horoscop, femeile îl citesc cu regularitate. Ele găsesc întotdeauna o frază care le atinge şi care corespunde aşteptărilor lor. Această frază le confirmă ceea ce trăiesc, le oferă confort în dispoziţiile lor variabile. Când o femeie îşi citeşte horoscopul, îl citeşte şi pe cel al iubitului, şi nu se poate abţine să facă anumite legături.

- ***De ce unele femei cred ce scrie presa?***

Mass-media în general şi revistele în special au multă putere asupra femeilor. Nu doar le influenţează, dar le creează chiar adevărate nevoi.

Femeile pretind că doresc să fie mereu informate. Doar că ar trebui să deosebească informaţia curată de manipularea societăţii de consum. Pentru că se tem să devină *„a fost"* şi le e frică de privirile altora, unele femei se simt obligate să urmeze trend-urile.

- În materie de modă, femeile doresc să se identifice cu manechinele pentru a plăcea mai mult, dar uită că, în faţa paginilor de modă, bărbaţii sunt extaziaţi nu de toalete, ci de fetele care le poartă!
- În materie de frumuseţe, femeile vor toate cremele-minune, de la antirid la întăritor pentru fese, dar uită că manechinele care le laudă meritele nu au 60 de ani.
- În materie de cultură, nu sunt interesate decât de cărţile despre care vorbeşte toată lumea şi de expoziţiile care plac jurnaliştilor, dar uită că gusturile sunt diferite.
- În materie de sex, citesc toate articolele de genul „Cum să fii o bombă sexuală?", „Cum să-l faci nebun după tine?", „Acesta este bărbatul vieţii tale?", „Cum afli dacă te iubeşte?", „Cum afli dacă te înşală", dar uită ce este mai important: înaintea tuturor acestor reţete, esenţial este să iubeşti.

- ***De ce se plâng femeile de menstruaţie?***

Să ai menstruaţie este constrângător şi dureros. Produce dureri de burtă, dureri de cap, presiune în sâni. Corpul se umflă şi femeia se simte grea. Unele cad la pat de durere, în timp ce altele nu simt aproape nimic.

Femeile nu sunt egale în faţa durerii la menstruaţie, dar sunt egale în faţa constrângerilor: igienă minuţioasă, jenă faţă de partener, sentiment de rău general şi, mai ales, iritabilitate.

- *Ce fac femeile în intimitate?*

Câteva ore de singurătate permit femeilor să se deconecteze, să-şi uite pentru o clipă obligaţiile, să se relaxeze şi să facă loc fericirii. Departe de privirile Celuilalt, femeile, în intimitate:

- cântă, dansează, ascultă CD-uri vechi pe care le adoră, se uită la desene animate, fac gimnastică;
- îşi prepară platouri cu gustări pentru a se uita la televizor, fac încercări „culinare", decupează articole din reviste, iau micul dejun sau cina ciugulind câte ceva fără să se aşeze la masă, mănâncă Nutella cu lingura;
- îşi spală cu mâna lenjeria fină şi o pune la uscat în sufragerie, fac băi care durează ore întregi, îşi pun măşti pe faţă, îşi masează corpul cu o mănuşă, îşi întind faţa şi corpul, se ung cu cremă anticelulită şi hidratantă, se epilează sau se rad pe picioare, axile şi între picioare, îşi curăţă călcâiele, se dau cu ojă pe unghiile de la mâini şi de la picioare, îşi pun bigudiuri;
- probează o mulţime de haine fără a le mai ridica şi aranja, încearcă noi stiluri de machiaj, se plimbă goale sau în desuuri prin apartament, nu se îmbracă şi rămân toată ziua în pijama, poartă chiloţi mari, confortabili, din bumbac şi şosete, poartă ochelari de vedere.

Femeile profită de intimitate, uneori, pentru a face tot ceea ce le face prezentabile şi dezirabile în ochii

bărbaţilor şi „se lasă luate de val". Seducţia este, de asemenea, o constrângere!

- *Ce fac femeile în baie?*

Femeile se cred Claudia Schiffer!

Baia este locul intimităţii prin excelenţă, este grădina lor secretă. Femeile intră acolo exasperate şi obosite şi ies vesele şi frumoase. Dimineaţa, este întâlnirea „de pornire", seara este cea „de final". Baia este un loc de destindere, de scăpare de stres şi de revitalizare, destinat unei plăceri egoiste de care partenerul va profita indirect. Aceste momente în care femeile sunt singure, sunt preţioase pentru echilibrul lor. Să se îngrijească este foarte important. Asta ridică moralul şi creşte încrederea în sine.

Dacă femeile se încuie în baie, nu înseamnă că vor să se ascundă sau că le e ruşine. Dezvăluirile totale ucid iubirea. Nu este prea excitant să priveşti o femeie cum îşi unge corpul şi faţa, îşi pune măşti, se epilează sau se pensează. De aceea este obligatoriu să respectaţi micile secrete ale femeilor. Puţin mister!

- *De ce preferă femeile băile?*

Duşurile sunt rapide şi tonifiante dar baia rămâne pentru femei unul dintre cele mai bune momente de destindere, unde se pot reîncărca. Baia cu spumă produce o adevărată plăcere tuturor simţurilor: vederea, auzul, mirosul şi atingerea.

- *De ce se uită atât de mult femeile în oglindă?*

Femeile nu se uită în oglindă pentru a se admira, ci pentru a se asigura că totul este în regulă. Dintr-o sin-

gură privire, femeile văd totul. Oglinda este prietenul cel mai bun al femeii, este confidentul lor, susţinătorul lor, ştie să le ridice moralul, este fidelă şi disponibilă şi nu le agresează. Femeile nu au reţineri în faţa ei, ştiu că nu le va judeca şi au încredere în ea. De aceea se lasă purtate de val în faţa ei, plâng, râd, se strâmbă, cântă şi dansează.

Unele femei vorbesc cu oglinda lor. Împreună, caută intonaţia şi cuvintele potrivite pe care ar trebui să le folosească peste câteva ore într-o întâlnire amoroasă sau profesională.

- ***De ce au femeile 36.000 de produse de frumuseţe?***

Pentru că fiecare produs are proprietăţile lui specifice.

În fiecare lună, apar pe piaţă zeci de noi produse „miraculoase" pentru corp, faţă sau păr. Preocupate să placă, femeile care se tem să nu arate rău şi care caută bunăstarea sunt sensibile la toate argumentele pe care le văd la televizor sau în magazine.

Şi apoi, cumpărarea unui produs de frumuseţe este o adevărată plăcere pentru ele: oferă o „garanţie" a frumuseţii care, neconsumată, pare să-şi fi ţinut deja promisiunile! Chiar ambalajul, o cutie drăguţă sau o sticluţă, atrage femeile. Aceste produse le dau încredere. Şi este bine pentru moral!

- ***De ce folosesc femeile săpun special pentru toaleta intimă?***

Hainele prea strâmte sau săpunurile prea agresive pot favoriza iritaţii şi infecţii ale vulvei, care este extrem de sensibilă. Chiar dacă vaginul se curăţă singur, multe femei, obsedate să scape de mirosurile intime, se

spală prea mult şi-şi deranjează singure flora naturală. Pentru aceste femei, obsedate de igiena lor, au fost concepute săpunurile speciale, cu pH neutru, neagresive.

- ***Cum îşi aleg parfumul?***

A se parfuma poate părea frivol pentru unii bărbaţi, dar pentru femei este fundamental. Parfumul participă la construirea identităţii lor; este memoria lor olfactivă de la adolescenţă la afirmarea lor ca femei.

În general, o femeie nu foloseşte mai mult de 20 de parfumuri în viaţa sa.

Femeia nu alege cu adevărat parfumul, este ca o evidenţă; fie pentru că i-a fost oferit de o persoană iubită – mama lor, o prietenă sau iubitul –, fie pentru că este parfumul folosit de o persoană cu care se identifică.

Schimbarea parfumului este sinonimă cu înnoirea. Femeia alege un parfum diferit când vrea să devină altcineva sau să înceapă o poveste nouă.

Oferind unei femei parfumul pe care-l poartă deja sau derivate din acesta, bărbatul are succesul garantat.

În schimb, nimic nu poate fi mai rău decât ca bărbatul să-i ofere parfumul fostei sale partenere. Femeia care-l primeşte consideră acest gest drept o mojicie şi-şi imaginează că bărbatul încearcă, pe ascuns, s-o identifice cu „cealaltă"! Chiar şi atunci când ideea nici nu i-a trecut prin cap bărbatului... Cât despre el, el a ales pur şi simplu singurul parfum al cărui nume şi l-a amintit!

- ***De ce femeile au simţul mirosului atât de dezvoltat?***

Bărbaţii nu secretă decât un singur hormon – testosteronul, în timp ce femeile secretă trei hormoni: testosteronul, progesteronul şi estrogenul (ultimele două

fiind secretate de ovare). Or, estrogenul înzeceşte simţul mirosului. De aceea, în timpul sarcinii (când nivelul estrogenului este foarte ridicat), femeile au un simţ al mirosului de o sută de ori mai sensibil decât cel al bărbatului, de aici provenind hipersensibilitatea lor la mirosuri şi greţuri.

- ***De ce se machiază femeile?***

Machiajul există în toate civilizaţiile lumii de zeci de mii de ani. În faţa concurenţei, femeile au vrut mereu să-şi mărească puterea de seducţie, aranjând ceea ce le-a dat natura. Ele folosesc subterfugii şi umbre pentru a acoperi defectele, pentru a remodela faţa, pentru a mări ochii, buzele şi pentru a-şi face un chip plăcut. Este plăcut să trăieşti cu o femeie machiată; asta înseamnă că ea va întreţine seducţia, se va pune în valoare şi, cu această ocazie, va pune în valoare şi relaţia.

Există machiaj de zi şi machiaj de seară, culori de vară şi culori de iarnă. Adesea machiajul unei femei pare invizibil, dar trebuie să ştiţi că i-a luat tot atâta timp ca şi un machiaj expresiv.

Unele femei aleg machiajul permanent, astfel încât să nu mai trebuiască să se machieze zilnic şi, mai ales, să se trezească mereu perfecte.

În timpul zilei, unele femei îşi refac machiajul pentru că se simt incomod, observate sau pentru că vor să placă, să arate ca în cele mai bune zile sau, pur şi simplu, pentru că sunt îndrăgostite.

- ***De ce recurg femeile la chirurgia plastică?***

În materie de seducţie, concurenţa este grea şi femeile se neliniştesc: 32% dintre femei se tem să îmbă-

trânească şi 27% dintre ele se tem că ar putea să nu mai fie dorite. Femeile recurg, deci, la chirurgia plastică pentru a place bărbaţilor, pentru a se simţi bine în corpul lor şi pentru a face faţă competiţiei în dictatura frumuseţii şi a modei, unde femeia nu mai este reprezentativă aşa cum a lăsat-o natura, ci aşa cum societatea o visează.

- ***De ce se epilează femeile?***

Femeile au tot atâta păr pe corp ca şi bărbaţii, dar diferenţa de secreţii hormonale face ca majoritatea firelor de păr să rămână la stadiul de puf. Trebuie să ştiţi că părul este util cu adevărat:

- Genele şi părul din nas protejează împotriva prafului şi a insectelor.
- Părul de la axile împiedică deshidratarea conservând transpiraţia.
- Părul de pe sex protejează mucoasele de microbi şi de lovituri.
- Părul de pe braţe şi de pe picioare reacţionează la cald şi la rece şi „informează" corpul asupra variaţiilor de temperatură.

Astăzi femeile se epilează pentru că e la modă, e estetic sau igienic: fiind la modă fustele ultrascurte, este dizgraţios să laşi să se vadă părul pe picioare, şi nu e prea igienic pentru că părul stochează transpiraţia şi mirosurile neplăcute. Femeile sunt prezentate în modă şi în presă fără păr pe picioare şi la subraţ. Pubisurile sunt rar arătate. Singurele referinţe care există provin de la actriţele de filme porno. Sexul femeii este expus privirii bărbaţilor chiar dacă până acum a fost mereu ascuns şi, la solicitarea unor producători, pubisul actriţelor este chiar complet ras.

Această tendinţă a trecut în zilele noastre de la o exhibiţie la noţiunea de proprietate. Or, epilarea completă a sexului nu face parte din normalitate şi poate duce la un raport nesănătos. În plus, estetic vorbind, sexul „tuns zero" nu e totdeauna drăguţ, pentru că prin natura umană există atâtea forme diferite de vulve ca şi de nasuri.

În schimb, cea mai importantă este îngrijirea părului de pe sex, indiferent dacă e tuns, descâlcit, crestat, în formă de inimioară sau de triunghi.

Unii bărbaţi adoră misterul sexului feminin şi consideră părul pubian deosebit de erotic şi stimulant, alţii au fantezii cu sexul feminin foarte tuns şi văd în asta un rest de animalitate.

- ***De ce au femeile picioarele reci?***

Femeile au adesea picioarele reci pentru că au o proastă circulaţie a sângelui cauzată de evoluţia lor hormonală care sensibilizează venele. După unii specialişti, 90% dintre femei au probleme cu circulaţia sângelui.

- ***De ce-şi lasă femeile unghiile lungi?***

A avea unghiile lungi este un atu al seducţiei şi un simbol al feminităţii.

O femeie cu unghiile lungi şi îngrijite este, cu siguranţă, o femeie delicată, care are grijă de ea. Este nevoie de destul de mult timp pentru a face o manichiură şi a se da unghiile cu ojă. Unghiile necesită întreţinere. Unghiile false au multe avantaje: sunt mai rezistente, practice şi nu dor când se rup. Mâna pare mult mai fină cu unghiile lungi; dau culoare, „femeie îngrijită" ziua, „femeie fatală" seara şi „femeie felină" când face dragoste. Unghiile gâdilă, scarpină, zgârie şi uneori taie.

- ***De ce se tund femeile?***

Mulţi bărbaţi consideră că între *baggy* (dans pe muzică house), bascheţi şi păr scurt, femeile îşi pierd feminitatea. Şi se plâng! Părul lung este sexi şi feminin. Dar iată, părul scurt este mult mai uşor de întreţinut. Nu mai este nevoie să fie legat, nu mai trebuie periat sau coafat. Atunci, lung sau scurt? Asta depinde de circumstanţe şi de dispoziţie.

Schimbarea anotimpului, a universităţii, a locului de muncă sau a prietenului este un bun motiv pentru o femeie, să-şi schimbe freza. Odată cu un nou început, noua tunsoare înseamnă şi că foaia trecutului a fost întoarsă.

- ***De ce-şi vopsesc femeile părul blond?***

Oare mitul conform căruia „bărbaţii preferă blondele" le influenţează? Multe femei îşi fac şuviţe blonde pentru a deschide la culoare părul lor şaten sau pentru a-şi ascunde firele albe. Apoi, din şuviţe în şuviţe, termină prin a deveni complet blonde.

Nu doar femeile brunete vor să-şi schimbe culoarea părului: şi blondele naturale se fac adesea brunete sau îşi fac şuviţe închise la culoare. Femeile care se fac blonde vor să pară mai tinere, dulci, pure şi fragile şi să dea impresia că au nevoie de protecţie. Părul blond mângâie, îndulceşte trăsăturile şi luminează tenul. Feminizează faţa. Marile vedete, ca Marlyn Monroe, Madonna, Brigitte Bardot, Catherine Deneuve şi Byoncé Knowles, nu s-au înşelat.

În Franţa, 33% dintre femei se consideră blonde, dar nu sunt mai mult de 10% blonde naturale. 84% dintre femei cred că bărbaţii preferă blondele, dar, de fapt, doar 35% dintre ei le preferă.

- ***În materie de culori, sunt femeile mai rafinate decât bărbaţii?***

Nu! Este o idee preconcepută. Femeile percep nuanţele şi le asortează mult mai uşor pentru că, pur şi simplu, retina ochilor lor percepe mai bine culorile decât cea a bărbaţilor.

Retina femeilor conţine doi cromozomi X, în timp ce retina bărbaţilor nu are nici unul. În timp ce un bărbat vede un obiect albastru deschis sau albastru închis, o femeie face diferenţa între bleu, turcoaz, liliachiu, levănţică, albastru pastel, azuriu, albastru marin, ultramarin, indigo sau albastru de China (apropiat albastrului cobalt).

- ***De ce unele femei pleacă de la masă pentru câteva minute?***

Există două cauze pentru care o femeie pleacă pentru câteva clipe de la masa la care se află cu iubitul ei. Fie pentru că s-a plictisit atât de tare încât simte nevoia să-şi asculte mesajele de pe robotul telefonic sau să dea un scurt telefon plăcut. Fie bărbatul este foarte seducător şi, îngrijorată de felul în care arată, femeia nu mai poate aştepta nici un minut pentru a-şi reface frumuseţea.

- ***De ce nu au femeile flatulenţe?***

„Bărbaţii au în medie 12 vânturi pe zi iar femeile 7!", susţin Allan şi Barbara Pease, în lucrarea lor „De ce bărbaţii mint şi femeile plâng".

Toate lumea are gaze pentru că este vorba despre evacuarea naturală a aerului din intestine. Înghiţim aer când respirăm, când mâncăm repede fără să mestecăm bine alimentele, iar fenomenul este favorizat de fumat,

gumă de mestecat şi băuturi gazoase. Numite „flatulenţe" sau „vânturi", aceste gaze sunt ruşinoase pentru că, zgomotoase şi urât mirositoare, îi fac să râdă pe unii (bărbaţii) şi-i jenează pe alţii (femeile). Femeile au vânturi discrete, aşa-zis „mondene". Prin educaţie, ele au învăţat să le reţină şi, mai ales, să le evacueze în linişte, relaxând muşchii sfincterului. Bărbaţii nu fac acest efort, îşi contractează aceşti muşchi şi provoacă o detonare.

- ***Ce înseamnă A, B, C, D sau E în măsura sutienului?***

Literele sunt măsura folosită pentru profunzimea cupelor sutienului, în timp ce cifrele reprezintă, în centimetri, circumferinţa bustului.

„A" este cupa cea mai mică, iar G cea mai mare. Un 85D este mult mai impozant faţă de un 95A.

O femeie care poartă 95A are un spate lat şi sâni mici, spre deosebire de una care poartă 85D, care are spatele mic şi pieptul mare.

- ***De ce femeile poartă mai des chiloţi de bumbac şi nu lenjerie fină?***

Lenjeria face totul atât la bărbaţi, cât şi la femei. Dar multe femei fac alergii la lenjerie şi nu suportă decât materiale naturale cum sunt bumbacul şi mătasea.

Unele consideră că lenjeria fină este dificil de întreţinut – este prea fragilă şi se spală doar manual –, de aceea preferă să poarte zilnic chiloţi din bumbac pentru a nu distruge lenjeria lor frumoasă. Ele păstrează lenjeria fină doar pentru „ocazii speciale".

Chilotul din bumbac este de mare valoare, pentru că este igienic, sănătos, confortabil şi uşor de întreţinut.

Când ne gândim la „chiloţi din bumbac" îi asociem cu „gogoşarii" bunicii. Există, totuşi, compleuri drăguţe şi variate forme de chiloţi, cum ar fi tanga, string, slip brazilian, boxeri sau şort.

- ***De ce unele femei nu poartă chiloţi?***

Femeile care nu poartă chiloţi, o fac, de regulă, din griji estetice – să nu se vadă dungi sub o rochie mulată, transparentă sau mătăsoasă. Unele femei aleg să nu poarte chiloţi pentru a-şi depăşi propriile limite, pretinzând că nimic nu egalează plăcerea personală – numai de ele ştiută – produsă de aerul care trece prin fustă.

Altele, exhibiţioniste, nu poartă chiloţi şi fac tot ce pot pentru ca asta să se observe. Aceste femei doresc, fără îndoială, să provoace şi să excite bărbaţii.

- ***De ce poartă femeile string (chiloţi şnur)?***

Inconfortabil şi iritant pentru începătoare, string-ul se vrea, înainte de toate, practic. Nu lasă nici o urmă pe hainele deschise la culoare sau strâmte.

Din util, string-ul a devenit astăzi „la modă", adică „erotic". Nu se mai poartă pentru a fi ascunşi ci pentru a fi arătaţi, ca pe un accesoriu de frumuseţe. Aşa încât există string-uri bijuterii cu pietre semipreţioase sau imitaţii, care se vând ca pâinea caldă. String-ul a devenit, de asemenea, simbolul emancipării erotice şi sexuale a femeii. Mai mult descoperă decât protejează. După ce trecem de haine, string-ul atrage automat privirile spre fesele femeii care-l poartă.

De aceea este atât de şocant să vezi string-uri la vânzare în colecţiile de desuuri pentru copii (de la 7 ani!). Mamele consideră că această bucăţică de material co-

lorat este pur şi simplu „drăguţă". Dar erotizarea hainelor pentru copii este periculoasă: aceasta urgentează intrarea într-o lume care nu e a lor. Mare parte din responsabilitate o poartă adulţii. O fată de 13 ani care vrea să arate ca una de 28 nu este mai puţin copil, iar faptul că poartă un string provocator nu schimbă acest fapt. Departe de a fi conştientă de impactul pe care-l are asupra bărbaţilor, fata despre care vorbeam nu vrea decât să arate ca idolele ei şi să fie, pur şi simplu, la modă.

- *De ce poartă femeile colanţi (ciorapi subţiri)?*

Femeile poartă des colanţi din motive practice. Chiar dacă sunt foarte fragili (se rup foarte repede), aceşti ciorapi au un aspect impecabil, subliniază conturul picioarelor şi le încălzesc. Odată încorsetate în colanţi, femeile nu se mai gândesc la ei toată ziua şi sunt libere să se mişte cum vor.

- *De ce unele femei poartă ciorapi (cu jartiere)?*

Chiar dacă se consideră sexi oricând poartă ciorapi cu adeziv, femeile îi poartă înainte de toate pentru că sunt confortabili şi pentru că le place, iar talia nu mai este sugrumată, ca în cazul colanţilor, de un elastic. Nu fac cute şi sunt economici, dacă se rup pe un picior, nu se aruncă decât un ciorap.

În schimb, o femeie care poartă ciorapi cu portjartier conduce bărbatul, fără îndoială, într-un univers al seducţiei şi erotismului. Este o chemare.

Aceşti ciorapi nu sunt prea confortabili, nu se pot purta chiar zilnic, pentru că se rulează, se pliază şi ies de sub fustă, iar femeile trebuie să se aşeze, să se aplece şi să-şi întindă mâna pentru a remedia problema.

- ***De ce poartă din ce în ce mai puţin fuste scurte şi tocuri înalte?***

Femeile poartă din ce în ce mai puţin fuste scurte şi tocuri înalte din motive practice:

- Dacă trebuie să ducă bagaje, să urce scările, să meargă de la o întâlnire la alta, să alerge după autobuz, să ia metroul, să plimbe copilul, tocurile se prind în grilaje sau în crăpăturile din asfalt şi se rup. Femeile spun că, în final, pantofii plaţi sunt mai buni.
- Dacă o femeie cu fustă ridică braţul să cheme taxiul sau să ia un dosar, fusta se ridică şi ea!
- Dacă urcă sau coboară scările, fusta se depărtează de corp şi toată lumea poate să-i admire chiloţii.
- La restaurant, este foarte dezagreabil pentru o femeie care poartă fustă scurtă, să-şi simtă coapsele lipite de scaunele aspre, lipicioase sau înţepătoare.

Femeile poartă din ce în ce mai puţin fuste scurte şi tocuri înalte şi pentru a fi liniştite şi a se simţi în siguranţă. Cu cât fusta este mai scurtă, cu atât bărbaţii le respectă mai puţin. Femeile sunt acostate, privite, fluierate, uneori chiar insultate sau pipăite în locuri publice. O femeie poate avea chef să se îmbrace sexi fără a fi libertină!

Femeile ştiu că bărbaţilor le place să le vadă cu fuste scurte şi tocuri înalte, dar viaţa de azi, departe de a fi indolentă, nu e prea potrivită pentru asta. Cu atât mai puţin în timpul zilei. Seara, totul redevine posibil.

- ***Cum îşi definesc femeile stilul?***

Adolescentele se compară cu starurile modei, filmului sau muzicii. Ele urmăresc tendinţele şi sunt influ-

enţate de magazinele pentru femei care le îmbie să cumpere. Adulte, femeile sunt foarte preocupate de aspectul lor şi asta le ocupă foarte mult timp. Susţinute de mame, prietene şi, în final, aprobate de privirile bărbaţilor, îşi definesc stilul puţin câte puţin, învăţând să se cunoască şi adoptând imaginea care li se pare cea mai apropiată de personalitatea lor.

Deseori o femeie, înainte de a se regăsi, încearcă variate înfăţişări.

- ***De ce nu le place femeilor să se îmbrace dimineaţa?***

Femeile se îmbracă în funcţie de modă, de dispoziţia lor matinală, de timp şi de întâlnirile programate pentru acea zi. Şi, cum moda se demodează foarte repede, cum dispoziţia este schimbătoare, cum timpul şi întâlnirile nu sunt niciodată aceleaşi, femeile nu au niciodată nimic potrivit de purtat!

- ***De ce se îmbracă femeile în negru?***

Pentru că este culoarea care se potriveşte tuturor şi cu asta scapă de multiplele întrebări matinale. În plus, negrul subţiază, înfrumuseţează şi se asortează cu orice. O ţinută neagră e practică pentru că poate fi purtată atât ziua, cât şi seara.

- ***De ce nu au femeile abdomenul plat?***

Conform revistei „20 ans" din aprilie 2004, doar 14% dintre bărbaţi spun că nu le plac femeile care nu au abdomenul plat. Cu toate acestea, ele consideră inestetic micuţul lor abdomen rotund şi-şi dau toţi banii pe creme, masaje şi ore de gimnastică pentru a-l face plat.

Când iau în greutate, grăsimea nu se repartizează la fel la bărbaţi şi la femei. Hormonii feminini, progesteronul şi estrogenul, favorizează stocarea grăsimilor la nivelul abdomenului, şoldurilor, feselor şi coapselor.

Dar acest abdomen nu este o promisiune de protecţie şi de rezervă pentru un domiciliu confortabil al viitorului bebeluş?

- ***De ce unor femei le lipseşte ţinuta?***

Până nu demult, mamele îşi învăţau fiicele să meargă cu fustă, să-şi strângă burta şi fesele, să stea drepte, să se aşeze pe marginea scaunului, pe vârful picioarelor sau încrucişând gambele.

Astăzi, nu este vorba nici de lene nici de lăsare în voia sorţii, ci, pur şi simplu, de lipsă de educaţie, pentru că fetele se trezesc în pantaloni de la primii lor paşi. De aceea ele se aruncă în fotoliu şi merg crăcănate, în loc să înainteze, ca manechinele, cu un picior înaintea celuilalt. Ceea ce le-ar da o cu totul altă ţinută!

Şi acordând mai multă atenţie aspectului lor, ele nu fac decât să urmeze tendinţele modei „practice" sau „uşor de purtat".

- ***De ce au femeile întotdeauna poşetă?***

Femeile nu se pot lipsi de poşetă nu numai pentru că este un accesoriu modern care le oferă o ţinută şi reflectă imaginea pe care vor ele să o aibă, dar şi pentru că reprezintă, prin conţinutul lor practic, o parte a existenţei lor. Poşeta punctează perioadele vieţii. Femeile o schimbă la fiecare vârstă.

Poşeta se schimbă în funcţie de gusturi şi de ocazii. Trăieşte în acelaşi ritm cu ele, pleacă la birou, în week-

end, la plajă sau la ţară, în călătorie sau la o serată. Cunoaşte femeile mai bine ca oricine şi le păstrează secretele.

Conţinutul poşetei este foarte intim. Puţini bărbaţi îndrăznesc să caute prin poşeta partenerei fără acordul acesteia.

- ***Ce-şi pun femeile în poşetă?***

Totul.

Batiste, fotografii ale persoanelor iubite, portofel, acte de identitate, permis de conducere, agendă, repertoar, timbre, carneţel, telefon mobil, stilou, creioane colorate, cărţi de vizită, chei (de la maşină, apartament, birou, cutie de scrisori...), gumă de mestecat, pastile de mentă sau bomboane, ţigări, clame de păr, truse de machiaj sau pudriere, ruj, tampoane, batiste igienice, spray, şerveţele umede, ciorapi de rezervă, ace de siguranţă, pensetă, elastic de păr, pilă de unghii, aspirine, vitamine şi alte medicamente, pansamente, balsam de buze, cremă de mâini iarna şi cremă de protecţie solară vara, ochelari de soare, carte de buzunar, talisman, cadouri pentru copii, suveniruri din vacanţă.

- ***De ce merg la toaletă atât de des?***

O idee preconceputã era cã vezica femeii ar fi mai micã decât a bărbatului, dar nu este aşa.

Dacă femeile se duc atât de des la toaletă, o fac pentru că:

- Vezica lor este presată de numeroase organe (ovar, uter).
- Au tendinţa de a bea multe lichide (până la 1,5 l pe zi) pentru a elimina microbii şi toxinele.

- Vor să seducă şi merg des să-şi reîmprospăteze machiajul.

- ***De ce stau atât de mult la toaletă?***

Femeile nu stau mult timp la toaletă! În schimb, le ia mult timp să ajungă acolo. Trebuie să aştepte la un rând destul de lung până să ajungă la closet, pentru că merg mult mai des decât bărbaţii, şi, în plus, mereu este câte unul defect. Şi apoi, trebuie să se dezbrace, să se îmbrace, să se spele pe mâini, să-şi pudreze nasul, să se rujeze şi să-şi aranjeze părul... Dragă, folositul closetului nu a durat decât un minut!

- ***De ce vor femeile să fie însoţite de o prietenă când merg la toaletă?***

Femeilor le place să fie acompaniate de o prietenă pentru a le ţine de urât la coadă, pentru a le ţine poşeta şi, la nevoie, uşa.

În absenţa unei prietene, femeile nu au decât două soluţii:

- Să nu-şi ia poşeta şi să renunţe la refacerea machiajului.
- Să-şi ia poşeta ştiind că activitatea „pipi" va trebui făcută cu o singură mână, pentru că, în nici un caz, poşeta nu se va lăsa jos, lângă closet. Va trebui atunci să ţină toarta poşetei în dinţi, să se dezbrace, să-şi pună poşeta pe coapse, apoi să se îmbrace.

Deci, pentru acompanierea la toaletă, buna prietenă este *indispensabilă.*

Din fericire, în ultima vreme, aeroporturile, restaurantele, hotelurile şi cluburile îşi echipează toaletele cu un suport ingenios special pentru poşetă. Binevenit!

- ***De ce nu citesc femeile la toaletă?***

Pentru că au alte lucruri de făcut!

Creierul femeilor este întotdeauna în fierbere şi nu se opreşte nici când stau pe closet: ele trebuie să se gândească la ce trebuie să facă, să spună, să cumpere, să ofere, să aranjeze, să caute, să rezerve, să vândă, să cheme, să organizeze, să scrie...

Şi profită de acest timp pentru a reflecta!

- ***De ce merg femeile la ginecolog?***

Toate femeile trebuie să meargă regulat la ginecolog, care nu trebuie confundat cu un sexolog! Femeia dă viaţă şi medicul ginecolog veghează ca aparatul genital al femeii să fie în bună stare. Ginecologul urmăreşte femeia, de la alegerea anticoncepţionalelor până la naştere, trecând prin etapele de fertilitate şi sarcină. El tratează menopauza, urmăreşte cancerul ovarian, uterin, al sânilor, prescrie tratamente pentru bolile cu transmitere sexuală şi oferă sfaturi de alimentaţie şi de pediatrie.

- ***De ce sunt femeile, adesea, în întârziere?***

Timpul este singurul lucru din viaţă care-i scapă omului, şi femeilor nu le place să li se opună nimeni. Femeile sunt adesea în întârziere pentru că:

- Au întotdeauna ceva de făcut în ultimul moment.
- Nu ştiu să spună „nu" celor care le întârzie.
- Nu reuşesc să evalueze timpul necesar distanţelor.
- Nu vor să vină la întâlnire.
- Nu au găsit un taxi.
- S-au pierdut pe drum.
- A apărut o problemă în ultimul minut.

- Sunt nerăbdătoare să ajungă la întâlnire dar nu vor să se vadă acest lucru.
- Vor să se facă dorite.
- Le place să vadă presiunea crescând.
- Nu le place să aştepte!

- ***De ce le place femeilor la cumpărături?***

Mersul la cumpărături defulează şi face plăcere. Revigorează, creşte moralul şi schimbă ideile. Consolează şi ocupă timpul. Mersul la cumpărături, pentru femei, nu este sinonim cu „a cumpăra" ci cu „vânătoare de comori". Este o adevărată activitate sportivă, fie că o face singură, fie că o împarte cu o prietenă.

Shopping-ul este o necesitate care le permite femeilor să-şi ofere cadouri care corespund perfect aşteptărilor lor. Aceste cumpărături sunt promisiuni de frumuseţe şi de bună dispoziţie pentru orele care urmează. Este plăcere pură. Euforia le cuprinde tot corpul din momentul în care sacoşa (cu cumpărături) se află în mâinile lor. Puţine plăceri ar putea-o egala pe cea de a fi reuşit *cea mai bună afacere a momentului* care le face să pălească de invidie pe toate prietenele. Nu e nimic anormal ca după o zi întreagă de shopping unele femei să nu cumpere nimic. Pur şi simplu doar au tatonat terenul sau au acompaniat o prietenă care avea ceva de cumpărat.

Pentru a se imagina pentru o clipă proprietarele hainelor sau ale obiectelor pe care nu şi le vor cumpăra niciodată, chiar dacă ar avea mijloace, unele femei merg să le privească şi să le probeze. Ele evadează, astfel, din cotidian, îşi creează o poveste şi visează.

Aceste şedinţe de shopping permit femeilor să întreţină rapoarte interumane, să observe, să compare, să-şi schimbe dispoziţia şi emoţiile. Nu sunt rare

situaţiile în care prietenele discută la telefon despre tot ce-au văzut sau au făcut în excursia lor de shopping. Este una dintre puţinele activităţi care permit femeilor să se oprească din rumegarea problemelor lor şi să uite puţin de griji. Este un adevărat moment de destindere.

Ca în orice, există şi excese, şi există „victime ale modei" şi cumpărătoare obsedate. Pentru ele este un mod de a-şi exprima nefericirea.

- ***De ce sunt femeile cheltuitoare?***

Este o idee preconcepută. Femeile nu sunt mai cheltuitoare decât bărbaţii. Ele, pur şi simplu, consumă mai mult, asta-i tot!

- ***De ce au femeile nevoie de bani?***

Pentru că în societatea de azi, a avea bani înseamnă a avea valoare şi a creşte în ochii celorlalţi.

Dar adevărata motivaţie a femeilor pentru bani este că ele chiar au nevoie. Fac bine la moral şi la respectul de sine. A se întreţine costă scump: dentist, coafor, accesorii pentru păr, epilare, produse pentru frumuseţe, machiaj, parfum, lenjerie, haine, pantofi, poşete etc.

Unii bărbaţi consideră că o femeie frumoasă îngrijită este o „valoare" de acelaşi nivel cu o maşină frumoasă. O maşină se întreţine, o femeie la fel. Bărbaţii preţuiesc naturalul şi personalitatea femeii, dar nici unul nu apreciază lăsatul în voia sorţii.

- ***De ce-şi doresc femeile tot ce nu au?***

Pentru că societatea de consum le spune că este posibil. Această societate întreţine visurile femeilor

făcându-le să creadă că totul este mult mai bine în alte părţi decât la ele, că totul le este accesibil şi, mai ales, că totul li se datorează. Această cursă obsesivă de a idealiza totul le face pe femei să-şi dorească ceea ce nu au şi să vrea mai mult, în orice caz, decât ceea ce au deja.

- ***De ce nu au femeile simţul orientării?***

Conform unui sondaj publicat în 2004, în Franţa 35,3% dintre femei cred că nu au simţul orientării.

S-ar părea că la femei nu s-a dezvoltat această activitate cerebrală pentru că, după John Gray (autorul cărţii „Bărbatul vine de pe Marte, femeia vine de pe Venus"), nu le era necesară în momentul în care s-a dezvoltat specia. În primitivism, simţul orientării s-ar fi dezvoltat mai mult la bărbaţi pentru că aceştia erau vânători care se întorceau mereu acasă după ce petreceau mai multe zile în natură. Femeile nu aveau nevoie de acest simţ pentru că ele aşteptau liniştite la marginea focului. După ce făceau curăţenie, îngrijeau animalele, săpau pământul, găteau, bineînţeles, dar nu se deplasau.

De fapt, studii recente, realizate de Mathias Riepe, de la Universitatea din Ulm (Germania), demonstrează că, pentru a ajunge la acelaşi rezultat, bărbaţii nu folosesc aceleaşi funcţii ale creierului ca şi femeile. Bărbaţii recurg la hipocampus şi se orientează cu ajutorul geometriei, în timp ce femeile folosesc cortexul şi se orientează după repere vizuale.

- ***De ce confundă femeile stânga cu dreapta?***

Femeile folosesc simultan ambele emisfere ale creierului, ceea ce provoacă confuzii între stânga şi dreapta.

Pentru a deosebi stânga de dreapta, multe femei au nevoie de „repere" secrete şi instantanee, cum ar fi o pată pe piele sau o cicatrice.

- *Conduc cu adevărat rău?*

Aceasta nu este decât o idee preconceputã, pentru cã femeile sunt mult mai prudente la volan decât bărbaţii şi au mai puţine accidente grave, adesea provocate de viteză şi alcool.

În schimb, este adevărat că femeile fac mai multe accidente minore cu maşina (acroşaje). Oare asta se întâmplă pentru că ele folosesc adesea maşina pe distanţe mici, pentru a duce sau aduce copiii la şcoală, pentru a face comisioane sau este vina hormonului feminin – estrogenul – şi a creierului lor?

După Allan şi Barbara Pease (autorii lucrării „De ce bărbaţii nu ascultă niciodată nimic, iar femeile nu ştiu să citească hărţile rutiere"), 90% dintre femei ar avea o capacitate spaţială limitată. Capacitatea spaţială a bărbatului ar fi localizată în emisfera frontală dreaptă a creierului şi ar fi foarte dezvoltată, în timp ce cea a femeii ar fi mult mai difuză în creier, pentru că ar fi localizată în ambele emisfere.

- *Le plac maşinile?*

Puţine femei iubesc maşinile ca pe nişte obiecte mecanice. Cele mai multe consideră maşina un simplu mijloc de transport, altele văd în ea un simbol de bogăţie, care le reflectă personalitatea şi merită mici îngrijiri, sau chiar un simbol al eliberării: o maşină cumpărată prin propriile mijloace este o cheie spre libertate şi un sinonim al reuşitei.

- ***De ce nu ţin femeile la băutură?***

Pentru că, la aceeaşi cantitate de alcool consumată, femeile ating un nivel al alcoolului în sânge mai mare decât un bărbat. Aceasta se datorează greutăţii, masei corporale şi volumului de sânge mai mic decât la bărbaţi (conform dr. Nathalie Delemer, autoarea lucrării „Établissement français du sang"). La această diferenţă contribuie şi izo-enzimele care descompun alcoolul înainte de a ajunge în stomac care, la femei, sunt de două ori mai puţine decât la bărbaţi (după Charles Lieber, cercetător la Centrul de cercetări al alcoolului şi tratament din New York).

- ***De ce le place femeilor să danseze?***

De la începutul timpurilor, femeile şi bărbaţii dansează. Este un mijloc de exprimare şi de seducţie. Astăzi, limbajul corpului este în continuare prezent la femei, care iubesc mişcările şi senzaţiile. Ele trăiesc din plin emoţiile. Dansul este o sursă de fericire şi bunăstare pentru femei. Ele dansează mai spontan decât bărbaţii şi nu le pasă de privirile celor din jur. Dimpotrivă, le folosesc. Este un mijloc de a-şi degaja senzualitatea şi de a descoperi o parte din personalitatea lor. De altfel, femeile, pentru a şti cât mai multe despre un bărbat, îl privesc dansând. Unele consideră dansul o etapă obligatorie în jocul seducţiei.

- ***De ce găsesc femeile obiectele pierdute?***

Pentru că ele fac ordine!

Ochii bărbaţilor văd mult mai bine la depărtare şi destul de slab pe distanţe scurte. În schimb, vederea periferică a femeilor balansează în acelaşi timp de sus

în jos şi de la stânga la dreapta, ceea ce explică de ce găsesc ele obiectele... care se găsesc adesea sub ochii bărbaţilor lor.

- *De ce nu citesc niciodată modurile de folosire?*

Pentru că modurile de folosire este, de cele mai multe ori, de necitit! În orice caz, ele cer un serios efort de concentrare şi femeile sunt prea grăbite să pună imediat în funcţiune ceea ce au cumpărat. Rezultatul: preferă să piardă două ore încercând să înţeleagă cum funcţionează aparatul în loc să piardă zece minute să descifreze modul de folosire. Asta e!

- *De ce nu reţin femeile bancurile?*

În timp ce ascultă un banc, femeile văd filmul acestuia, ca la cinema, imaginaţia lor vizualizând scenariul. Ele văd povestirile în culori, cu personaje, zgomote şi emoţii. Nu se concentrează pe structura poveştii şi nu o reţin. Femeile îşi amintesc doar efectul bancului asupra lor, poanta a fost nostimă sau nu.

- *De ce vorbesc femeile de „respect"?*

Pentru că ele consideră că bărbaţilor le lipseşte. „Respectă-mă" vrea să însemne „acceptă-mi diferenţele", „ia-mă în considerare", „nu mă agresa", „fii atent la ceea ce sunt".

Galanteria s-a pierdut în timpul mişcărilor feministe pentru dobândirea egalităţii între sexe. Totuşi, această atenţie particulară acordată femeilor este mai actuală ca niciodată. Femeile consideră că o calitate preţioasă şi rară la bărbaţi este aceea de a fi atenţi şi galanţi.

- ***Le plac bărbaţii păroşi?***

Un bărbat păros este în acelaşi timp blând şi viril. Femeilor le place să-şi plimbe mâna pe pieptul bărbaţilor, să-şi treacă degetele prin părul lor, să se lipească de această blană.

Majoritatea femeilor apreciază feminitatea lor prin virilitatea bărbatului. Femeilor le plac bărbaţii proaspăt bărbieriţi sau în stil aventurier, cu barba de trei zile, dar detestă bărbaţii care „înţeapă". Este foarte dezagreabil: „ţepii" zgârie şi rănesc pielea de care se freacă! Deci, păros sau nu, un bărbat trebuie să fie „îngrijit".

Dar a fi îngrijit nu înseamnă a se feminiza. Cele mai multe femei nu sunt de acord cu actualul curent exagerat al „metrosexualilor" care încearcă, prin orice metode, să placă femeilor imitându-le. Aceşti noi masculi au grijă de corpul lor, de aspectul lor, epilându-se, vopsindu-se şi, uneori, chiar machiindu-se!

- ***De ce nu ştiu femeile să aprindă grătarul?***

Ieşirea la grătar ar trebui să fie un moment de destindere în familie sau între prieteni. Or, aprinsul grătarului este o adevărată corvoadă pentru femei. De la începutul timpurilor, nu femeile au aprins focul. Astfel, lipsite de practică, ele nu au învăţat să-l îmblânzească, unele chiar se tem de foc. Altele evită să se apropie de grătar pentru a nu se murdări sau pentru a nu simţi mirosul lemnului ars!

- ***De ce mănâncă femeile numai salate?***

O salată de lăptuci sau de cruditaţi este coloratã şi veselă. Este o masă uşor de făcut şi economică. Există o infinitate de combinaţii de salate, astfel că femeile nu se

plictisesc s-o tot facă. Lejeră, bună pentru siluetă şi sănătate, salata este, ca toate legumele şi fructele, bogată în apă, în fibre alimentare, în minerale şi vitamine. Cu puţine calorii, cruditãţile au valori „antioxidante" prevenind îmbătrânirea şi bolile cardio-vasculare.

- ***De ce le place femeilor ciocolata?***

Pentru că este plăcere în stare pură!

Ciocolata este bună la gust, dar şi pentru moral. Ea provoacă în organism reacţii chimice similare celor provocate de sex. Multele elemente care compun ciocolata sunt surse de plăcere, cresc buna-dispoziţie, calmează, eliberează de stres, produc o stare de euforie şi te menţin visător. Ciocolata nu este doar un bun antidepresiv, este chiar un stimulent, deoarece conţine vitamine, magneziu şi potasiu. Acest cocteil exploziv poate fi comparat cu un afrodisiac.

Femeile iubesc ciocolata tot timpul, dar o apreciază în special în perioadele în care le lipseşte afecţiunea, pentru că le compensează carenţa şi le reconfortează.

– 2 –

SĂ LE ÎNŢELEGEM: CUM SE COMPORTĂ?

- *Cum le descifrăm limbajul?*

Pentru a învăţa să le descifreze limbajul, bărbaţii trebuie să ştie că femeile folosesc cuvintele, gesturile şi intonaţia vocii pentru a se exprima.

În general, când femeile au ceva de cerut, o pot face în trei moduri diferite: se învârt în jurul subiectului până când bărbatul atinge tema; sau vorbesc la condiţional; sau, pentru a semnala o necesitate, folosesc forma negativă, fiind sigure că domnii lor nu vor interpreta niciodată cuvintele şi că nu înţeleg decât cuvintele concrete.

Pentru a înţelege limbajul femeilor, bărbaţii trebuie să decodeze sistematic cuvintele percepute.

Trebuie să transforme verbele pronunţate la condiţional în forma imperativă. Rezultatul este brutal, dar are meritul de a fi clar:

- „Ai putea să duci gunoiul?" = „Du gunoiul!"
- „Ai putea să suni....?" = „Sună...!"
- „Ar trebui să mergi...." = „Du-te!"
- „Am putea merge la cinematograf.." = „Să mergem la cinematograf."

Trebuie să înveţe şi să transforme forma negativă în formă pozitivă.

- „Nu mai avem pâine." = „Trebuie să cumperi pâine."
- „A trecut mult timp de când nu am văzut-o..." = „Trebuie s-o vedem."
- „Nu mai am nimic de îmbrăcat." = „Trebuie să cumpăr..."

Când femeile dau dovadă de entuziasm şi exclamă „îmi place", „o ador", „este genial", „e drăguţ" sau „e super", este vorba despre o informaţie sincer, care înseamnă „adu-ţi aminte", „asta-mi place", „asta îmi produce plăcere" sau „de asta am chef".

Dacă femeile pun întrebări la care nu aşteaptă un răspuns concret, este vorba de fapt de întrebări indirecte:

- „Crezi că vei reuşi să termini...?" = „Te pot ajuta?"
- „Mănânci?" = „Aş vrea să mănânc cu tine."
- „Dormi?" = „Ia-mă în braţe."

Dacă femeile fac constatări asupra faptelor care le îngrijorează, este vorba despre un apel la complimente sau atenţie.

- „M-am îngrăşat" = „Spune că nu-i adevărat."
- „Mă dor picioarele" = „Aş vrea să fac o pauză."
- „Sunt un nimeni" = „Redă-mi încrederea."

Când femeile simt nevoia de a fi ascultate, utilizează cuvinte şi intonaţie insistente.

- „Ascultă-mă." = „Opreşte-te din ceea ce faci."
- „Repetă ce tocmai am spus." = „Ascultă-mă."

Într-un cuplu, când există conflicte, femeile folosesc în mod curent expresii care, rău interpretate de bărbaţi, conduc la numeroase neînţelegeri.

- „Trebuie să vorbim." = „Asta merge rău, e grav."
- „Schimbă tonul!" = „Nu mă agresa."
- „Nu vreau să vorbesc despre asta." = „Am nevoie să vorbesc despre asta."
- „Nu sunt supărată." = „Te doresc."
- „Mă iubeşti?" = „Asigură-mă."
- „Unde a ajuns relaţia noastră?" = „Avem un viitor comun?"
- „Am nevoie de timp." = „Am fost rănită."
- „Lasă-mi puţin timp." = „Vreau s-o încheiem."
- „Fă ce vrei." = „Vei regreta"
- „Lasă-mă." = „Rămâi."
- „Foarte bine!" = „Nu voi uita."

- ***De ce nu spun femeile clar ce vor?***

Sigur că femeile se exprimă clar! Doar că folosesc propriul limbaj. Şi nu e de mirare că bărbaţii nu le înţeleg: femeile folosesc un limbaj indirect şi aluziv în timp ce bărbaţii se exprimă concret şi direct. Femeile utilizează imagini pentru a transmite mesajele care le sunt aproape de inimă, fac adesea perifraze, condamnă falsul pentru a şti adevărul. Pentru ele asta nu înseamnă retorică, este în natura lor, aşa încât uită că bărbaţii nu se exprimă în acelaşi mod şi nu pot să le înţeleagă.

- ***De ce uneori când spun „nu" înseamnă „da" şi invers?***

Femeile, prin natura lor, folosesc cu greutate cuvintele „da" sau „nu", care sunt foarte directe. Dacă ar

învăţa să spună un „nu" sau un „da" hotărât, multe femei nu ar mai lăsa impresia de lipsă de respect sau de trădare faţă de unii bărbaţi.

Când bărbaţii invită doamnele în oraş, să flirteze sau să facă dragoste, în nici un caz nu le impun să le satisfacă propriile plăceri, dar le invită să împartă această bucurie cu ei. Nu este nimic rău în a refuza, fiecare are dreptul de a gândi diferit şi plăcerile unuia nu corespund obligatoriu celor ale Celuilalt.

Dacă femeile spun „da" atunci când gândesc „nu", au sentimentul că „se sacrifică" pentru binele Celuilalt şi că-i fac un cadou.

Adesea, ele îl vor pentru totdeauna pe bărbatul în cauză, care nu-şi dă seama de nimic pentru că, libere să accepte sau să refuze invitaţia, femeile au acceptat-o întotdeauna.

Pentru a recunoaşte un „da" care înseamnă „nu" sau un „nu" care înseamnă „da", bărbaţii trebuie să fie atenţi la intonaţia cu care femeile pronunţă răspunsul, la gesturi şi la privirea care le acompaniază.

- Dacă femeile spun un „nu" zâmbind = „da"
- Dacă femeile îşi coboară privirea şi zâmbesc când spun „nu" = „da".
- Dacă femeile se oferă cu sinceritate spunând „nu" = „da".
- Dacă femeile spun „poate" cu un surâs = „da".
- Dacă femeile spun „poate" fără surâs = „nu".
- Dacă femeile spun „poate, vom vedea" = „nu".
- Dacă femeile spun „nu ştiu" = „nu".
- Dacă femeile coboară privirea pentru a spune „nu" = „nu".
- Dacă femeile se simt jenate să spună „nu" = „nu".
- Dacă femeile privesc în ochi când spun „nu" = „nu".

- Dacă femeile nu au privirea directă pentru a spune „da" = „nu".
- Dacă femeile spun un „da" cu un oftat = „nu".

- ***De ce femeile vorbesc atât de mult?***

Cuvântul, pentru femei, nu este doar un util instrument de comunicare, ci şi un mijloc de exprimare şi mai ales o legătură între oameni. Femeile au nevoie să vorbească. Vorbitul le face plăcere. Vorbitul este o relaxare. Vorbitul le destinde. Vorbitul le permite să scape de stres. Vorbitul le obligă să-şi pună ordine în idei. Le face vesele. Le uneşte cu altele. Femeile nu au neapărat o informaţie de transmis, nu caută nici sfaturi, nici soluţii, nu cer nimic, vorbesc... pentru a vorbi.

- ***De ce vorbesc femeile prin gesturi?***

Aşa cum am spus deja, femeile dau sens cuvintelor prin intonaţie şi gesturile care le acompaniază. Indiferent dacă este vorba de mimica gurii, de privire, de mişcarea capului sau a mâinilor. Limbajul corporal reprezintă între 60% şi 80% din impactul mesajului pe care vor să-l transmită, susţin Allan şi Barbara Pease, în lucrarea lor „De ce bărbaţii mint şi femeile plâng".

- ***De ce repetă femeile de mai multe ori acelaşi lucru?***

Pentru că au siguranţa că partenerul lor nu le ascultă!

Preocupaţi de alte lucruri, bărbaţii nu dau impresia că ar fi atenţi la ceea ce femeile le povestesc. Nu manifestă nici o emoţie şi nici o reacţie la ceea ce aud. De aceea femeile repetă ceea ce au spus deja... până ce bărbaţii vor „capta" mesajul!

- ***De ce exagerează femeile?***

Femeile folosesc adverbe ca „mereu", „niciodată", „adesea" şi superlative ca „extra", „super", „arhi", „hiper" pentru a insista asupra unei informaţii care li se pare importantă. Şi o fac într-un mod foarte natural.

- „Au trecut 3 ore de când te aştept!" = aşteaptă de 10 minute.
- „Ţi-o spun de 15 ori pe zi" = a spus-o până acum de cel puţin două ori.
- „Este mereu aceeaşi poveste" = aceasta s-a produs deja cel puţin o dată.

Bărbaţii iau cuvintele literal şi înţeleg cu greutate această disproporţie între cuvinte şi fapte. Femeile care exagerează nu mint. Dacă amplifică sentimentele, o fac pentru a insista asupra unui fapt şi pentru a se face auzite.

- ***De ce femeile îşi întrerup interlocutorul?***

Când un bărbat îşi întrerupe interlocutorul, adesea o face pentru a-l contrazice; când o femeie face asta, o face pentru a aproba un subiect al conversaţiei.

Tăind vorba, femeile demonstrează că sunt interesate de ceea ce persoana respectivă povesteşte. Ele reacţionează, emit opinii şi idei ivite din plăcerea conversaţiei. Vor să profite pentru că, o dată discuţia încheiată, dacă interlocutorul lor este un bărbat, ştiu că nu le va mai asculta.

- ***De ce vorbesc femeile adesea pe ton ridicat?***

Deşi sunt conştiente de ridicolul situaţiei, vorbitul cu tonul ridicat ajută femeile să reflecteze şi să-şi identifice problemele.

Când se aud vorbind, femeile procesează informaţia diferit şi, astfel, o pot trata mai bine.

- ***De ce au femeile opinii despre toate?***

Creierul femeii este fără încetare în fierbere, şi ziua şi noaptea.

Allan şi Barbara Pease (autorii lucrării „De ce bărbaţii mint şi femeile plâng") consideră că noaptea creierul bărbatului este într-o stare de semi-repaos pentru că activitatea cerebrală nu este decât de 30%, în timp ce cel al femeii îşi menţine activitatea la 90%. Femeile se gândesc la ceea ce trebuie să facă, să spună, să cumpere, la modul în care trebuie să se îmbrace, la întâlnirile la care vor trebui să meargă, la călătoriile prevăzute, la familie şi la problemele fiecăruia... Totul fiind deja analizat înainte chiar de a se ivi întrebările, femeile au deja o părere despre toate!

- ***De ce solicită femeile sfaturi de care nu ţin cont?***

Bărbaţii cred că dacă o femeie le cere părerea, aşteaptă de la ei să-i dea soluţii. Dacă aceasta ar fi situaţia, femeile ar trebui cu adevărat să ţină seama de sugestiile lor.

Or, dacă femeile cer o părere de care nu ţin cont, o fac pentru că:

- Şi-au luat deja decizia, dar mai vor şi un alt punct de vedere.
- Este vorba despre o problemă aluzivă, care trebui, deci, decodată.
- Simt nevoia să atragă atenţia interlocutorului lor.

- ***De ce nu răspund niciodată femeile la întrebarea care li se pune?***

Pentru că atunci când i se pune o întrebare, femeii îi vin numeroase alte idei.

Femeile răspund adesea la întrebări prin perifraze. Iar bărbaţii consideră că răspunsul este pe lângă subiect.

- ***De ce spun femeile bărbaţilor să-şi schimbe tonul?***

Trebuie să ştiţi că auzul femeilor este mai dezvoltat decât al bărbaţilor. Ele aud de 2,3 ori mai tare decât bărbaţii (după J. Durden-Smith şi D. Desimone, autorii cărţii „Sexul şi creierul"). În timp ce ascultă, femeile nu disting doar un cuvânt, ci captează în mod egal şi atmosfera care înconjoară cuvântul respectiv. Ele disting şi ritmul, emoţiile, respiraţia şi informaţiile. Femeile pot chiar să perceapă cinci intonaţii diferite, în timp ce bărbaţii nu pot identifica decât trei (după Allan şi Barbara Pease, autorii lucrării „De ce bărbaţii mint şi femeile plâng"). Femeile aud cuvântul, dar mai ales modul în care este pronunţat. Asta explică de ce femeile reproşează adesea bărbaţilor tonul pe care-l folosesc. O femeie îşi va da seama imediat dacă bărbatul care i se adresează este vesel, destins, nervos, obosit, îngrijorat sau agresiv. Bărbatul nu are această abilitate.

- ***De ce sunt femeile botoase?***

Debitul de vorbire al unei femei poate agasa un bărbat, dar poate şi să-l liniştească, să-l distragă sau să-l amuze. Faptul de a spune totul şi orice este o dovadă de încredere totală faţă de bărbatul care ascultă. O femeie

care vrea să existe şi să se facă remarcată vorbeşte. O femeie îndrăgostită vorbeşte.

O femeie care se simte frustrată, jignită sau ignorată nu vorbeşte. Ea devine botoasă, ca un copil, şi tace, convinsă că astfel îl pedepseşte pe bărbatul care trebuie pedepsit. Liniştea este o modalitate prin care ele subliniază că nu le mai interesează bărbatul care le ascultase cu câteva minute mai devreme. O femeie care tace este o femeie care se simte rău, care-şi arată dezaprobarea şi care se va simţi şi mai rău peste o oră după ce va medita şi va orchestra totul până la un scenariu catastrofic.

Bărbatul, prin natura sa, nu sesizează această nuanţă şi consideră tăcerea agreabilă. Nu-şi va da seama că există o problemă decât când femeia îi va trânti uşa în nas sau va izbucni în lacrimi.

Aceste crize pot fi evitate dacă bărbatul ia în serios tăcerea femeii şi o rupe repede pentru a reînnoi dialogul. În general este nevoie de zece minute de linişte până când bărbatul să-şi dea seama că a fost pedepsit şi că ea vrea asta (susţine Ellen Wiler în lucrarea „Les hommes, les femmes, etc.").

- ***De ce sunt femeile atât de complicate?***

Nu sunt complicate, dovada: femeile se înţeleg între ele!

Femeile par complicate pentru bărbaţi pentru că le văd prin imaginea lor. Or, femeile sunt diferite de bărbaţi. Ele nu vorbesc aceeaşi limbă ca bărbaţii, nu se exprimă ca ei, nu percep lumea în acelaşi mod, nu se comportă şi nu reacţionează la fel. De altfel, de aceea sunt complementare!

Decât să caute cheia pentru a le înţelege diferenţele, este mult mai uşor pentru bărbaţi să spună că femeile sunt complicate.

- ***De ce caută femeile un răspuns la toate?***

Pentru că își pun întrebări despre toate!

Se întreabă despre ele, despre comportamentul lor, despre alții, despre persoanele pe care le iubesc. Vor să învețe să trăiască mai bine, să iubească mai bine, și încearcă să înțeleagă bărbații.

Femeile gândesc totul și analizează totul pentru că sunt în căutarea perfecțiunii, așa încât își pun mereu întrebări.

- ***De ce fac femeile liste?***

Din cauza agitației neîncetate a creierului, femeile au nevoie să stabilească liste cu ceea ce trebuie să facă, să claseze și să cumpere pentru a-și clarifica ideile și mai ales pentru a-și îndeplini sarcinile. O adevărate organizare!

- ***De ce-și petrec femeile viața la telefon?***

Bărbații consideră telefonul drept un instrument destinat transmiterii și recepționării unei informații. Ei se concentrează la ceea ce au de spus când dau un telefon, li se pare o pierdere de timp să-și povestească viața, cu atât mai mult cu cât nu pot face mai multe lucruri în același timp.

Femeile consideră că telefonul este un obiect afectiv care le permite să aibă o legătură permanentă cu toate persoanele pe care le iubesc. Nu au impresia că-și pierd timpul schimbând vorbe la telefon, pentru că, în paralel, gătesc, fac curățenie, calcă, navighează pe Internet, se machiază, se îmbracă...

- ***De ce povestesc totul mamei?***

Femeile povestesc totul mamei pentru că, înainte de toate, aceasta este tot o femeie în care pot avea totală încredere. Ele înţeleg că mama a trecut prin aceleaşi încercări ca şi ele, că istoria se repetă şi că, în consecinţă, experienţa mamei le poate fi utilă. O mamă redă încrederea.

- Când femeia era micuţă, mama era o mamă.
- Când femeia era adolescentă, mama i se părea depăşită, „învechită": „Mamă, nu înţelegi!"
- Când femeia era o tânără, mama i se părea „bătrână": „Mamă, vremurile s-au schimbat!"
- Când femeia se mută cu un bărbat, mama îi devine confidentă şi-i dă sfaturi casnice.
- Când femeia devine la rândul său mamă, mama joacă un rol de consilier familiar şi baby-sitter.

- ***De ce nu suportă femeile „observaţiile"?***

Ele se uită urât pentru că iau aceste observaţii drept reproşuri. Conform limbajului lor, a face o remarcă înseamnă a denunţa un lucru negativ. Or, în limbajul masculin, a face o remarcă înseamnă pur şi simplu a-şi da o părere.

- ***De ce dau femeile sfaturi?***

Conform limbajului femeilor, a da un sfat este o dovadă de dragoste şi o asigurare a faptului că ele sunt cu siguranţă interesate de Celălalt. În schimb, după înţelegerea masculină, „a-i da unui bărbat un sfat pe care nu l-a solicitat echivalează cu a prezuma că nu ştie ce să facă sau că este incapabil să facă singur lucrul respectiv" (conform lui John Gray, autorul cărţii „Bărbatul vine de pe Marte, femeia vine de pe Venus").

- ***De ce consideră femeile că ele deţin puterea?***

A fi devotată şi a contribui la fericirea bărbatului pe care-l iubeşte reprezintă pentru o femeie un mijloc de a-l domina şi o mare valorizare. Ea îl susţine şi îl sfătuieşte. Există adesea, în spatele fiecărui bărbat puternic, o femeie preocupată şi extrem de solicitată. Unele dintre ele manipulează bărbaţii fără a fi conştiente de influenţa lor. Dar dacă femeile consideră că deţin puterea, o fac, înainte de toate, pentru că ele dau viaţă.

- ***De ce au femeile întotdeauna dreptate?***

De aia!

- ***De ce-şi schimbă femeile adesea părerea?***

În timp ce femeile analizează situaţia, noi informaţii se înghesuie în mintea lor. Luând în calcul aceste noi fapte, ele îşi pot schimba părerea în câteva secunde.

- ***De ce fac femeile „prea mult"?***

Unele femei cred, greşit, că făcând „mai mult" vor fi mai iubite. Adesea, aceste femei nu sunt iubite şi nu se simt demne de a fi iubite pentru ceea ce sunt, ci doar pentru ceea ce fac. Pentru ele, ca să primească iubirea este obligatoriu să dea mai mult.

- ***De ce explodează femeile aparent fără motive?***

O femeie explodează întotdeauna pentru un motiv serios, chiar dacă acesta nu este evident pentru bărbaţi! În general, femeile meditează mai multe luni la o ranchiună veche, neperceptibilă ochilor acestora din urmă şi, într-o

zi, un amănunt face totul să se „reverse". Iar în acest stadiu, este adesea prea târziu pentru a dezamorsa explozia. Un motiv în plus pentru a învăţa să comunicaţi în sânul cuplului, pentru a nu lăsa să se instaleze ranchiuna.

Femeile explodează mult mai uşor pentru că suferă modificări hormonale care le fac nervoase şi irascibile, când au ciclu, când sunt însărcinate şi când se îndreaptă spre menopauză. Un nimic le agresează, le stresează, le deranjează şi le irită. Şi da, domnilor, nu s-a terminat!

Atenţie! Schimbările de dispoziţie nu au nimic în comun cu o criză de nervi, care se manifestă în caz de angoasă, de panică, de greutăţi sau de agitaţie în cazul femeilor imature.

- ***De ce au femeile reacţii întârziate?***

Bărbaţii reproşează adesea femeilor că întârzie să-şi exprime emoţiile până când nu mai este nici un motiv să se vorbească despre ele. După ei, este un moment pentru toate, pentru femei nu e niciodată un moment nepotrivit. Faptul că femeile se gândesc în permanenţă la ceea ce le deranjează, justifică alegerea oricărui moment pentru a da explicaţii. Reacţia unei femei poate fi imediată, în caz de şoc, sau după un timp, în cazul în care se adună numeroase aspecte contradictorii (este picătura care umple paharul!). O femeie are nevoie să observe, să înţeleagă, să reflecteze, să se simtă umilită, să rumege, să facă filmul faptelor, să reacţioneze, să fiarbă pentru a bubui. Reacţia poate veni după 30 de secunde sau după 48 de ore.

- ***De ce sunt femeile geloase?***

Femeile devin geloase când ţin la un bărbat şi se tem să nu-l piardă. Această stare demonstrează că-l iubesc

pe Celălalt, dar nu sunt prea sigure de el. Femeile geloase au, mai ales, un scăzut respect faţă de sine, nu se simt demne de a fi iubite şi se îndoiesc în permanenţă de iubirea pe care le-o poartă partenerul lor. Au nevoie să fie asigurate pentru că ele rămân convinse că dacă el caută compania unei alte femei, o face obligatoriu pentru a o părăsi. Cele care reuşesc să iubească fără a avea sentimentul de gelozie sunt femei fericite în dragoste.

Când o femeie face reproşuri unui bărbat, ea se compară adesea cu o altă femeie pentru a ilustra ceea ce spune: „Cu fosta ta iubită, tu procedai aşa" sau „ei i-ai fi dat asta, mie nu". Bărbatul nu percepe în general decât comparaţiile şi reproşurile şi concluzionează că partenera sa este geloasă pentru că, de fapt, ea ar vrea să se poarte cu ea cel puţin la fel, dacă nu mai bine, ca şi cu fosta iubită în discuţie.

- ***De ce vor femeile să fie alintate?***

Pentru că sunt prinţese!

În copilărie, aceste domnişoare au fost răsfăţate de părinţi pentru a le demonstra că sunt iubite. Astăzi micuţele au crescut şi nu concep să fie iubite fără urmă de atenţie sau fără dovezi de dragoste.

- ***De ce vor femeile să fie protejate?***

Această nevoie de securitate, bine ancorată în natura feminină, se trage din era în care curajoşii războinici apărau femeile şi copiii. Impresie întărită, uneori, de un tată prea protector.

În ciuda ambiţiei lor şi a imaginii de încăpăţânate, multe femei simt această dorinţă secretă de a fi prote-

jate. Acest sentiment este, în mod inconştient, foarte prezent în procesul de ataşare a unei femei de un bărbat. O femeie se simte liniştită când ştie că se poate sprijini, în cazul unei lovituri dure, pe un bărbat, chiar dacă este realizată din punct de vedere profesional. Să adoarmă în braţele bărbatului iubit este liniştitor. Acest sentiment „protector" trezit de un fizic, o meserie, o reuşită, o personalitate, o maturitate sau de diferenţa de vârstă este un atu de seducţie indiscutabil.

- ***De ce nu ştiu femeile să trăiască de la o zi la alta?***

Femeile nu ştiu să trăiască azi pentru că viaţa lor este înscrisă în viitor şi nu în prezent. Esenţa femeilor este marcată de timp.

- Trăiesc în ritmul ciclurilor lor.
- Iau pilula în fiecare zi la aceeaşi oră.
- Au un ceas biologic care se reduce în fiecare lună.
- Au menopauza care le pândeşte spre 45 de ani.
- Aşteptă 9 luni la fiecare sarcină.

Femeile nu ştiu să trăiască de la o zi la alta în relaţia lor amoroasă pentru că au nevoie să se protejeze în timp, pentru a se implica şi a investi într-o poveste de dragoste. Indiferent dacă e vorba de călătorii, de plăceri sau de proiecte comune. Când rămân însărcinate, nu pot decât să se simtă responsabile şi să pregătească naşterea. Numai după ce au devenit mame şi odată ce copilul a crescut, unele femei apreciază să trăiască de la o zi la alta.

- ***De ce inventează femeile poveşti despre ele?***

Nu este vina lor dacă imaginaţia le galopează fără încetare! Ascultând semnele şi pândind detaliile, comportamentul şi reacţiile celorlalţi, femeile se gândesc

atât de mult încât termină prin a anticipa faptele şi a-şi crea poveşti de care ele sunt convinse până la proba contrarie. Nerăbdătoare, ele nu lasă timp timpului şi trăiesc, într-o buclă, mai multe versiuni posibile ale scenariului pe care-l vor inventa. Neliniştită din fire, femeia se gândeşte mereu la ce e mai rău şi adoptă adesea cea mai dramatică versiune. Doar prietenele îi împărtăşesc drama, minut după minut, şi străbat împreună planurile acţiunii: de răzvrătire, de ruptură, de schimb de sfaturi strategice, de întrajutorare şi, mai ales, de susţinere. Apoi vin faptele, mult mai simple şi adesea mai puţin catastrofice: nu a sunat-o, i-a uitat pur şi simplu numărul de telefon!

- ***De ce se iau femeile după staruri?***

Unele femei nu au alt centru de interes decât ţinuta lor, aspectul lor, şi caută să se apropie de imaginea modelelor pe care le prezintă revistele de modă. Aceste femei nu există decât prin prisma privirilor altora, şi bărbaţii le cedează repede. Ele se simt staruri, este deci normal ca ele să se ia după staruri...

- ***De ce mint femeile asupra vârstei lor?***

Dacă majoritatea femeilor se dau mai tinere şi dacă unele prea tinere se dau mai bătrâne cu câţiva ani, o fac pentru a fi dorite de bărbaţi. Deci nu este o minciună, e o cochetărie!

- ***De ce sunt femeile interesate de spiritualitate?***

Fiind mame, femeile sunt gardienii valorilor fundamentale pe care le-au primit şi pe care vor să le trans-

mită. Sunt atrase de spiritualitate pentru că doresc să-şi emancipeze relaţiile şi să găsească armonia în sânul cuplului şi în viaţa lor. Sunt fără încetare în căutarea fericirii. Prin intermediul religiei, meditaţiei, rugăciunii, psihologiei, speră să găsească echilibrul şi înţelepciunea care le vor ajuta să clădească ceva solid, să-şi întemeieze o familie, să transmită o educaţie, valori, şi să găsească fericirea în pace.

Chiar dacă azi este la modă calea „zen" (tehnică specială de meditaţie filozofică, menită să stimuleze concentrarea gândirii), din religia şi filosofia Asiei, cei mai mulţi bărbaţi rămân cartezieni şi-şi măsoară fericirea prin reuşita materială.

- ***De ce prevăd femeile sfârşitul în timpul rulării unui film?***

Femeile nu se pot abţine să nu interpreteze emoţiile, intonaţiile şi comportamentul actorilor. Cele mai multe fac asta în linişte, dar altele, ştiind că al şaselea simţ le dă posibilitatea să descifreze scenariul cu mult timp înainte, se grăbesc să-şi anunţe predicţiile la mijlocul filmului, ceea ce, în general, nu duce decât la nemulţumirea şi deconcentrarea bărbaţilor. Totuşi, ele cred că fac bine...

- ***De ce le plac femeilor musical-urile?***

Când aud aceste melodii, femeile ascultă poveştile, se proiectează în cântec şi transpun imaginile din viaţa lor în cuvintele auzite. Ele nu se plictisesc să asculte de mai multe ori aceleaşi arii pentru că, în funcţie de dispoziţia pe care o au, femeile trăiesc melodia de fiecare dată altfel.

- ***De ce dansează femeile singure prin casă?***

Pentru că sunt fericite. Ele își exprimă astfel pofta de viață, ele jubilează. Universul lor fiind plin de emoții, de senzații, de imaginație, femeile percep cuvintele, ritmurile și melodia ca pe o nevoie instinctivă de mișcare. Ele nu se privează de dreptul de a dansa când sunt departe de privirile aproapelui. Pline de energie, ele și-o consumă și defulează. Aceste mișcări le provoacă adevărate plăceri.

- ***De ce nu aruncă femeile nimic?***

Femeilor nu le place să arunce, indiferent că e vorba de bilete de cinema, de ambalaje de la cadouri, bilete de avion sau haine „adorate" uzate. Pentru ele, este vorba despre suveniruri, mai apropiate sau mai depărtate, care sunt legate de o poveste de dragoste sau de prietenie și care au o valoare afectivă.

Totuși, când încep o istorie nouă, femeile fac curățenie și se debarasează fără scrupule de toate aceste „vederi" afective legate de trecut.

- ***De ce nu-și trimit femeile prin e-mail poze cu bărbați goi?***

Femeile nu sunt sensibile la vederea unui bărbat nud. Doar 2% din populația feminină se excită în asemenea cazuri.

Dacă femeile fac schimb de poze prin internet, este vorba cel mai des de poze legate de viața lor personală (vacanță, familie, dragoste...) sau imagini care provoacă râsul.

- ***De ce nu le place fotbalul?***

Problema nu este că nu sunt interesate de fotbal, ci că bărbaţii sunt prea interesaţi. Conform unui sondaj publicat în Franţa în 2002, 32% dintre femei ar fi adevărate amatoare de fotbal, celorlalte le este greu să-şi piardă timpul liber cu ceva care nu le stimulează nici afectivitatea, nici sentimentele. De aceea, femeile sunt interesate episodic de fotbal, numai în măsura în care acesta le afectează într-un fel sau altul. În acelaşi sondaj, se arată că, la Campionatele Mondiale din 1998, 66% dintre femei se identificau cu echipa din acea perioadă a Franţei!

Unele apreciază acest sport pentru că sunt admiratoarele unui jucător, altele... pentru că iubesc un bărbat care iubeşte fotbalul!

Alte femei, mai exclusiviste, sunt geloase pe meciurile care captează prea mult atenţia bărbatului lor, le este greu să înţeleagă de ce să priveşti bărbaţi care aleargă în urma unei mingi poate fi atât de fascinant şi te poate face atât de fericit. În loc să aibă impresia că sunt „înşelate" şi să se simtă în plus, femeile ar trebui să profite pentru a ieşi cu prietenele sau pentru a se ocupa de ele.

- ***Le place să schimbe mereu canalele TV?***

Femeile nu suportă să-şi întrerupă brusc emoţiile când sunt captivate de ceva. Le place să urmărească ceva şi detestă să treacă de pe un program pe altul. Dacă unele navighează pe canale, nu o fac din plăcere, ci pentru a căuta ceva interesat de urmărit.

- ***De ce aşteaptă femeile să le ofere bărbaţii un pahar la o serată?***

Pentru că nu vor să lase impresia că sunt beţive! Dar şi pentru că unele femei sunt sensibile la galanterie. Multe cred că în era feminismului nu mai există raţiunea de a fi a acestui gest. Totuşi, spun ele, curtoazia este întotdeauna de actualitate. Asta demonstrează o inteligenţă a sufletului, o atenţie faţă de Celălalt şi un instinct protector. Tot ceea ce iubesc femeile.

- ***De ce se plimbă femeile goale prin casă?***

Femeile petrec mult timp în baie şi nu este neobişnuit să iasă goale, în timp ce laptele hidratant cu care s-au dat intră în corp şi se usucă. Ele profită de acest timp pentru a-şi alege hainele şi pentru a-şi pregăti accesoriile. Aceste femei umblă goale prin casă pentru confort. Este mai plăcut să nu-şi lipească hainele de corpul uleios.

De altfel, unor femei le place cu adevărat să stea fără haine. Se simt mai libere. Sunt în general femei fără complexe, cărora le place corpul lor. Ele aşteaptă, totuşi, să fie singure acasă – a se arăta goală prea des în faţa bărbatului iubit ucide dorinţa. Altele sunt exhibiţioniste şi le place ideea de a fi întrezărite.

- ***Femeile îşi compară sexul sau sânii între ele?***

Ce idee caraghioasă! De ce ar face-o? Mai ales în ce priveşte sexul. Penisul este văzut zilnic de bărbat şi este şi la vederea altora (în vestiare, la WC...), penisul este atins zilnic pentru a urina, are erecţii necontrolate, ocupă un loc important în viaţa proprietarului lui, iar pe unii chiar îi obsedează. Sexul feminin abia se observă şi

nu are reacţii necontrolate. Deci femeile nu se gândesc aproape deloc la el.

Cât despre sâni, femeile nu-i compară între ele. În schimb, se văd în presa de frumuseţe, de sănătate şi de modă, care expune piepturi de toate felurile şi care întreţine iluzia unui piept perfect la orice vârstă, departe de legea gravitaţiei. Femeile vorbesc „ca-ntre fete" şi abordează subiectul chirurgiei plastice.

- ***De ce sunt obsedate femeile de greutatea lor?***

Pentru că vor să se apropie de criteriile de frumuseţe ideală impuse de societatea de azi. Această dictatură este contrară evoluţiei morfologice a femeii, care variază în funcţie de vârstă, cicluri hormonale (pubertate, sarcină, menopauză), etapele vieţii şi stres. Sunt miliarde de femei în lume şi doar câteva zeci de manechine top-model, şi totuşi societatea le dă pe aceste câteva manechine drept referinţă. În aşa fel încât 95% dintre femeile cu greutate normală sunt prea grase (conform studiului spaniol „Mag santé & beauté", semnat de Sandrine Youknokvki). Le e teamă de comparaţie şi nu riscă să nu semene cu imaginile din reviste. Mai rău, adolescentele sunt convinse că este vorba despre un gust universal, care le este impus pentru binele lor şi mai ales pentru a place mai mult băieţilor.

Totuşi, nici o „manechină subţire" nu a atras atât de mult privirile bărbaţilor ca pulpoasa Marlyn Monroe.

Femeile îşi imaginează că bărbaţii le pândesc şi observă cea mai mică „diferenţă". Fără încetare sub control, pentru a corespunde criteriilor frumuseţii ideale, unele îşi ascund burta, se camuflează sub haine largi, îşi impun regimuri, suferinţe şi numeroase privaţiuni care le duc, uneori, chiar la spital. Or, cel mai important este ca femeia să se

simtă bine în corpul ei. În orice caz, criteriile de frumuseţe evoluează şi se schimbă după mode, epoci şi ţări. Acum în Africa, Asia, Maghreb, Polinesia şi Oceania, o femeie slabă nu este nici dezirabilă, nici excitantă.

Şi să ştiţi, domnilor, că, dacă femeile vă pun întrebări despre greutatea lor, nu o fac pentru a vedea punctul dumneavoastră de vedere, ci pentru a vă auzi spunând că sunt frumoase. Şi atunci vor fi liniştite.

- ***De ce fac femeile mai puţin sport?***

Natura primordială a femeii este cerebrală, sedentară şi sentimentală, în timp ce cea a bărbatului este mai mult „fizică". Bărbaţii au o nevoie reală de a-şi consuma energia prin sport. Femeile, îngrijorate de aspectul şi de sănătatea lor, fac sport pentru a ajunge la starea de bine, pentru a se purifica şi a-şi menţine silueta. De cele mai multe ori, totuşi, a avea timp pentru întreţinerea corpului este, pentru unele femei, un lux.

Femeile fac sport numai când pot: după ce-şi termină toate treburile zilnice. Bărbaţii fac sport oricând vor!

- ***De ce păstrează femeile obiecte din copilărie?***

A avea un obiect „suvenir" legat de copilăria ei este liniştitor pentru o femeie. Acesta îi aminteşte de timpul inocenţei, de încredere şi de nepăsare. Asta este liniştitor. În fiecare femeie sălăşluieşte o fetiţă.

În momentele dificile din viaţa de adult, femeia se refugiază într-un colţ al copilăriei ei cu ajutorul acestor suveniruri: o jucărie preferată, un miros, un desen, o păpuşă o proiectează automat acolo. Asta poate face bine, dar apare marele pericol de a se refuza viaţa de adult şi de a se refugia în copilărie.

- ***De ce dau femeile atâta importanţă ambalajelor cadourilor?***

Femeile adoră surprizele şi un cadou ambalat este o surpriză. Trebuie desfăcut pentru a descoperi ce se ascunde în interior.

Un ambalaj îngrijit este preţios şi dă o valoare suplimentară cadoului.

Faptul că bărbatul i-a cerut vânzătoarei să ambaleze cadoul demonstrează o atenţie mai delicată.

- ***De ce le place femeilor tot ce străluceşte?***

Este în genele lor!

De micuţă, femeia trăieşte deja într-un univers imaginar de prinţesă. Ceea ce străluceşte atrage, ceea ce străluceşte înseamnă valoare, ceea ce străluceşte dă frumuseţe. Şi dacă bărbaţii oferă bijuterii femeilor, o fac pentru că, de mii de ani, acestea le „scot în evidenţă", pentru că atrag privirile altora. Bijuteria nu doar înfrumuseţează femeia, ci şi confirmă puterea bărbatului. Briliantele, diamantele sau strasurile garantează întotdeauna această „punere în valoare".

- ***De ce sunt femeile atât de sensibile la mărci?***

Unele femei se simt valorizate de mărcile hainelor, ale parfumurilor sau de bijuteriile pe care le poartă. Ele se identifică cu personalităţile care dau imagine acestor mărci. Societatea de consum influenţează atât de mult femeile prin intermediul mass-mediei, încât unele îşi pierd adevărata personalitate şi nu riscă să aleagă altceva, temându-se de privirile altora.

- ***De ce le place femeilor să lenevească la soare?***

Pur şi simplu pentru că, la soare sau nu, le place să aibă grijă de ele şi să se relaxeze. Fac atâtea lucruri în acelaşi timp, încât a-şi acorda câteva clipe pentru ele este o adevărată fericire. Ele au rar timp şi ocazie, aşa că, atunci când pot, profită pentru a se întinde, soarele nefiind decât un pretext. Dar un pretext de lux pentru că oferă o adevărată destindere, iar femeile se pot gândi, pot citi, dormi sau vorbi la telefon. Induce starea de bine, o mină bună, este regenerant şi mai ales creşte moralul. Să nu uităm totuşi că soarele este nociv pentru ochi şi piele şi trebuie evitată supraexpunerea.

- ***De ce nu ştiu femeile să călătorească cu puţine bagaje?***

Femeile vor să aibă totul aproape, în caz că ar avea nevoie de ceva. Nu ştiu dinainte nici cum va fi vremea, nici ce dispoziţii vor avea. Şi atunci, preventiv, îşi iau la ele ţinute sport, de ploaie, de caniculă, de frig, de cocteil şi de noapte. Şi câte o pereche de pantofi pentru fiecare ţinută. Îşi iau majoritatea produselor lor de frumuseţe (de faţă, de corp şi pentru păr), de machiaj şi accesorii pentru a înveseli totul. Bărbaţii se plâng adesea de greutatea valizelor, mai ales că, până la finalul călătoriei, femeile nu poartă decât câteva lucruri. Dar sunt întotdeauna mulţumiţi să ştie că pot conta pe ele pentru un şampon, un foarfece sau un plasture.

- ***De ce multe femei iubesc romanele „siropoase"?***

Pentru că femeile sunt romantice. Citind un roman de dragoste, ele se proiectează în poveste şi se pun în pielea eroinei pentru a trăi acest roman prin imaginaţie.

- ***De ce ţin femeile un jurnal intim?***

Multe fete ţin un jurnal intim în apropierea adolescenţei. La această vârstă, au multe de spus dar nu ştiu cum să se exprime, nici cui să se adreseze. Corpul lor se schimbă, emoţiile năvălesc, mama lor încă nu le-a devenit confidentă şi nu îndrăznesc să povestească absolut totul prietenei celei mai bune. În aceste condiţii, jurnalul este acolo tocmai pentru a strânge toate îndoielile şi bucuriile care traversează această perioadă de transformări corporale, în care se simt singure şi neînţelese. Unele femei nu încetează niciodată să scrie. Altele o fac ocazional, pentru a scăpa de un surplus emotiv.

- ***De ce le plac femeilor scandalurile şi reality show-urile?***

Femeile sunt avide după bârfe şi indiscreţii pentru că simt nevoia de a-şi compara viaţa cu a altora. Îşi pun în permanenţă întrebări şi caută răspuns la toate. Împărtăşesc trăirile altor femei, fantazează asupra poveştilor lor de dragoste, le ascultă suferinţele şi îngrijorările.

În general, iubesc natura umană şi sunt compătimitoare.

- ***De ce sunt femeile mai mult „pro-pisică" decât „pro-câine"?***

Se găseşte în mod frecvent acest clişeu în cinematografia şi literatura franceză. Departe de constrângerile cotidiene şi sportive pe care le cere viaţa unui câine, pisica este fidelă culcuşului ei şi, în acelaşi timp, foarte independentă. Este curată – se spală în permanenţă – şi-i dă proprietarei căldură, tandreţe, înţelepciune,

calm, drăgălăşenie şi dulceaţă. Dacă femeile au o relaţie atât de privilegiată cu pisica, este şi pentru că aceasta este un confident silenţios.

- ***De ce se tem femeile de păianjeni şi de şoareci?***

Această teamă, chiar dacă este mai frecventă la femei, nu le este specifică. Este vorba despre o fobie. O teamă fără fundament, care este excesivă în raport cu animalul. Femeile consideră că păianjenii şi şoarecii sunt deosebit de urâţi, înfricoşători şi murdari. Ideea de a se atinge de aceşti monştri le înspăimântă şi le dezgustă.

– 3 –

SĂ LE SEDUCEM: CUM LE PLACE?

- ***Le place să fie abordate pe stradă?***

Unora dintre femei le place să fie abordate, deducând că încă plac bărbaţilor. Asta le dă încredere în ele şi le induce o stare de bună dispoziţie.

Alte femei sunt agasate de acest procedeu şi se simt „agresate", considerate ca femei-obiect.

Bineînţeles, totul depinde de modul de abordare. Dacă se face cu flori, femeile se simt valorizate şi apreciază gestul. În schimb, detestă să fie acostate de un bărbat nepoliticos, insistent şi uneori grosolan. Din nefericire, aceştia din urmă sunt mai numeroşi!

Bine de ştiut: dacă un bărbat abordează pe stradă o femeie care-i place, trebuie să se gândească la faptul că, probabil, nu este singurul care a avut această idee. Dimineaţa, femeia poate considera această abordare drăguţă, dar seara este excedată, a se înţelege agresată.

- ***Ce le face pe femei să fugă?***

Detaliile!

Este dificil de descris ce le poate face pe femei „să facă stânga-împrejur" având în vedere că femeile au

gusturi atât de diferite. Iată, totuşi, o listă de detalii care dezgustă majoritatea femeilor:

- Bărbatul a cărui curăţenie este îndoielnică.
- Leneşii, „lasă-mă să te las".
- Părul murdar.
- Dinţii murdari.
- Unghiile roase.
- Purtatul, în permanenţă, de ochelari negri.
- Privirea fugitivă.
- Bărbaţii care mestecă gumă cu gura deschisă.
- Bărbatul care face zgomot când mănâncă sau bea.
- Parfumul prost.
- Mâinile umede şi moi.
- Şosetele în sandale.
- Blugii prea mulaţi.
- Bărbaţii la care elasticul chilotului sau slipului depăşeşte bata pantalonilor.
- Bărbaţii la care pantalonii coboară pe şolduri (ceea ce este la modă nu este întotdeauna frumos. Femeile detestă asta!).
- Şosetele albe la un costum negru.
- Şosetele cu model „desen animat".
- Bărbatul care poartă o brăţară pe care este înscris prenumele său.
- Bărbatul beat.
- Poşeta de piele pentru bărbaţi.
- Bărbatul care-şi lasă şosetele în picioare când face dragoste.
- Bărbatul care-şi scarpină sexul prin pantaloni.
- Bărbatul care se scobeşte în nas.
- Bărbatul care dansează mimând un cântăreţ la chitară.
- Bărbatul care pocneşte din degete când dansează.

- Bărbatul care vorbeşte prea tare pentru a se face remarcat.
- Bărbatul-clovn care nu ştie să se oprească.
- Bărbatul care scuipă pe jos.
- Bărbatul care râgâie zgomotos.

- ***Cum le câştigăm încrederea?***

Bărbaţii câştigă încrederea femeilor dacă le fac des complimente, le liniştesc şi se arată mereu atenţi cu ele.

- ***De ce nu fac femeile primul pas?***

Chiar dacă există o generaţie nouă de femei mai directe, care nu pierd timpul aşteptând un bărbat şi care preferă să aleagă decât să fie alese, alte femei nu se simt chiar atât de privite. A lua iniţiativa este o stare de spirit pe care nu o au.

Chiar dacă femeile zilelor noastre au revendicat dreptul la libertate sexuală şi la orgasm, adaptarea comportamentului lor în materie de seducţie nu a evoluat atât de repede ca ideile înaintaşelor lor.

Nu îndrăznesc, prin tradiţie, din timiditate, de frică de necunoscut sau pentru a nu-şi asuma riscuri. Aceste femei preferă să lanseze semne de încurajare pentru a-l face pe un bărbat să înţeleagă că le place. Rămâne ca el să acţioneze aşa cum înţelege. Ele-i propun activităţi comune, îi solicită sfaturi, pregătesc terenul, dar nu fac primul pas.

Să nu uităm că bărbatul are, înainte de toate, un suflet de vânător. Îi place să-şi fixeze ţinta, să se apropie, să aştepte, să seducă şi să-şi prindă „prada". O pradă uşor de câştigat nu prezintă nici un interes pentru un vânător şi este adesea respinsă.

- ***De ce vor femeile să le îmbrăţişeze şi să le sărute bărbaţii?***

Femeilor le place să fie îmbrăţişate pentru că ele primesc sărutările ca pe o dovadă concretă a atenţiei şi consideraţiei pe care bărbaţii le-o poartă. Pentru ele, un sărut pecetluieşte o relaţie. E o legătură.

Schimbarea salivei este foarte intimă, de altfel prostituatele au înţeles asta şi nu sărută niciodată. Sărutul nu este fără urmări. Unele femei preferă să se ferească de sărut (e prea „de tot") şi doresc să-şi protejeze sentimentele, ele refuză să sărute de frică să nu moară de emoţie. Un sărut voluptos dă femeilor senzaţii apropiate de orgasm, un sărut pune în scenă simultan cele cinci simţuri ale femeii: mirosul, gustul, pipăitul, auzul şi văzul. 49% dintre femei spun că un sărut languros este situaţia care trezeşte cel mai mult dorinţa lor sexuală (conform unui sondaj publicat de revista „Psychologies", în anul 2000).

Când, adolescenţi, femeia şi bărbatul descoperă dragostea, ei încearcă să înţeleagă „tehnica" sărutului şi o exersează. Dar nu există tehnici ideale. Toate metodele sunt bune, esenţial este ca sărutul să fie făcut cu senzualitate şi blândeţe.

Un sărut este tandru şi drăgăstos, respiră, aspiră, muşcă, gâdilă, suge, freacă, degustă, explorează, devorează, uneori este furat... şi dezvăluie personalitatea Celuilalt.

Primul sărut (adesea ratat) este, totuşi, de neuitat pentru majoritatea femeilor.

- ***Cum ştii când să le săruţi?***

Sunt mai multe etape de trecut înainte de a risca să săruţi o femeie. Trebuie mai întâi să te asiguri că femeia

este liberă. Apoi trebuie să fii atent la toate semnele de încurajare pe care ţi le dă, care demonstrează că este pe aceeaşi lungime de undă cu tine în acest joc al seducţiei.

Momentul în care femeia aşteaptă să fie sărutată se simte foarte clar.

- Privirea ei este intensă şi dulce.
- Nu-şi trage faţa înapoi.
- Femeia ţine buzele relaxate, a se înţelege întredeschise.

- ***Cum pot fi făcute femeile să înţeleagă că un bărbat le iubeşte?***

Pentru că femeile şi bărbaţii nu iubesc la fel şi nu o arată în acelaşi mod, presupun că nu se iubesc unii pe alţii. Pentru ca un bărbat să o facă pe o femeie să înţeleagă că o iubeşte, trebuie s-o convingă cu ajutorul dovezilor de dragoste. Nu este vorba să o acopere în cadouri, ci să-i atingă inima prin complimente, atenţii delicate, acte, gesturi de tandreţe sau cuvinte simple bine alese.

- ***De ce nu se plictisesc femeile să audă „te iubesc"?***

Femeilor le place să audă cuvinte dulci şi nu se plictisesc niciodată să audă „te iubesc". Cuvintele de dragoste le valorizează şi le liniştesc. Bărbaţii nu consideră că este util să repete dacă au spus o dată: „Te iubesc". În schimb, pentru iubitele lor fiecare cuvânt dulce, fiecare „te iubesc" este unic, pentru că percepţia cuvintelor, pentru o femeie, nu este niciodată aceeaşi. Ea depinde de intonaţia vocii, de privirea partenerului, de gesturile folosite şi de context.

- ***De ce femeile îndrăgostite sunt „lipicioase"?***

Unii bărbaţi se plâng că femeile îndrăgostite îi presează, îi sufocă şi se „lipesc" de ei. Ei trebuie mai întâi să se asigure că femeile despre care vorbim nu sunt:

- lipsite de iubire,
- îndrăgostite de ideea de a fi îndrăgostite,
- în căutarea unui bărbat care să le valorizeze,
- în căutarea unui bărbat pe care să se poată sprijini.

Când este vorba despre femei „normale" îndrăgostite, acestea par lipicioase pentru că simt o fericire naturală să stea cu bărbatul iubit. Simt nevoia vitală de a-l vedea, de a-l auzi, de a-l simţi, de a-l atinge. Sunt obsedate de Celălalt şi sunt dependente de el. Această „bulimie fuzională" are o explicaţie. Odată antenele deschise, feromonii degajaţi de corpul Celuilalt sunt detectaţi, apoi analizaţi. Mesajele de răspuns sunt fie „nu-i pot simţi", fie „am fost surprins de ei". Dacă feromonii se află în „recunoaştere", organismul produce:

- feniletilamină, hormon afrodisiac care creează euforie,
- dopamină, care dă o senzaţie de plăcere,
- endorfină, care transmite veselie,
- ocitocină, care-i dă femeii pofta de procreare.

De aici provine nevoia de a fi inseparabili, cheful euforic de a se regăsi, de a se lipi unul de Celălalt şi această dorinţă de relaţii sexuale.

Adesea unul din cei doi iubeşte mai mult decât Celălalt, iar cel care iubeşte mai puţin are certitudinea că este iubit şi nu doreşte nimic mai mult. Excesul îl sufocă.

Această minunată stare este, din păcate, trecătoare (ei, da!) deoarece creierul se obişnuieşte. Cu puţin noroc, dacă există multe puncte comune şi dacă se înţeleg

foarte bine, pasiunea se transformă într-o adevărată iubire. În caz contrar, este inutilă sufocarea celuilalt, nu putem alege când şi de cine să ne îndrăgostim.

Filmele, cărţile, presa nu vorbesc decât despre poveşti de dragoste sau relaţii amoroase, dar nu trebuie uitat că a trăi cu persoana iubită este un „fenomen" recent. Căsătoriile din dragoste nu există decât de puţin timp!

- ***De ce vor femeile să ştie totul despre bărbatul pe care-l iubesc?***

E nevoie de timp pentru a cunoaşte pe cineva, dar femeile de azi nu au timp de pierdut. Când iubesc un bărbat, doresc să înveţe să-l cunoască rapid. Caută la el puncte comune, care ar putea-o face mai „de iubit" în ochii lor şi cu care s-ar putea identifica.

Există femei care caută mereu să afle tot mai multe despre un bărbat, crezând că îl vor iubi mai mult dacă îl cunosc perfect.

Unele detestă ideea de a descoperi la Celălalt „surpriză" după „surpriză", mai ales în prezenţa prietenilor; pentru ele, a nu spune totul înseamnă a ascunde ceva.

În schimb, există şi femei care nu doresc să ştie mai mult decât ceea ce descoperă zi după zi. Preferă să menţină un oarecare mister. Pentru ele, a şti totul despre Celălalt ucide dragostea.

- ***De ce nu vor unele femei să facă sex?***

Primul motiv care împinge femeile să refuze să se culce cu un bărbat este faptul că nu sunt libere.

Al doilea motiv este că bărbatul nu le place.

Al treilea este că nu au chef.

Al patrulea este că e prima seară.

Dar există o mulțime de alte motive care fac o femeie să refuze să se culce cu un bărbat:

- Preferă să aștepte bărbatul ideal.
- Doresc să fie respectate.
- Vor ca bărbații să le facă mai întâi curte.
- Consideră că, dacă bărbatul este sincer, le va dori și mai târziu.
- Refuzând să se culce, vor să testeze bărbatul.
- Cred că e o poftă sexuală care nu are nimic de-a face cu ele.
- Nu știu să ia o decizie.
- Preferă să-l cunoască înainte de a accepta.
- Se tem să nu fie considerate drept „femei ușoare".
- Sunt obosite.
- Au convingeri care le interzic.
- Nu au încredere în el.
- Au regulile lor.
- Nu au chef să se arate nude (kilograme în plus).
- Nu sunt epilate.
- Nu au în poșetă nici periuța de dinți, nici cutia pentru lentile.
- Se tem că bărbatul nu le va mai căuta a doua zi.
- Trebuie să se trezească devreme a doua zi.
- Au o bonă care așteaptă acasă.
- Iubesc pe altcineva.
- Abia au terminat, cu durere, o relație și au nevoie de timp.
- Nu au prezervative și nu are nici el.

- ***De ce nu vor femeile o relație sexuală fără implicații de viitor?***

Pentru a evita neînțelegerile, bărbatul nu trebuie să piardă din vedere faptul că pentru numeroase femei

a-şi dărui corpul înseamnă că le-a fost deja cucerită inima. De fapt, femeile nu se gândesc de la început că un bărbat ar putea fi interesat de ele doar pentru „fundul" lor. Nu face parte din logica lor. Totuşi, ele ştiu că azi mulţi bărbaţi nu caută decât asta! Dar speră mereu contrariul.

Unele, perfect conştiente de acest joc, pot fi suficient de liberale pentru a trăi o aventură fără viitor dar, în ciuda gândirii lor, ele rămân adesea prizonierele sentimentelor lor. Şi aceasta duce la adevărate decepţii care se transformă în drame pe lângă prieteni.

Există, totuşi, femei de toate vârstele, liberale sexual şi avide de relaţii de o seară, care au adoptat comportamentul sexual al bărbaţilor. Aceştia din urmă ar trebui să le caute, decât să vâneze pe teren fragil, unde deziluzia face încă enorme ravagii.

- ***De unde ştiu bărbaţii când sunt dispuse femeile să aibă o relaţie sexuală fără implicaţii de viitor?***

Se întâmplă foarte rar ca o femeie să dorească un bărbat doar pentru o relaţie sexuală, ar fi vorba în acest caz de un impuls de moment. Dar o femeie care scrutează cu insistenţă un bărbat, care-l abordează, care-l provoacă, care-l atinge, care-l aprinde, care-i vorbeşte despre sex, îi spune clar care-i sunt intenţiile.

- ***Ce le place la un bărbat?***

Virilitatea!

- ***De ce unele femei se tem de bărbaţi?***

Femeile care se tem de bărbaţi sunt femei care nu mai au încredere în ei pentru că le-au rănit. Se tem să nu

sufere din nou cu atât mai mult cu cât, de cele mai multe ori, rănile nu sunt încă cicatrizate.

- ***De ce sunt femeile exigente cu bărbaţii?***

Femeile sunt exigente pentru că ele idealizează bărbatul pe care-l întâlnesc şi vor ca acesta să corespundă viselor lor. Vor ca bărbatul să funcţioneze ca ele şi să le înţeleagă.

Femeile sunt exigente cu bărbaţii pentru că societatea de azi le împinge să fie exigente cu ele însele: trebuie să fie cea mai frumoasă, cea mai veselă, cea mai inteligentă, să facă studii de artă, să fie independentă, să reuşească, să fie la înălţime. Deci femeile nu aşteaptă mai puţin de la bărbaţii care apar în viaţa lor sentimentală.

- ***Aspectul unui bărbat are importanţă pentru femei?***

Chiar dacă nu este un factor determinant, aspectul contează.

Seducţia se joacă mai întâi din priviri. Cele mai multe femei preferă şarmul pe care-l degajă personalitatea unui bărbat decât frumuseţea fizică. Fără a fi nevoit să se supună ultimului trend din modă, bărbatul trebuie să fie curat şi înstărit.

Femeile dau importanţă simplului fapt că bărbatul a făcut un efort. Lăsatul în voia sorţii este inhibitor. Femeile ştiu că aspectul unui bărbat se poate schimba uşor în funcţie de modă, vârstă, loc, şi că, dacă această imagine nu-i va conveni bărbatului, ele vor şti să-l aline şi să-l sfătuiască. Nu trebuie pierdut din vedere că un diamant brut, odată şlefuit, devine diamantul care face să viseze atâtea femei.

Unele, mai leneşe, preferă să nu piardă timpul cu potenţiala „refacere a imaginii" şi consideră că aspectul este un element determinant.

- ***Ce observă prima dată la un bărbat?***

Femeile au obiceiul de a scruta totul şi sunt sensibile la detalii, dar primei întâlniri îi corespunde o imagine „flash", care se imprimă în memoria lor. Femeile sunt sensibile la vederea de ansamblu pe care o degajează un bărbat, alura, şarmul, armonia. Această impresie de ansamblu le va da sau nu cheful de a se interesa de acest bărbat. Detaliile fizice vin mai târziu. Mâinile şi pantofii reţin cel mai des atenţia femeilor (dintr-o privire ele ştiu dacă bărbatul este îngrijit). Altele sunt mult mai sensibile la ochi şi la voce.

- ***Ce semne demonstrează că un bărbat are şanse cu o femeie?***

Nu există „dovezi", totul stă în nuanţele momentului. Uneori o femeie care râde în hohote are mari şanse să-l considere pe interlocutorul său formidabil.

Pentru a fi sigur că are şanse cu o femeie, un bărbat trebuie să decripteze o serie de semne de încurajare înainte de a se lansa:

- O femeie lasă privirea în jos = este tulburată.
- O femeie înroşeşte = este tulburată.
- O femeie priveşte un bărbat în ochi = vrea să ştie mai multe despre el.
- O femeie îl atinge uşor = vrea să intre în contact.
- O femeie îi surâde = îl invită s-o abordeze.
- O femeie îi dă numărul de telefon = aşteaptă un apel.

- O femeie abordează un bărbat = va dori să-l revadă.
- O femeie telefonează unui bărbat = aşteaptă o întâlnire.
- O femeie îi pune unui bărbat întrebări despre el = este interesată de el.
- O femeie stă dreaptă în faţa unui bărbat = îl încurajează.

- ***De unde ştie un bărbat dacă unei femei îi place de el?***

În zilele noastre, nu mai este evident când un bărbat place unei femei pentru că seducţia nu mai are reguli şi există atât femei care aşteaptă să fie seduse, cât şi femei care preferă să seducă.

Înainte de a-şi pune această întrebare, bărbaţii trebuie să găsească singuri femeia pe care şi-o doresc pentru a o putea observa şi a-i putea vorbi.

Un bărbat poate fi sigur că place unei femei, dacă ea:
- şi-a luat timp pentru a se face frumoasă înaintea unei întâlniri,
- este la ora fixată la întâlnire,
- flatează persoana cu care este,
- îşi închide telefonul,
- este veselă şi fericită,
- pune o sumedenie de întrebări Celuilalt, despre copilăria lui, despre pasiunile lui,
- râde la poveştile Celuilalt,
- îl priveşte pe Celălalt când nu este atent,
- telefonează prima după întâlnire,
- este interesată să afle „noutăţi",
- se descurcă şi provoacă întâlniri „din întâmplare".

Dar cel mai sigur mod de a afla dacă un bărbat place unei femei este ... să fie întrebată!

- ***De ce sunt interesate femeile de un anume bărbat?***

Criteriile femeilor se schimbă în funcţie de valorile şi de trecutul lor.

Omul este influenţat de întâmplările prin care a trecut, care-l modelează şi îl fac sensibil la detalii. Aceste detalii pot atrage sau respinge femeile. Poate fi vorba de puncte comune, de puncte opuse, de comparaţii cu tatăl, de tradiţii comune, de amintiri, de cultură.

Cu trecerea anilor, femeile învaţă să se cunoască mai bine, ştiu ce le place la un bărbat, ce aşteaptă de la el şi mai ales ce nu vor să găsească la el. Dar primul „clic" din care se trage atracţia este de domeniul inconştientului. Fie la ea, fie la el... apoi se înlănţuie criteriile.

- ***Cum poţi fi sigur de reuşita primei întâlniri cu ea?***

Este simplu, trebuie ca femeia să petreacă o seară atât de bună încât să aibă chef să reînnoiască experienţa. Într-un cuvânt, bărbatul trebuie să-i facă femeii curte.

- Trebuie să fie inventiv (să aleagă bine cafeneaua sau restaurantul).
- Trebuie să fie generos (să nu aleagă meniul cel mai ieftin).
- Trebuie să fie natural şi degajat (pentru asta ar trebui să aleagă un loc pe care-l cunoaşte deja).
- Trebuie să conducă femeia acasă (fără a-i propune să intre la ea).
- Trebuie să fie interesat de ea (fără să vorbească doar despre ele sau doar despre ea).
- Trebuie să fie foarte atent (să se asigure că nu-i lipseşte nimic, să o servească cu apă, vin).
- Nu trebuie să-i împărtăşească îngrijorările lui (fără dureri de cap).

- Nu trebuie să vorbească nici despre religie, nici despre politică. (E prea mult!)
- Trebuie să fie epicurian (să-i placă vinul bun, s-o invite la dans).
- Şi trebuie să plătească nota fără să ceară împărţirea cheltuielii.

- ***De ce femeile lasă bărbaţii să achite nota de plată?***

Femeile consideră că, dacă un bărbat vrea să le seducă, minima curtoazie este să se le invite la cină şi să achite nota, chiar dacă ele fac un gest, destul de discret, că ar dori să-şi plătească partea. Este o stratagemă tipic feminină prin care ele află dacă sunt cu adevărat invitate. Dacă bărbatul acceptă participarea lor financiară, femeile îl consideră bădăran. Femeia este sensibilă la acest gest care reprezintă un cadou şi care confirmă că bărbatul din faţa ei este atent, generos şi galant. La urma urmelor, el a invitat-o, ea n-a cerut nimic!

Alte femei, în materie de seducţie, ţin foarte mult la independenţa lor şi nu vor să datoreze nimic la nimeni. Acestea vor refuza categoric să fie invitate.

În schimb, în cuplu, nu există reguli. În prietenie nici atât, pentru că bărbatul şi femeia nu aşteaptă nimic de la cina respectivă. Nu este decât un moment plăcut petrecut împreună. Nu contează cine plăteşte, unul, altul, amândoi sau unul după altul.

- ***De ce le plac atât de mult florile?***

Un buchet de flori este un cadou proaspăt, colorat, natural, autentic şi parfumat care nu dezamăgeşte niciodată. În acelaşi timp florile sunt un alibi, pentru că nu florile sunt cele pe care le iubesc femeile atât de

mult, ci faptul că le sunt oferite. Aceasta reprezintă o atenţie concretă la care se gândesc atât de mult cât durează florile. De fiecare dată când primesc un buchet, se gândesc la cel care l-a oferit şi-şi reamintesc continuu imaginile şi cuvintele pronunţate.

Pentru femei, un cadou este o dovadă de dragoste. Gestul contează în ochii lor mai mult decât obiectul respectiv.

- ***De ce sunt fascinate femeile de răufăcători?***

Unele femei mor după imaginea bărbatului viril şi puternic, în care se amestecă şarmul, misterul, aventura şi interdicţiile. Femeile au impresia că ar avea mult de învăţat de la ei.

Chiar dacă sunt revoltători, duri, marginalizaţi, puţin recomandabili în orice caz, aceşti indivizi au o „aură" de care se teme toată lumea. Femeile care-i frecventează sunt, în general, puţin masochiste. Pentru că aceşti bărbaţi nu-şi ţin niciodată promisiunile.

- ***De ce sunt femeile seduse de Don Juan?***

Pentru că visează la bărbatul ideal şi Don Juan este aproape de imaginea bărbatului ideal pe care şi-au creat-o: le dă impresia de a le iubi cum nu le-a iubit nimeni niciodată. Le spune că le cunoaşte şi că se simt bine în compania lor, găseşte cuvintele dulci pe care femeile aşteaptă să le audă. Don Juan are siguranţă şi încredere în el. Are putere, şarm şi ştie să se facă admirat. Ştie, de asemenea, să înfrumuseţeze relaţia şi s-o facă magică şi este foarte tandru. Pe scurt, el este tot ceea ce-şi doreşte o femeie. Ideal, Don Juan? Da, doar că se comportă la fel cu toate fetele!

- ***De ce nu sunt interesate femeile de „finuţi"?***

Femeilor le lipseşte interesul pentru „finuţi" pentru că ele caută un bărbat viril şi protector. Un mascul! Un adevărat.

Unele femei identifică inconştient bărbaţii „finuţi" cu bărbaţii „slabi". Văd în bărbaţii delicaţi o lipsă de vigoare, în bărbaţii sensibili o lipsă de siguranţă şi în bărbaţii cu suflet o lipsă de ambiţie.

Femeile au nevoie să vibreze pentru cineva, le trebuie puţin suspans pentru a le trezi dorinţa, au nevoie să simtă că nu e totul cucerit. Or, bărbaţii „finuţi" sunt deja, prin natura lor, iubitori, buni, disponibili şi previzibili. În cele din urmă, ei nu provoacă nici o emoţie puternică şi adesea sunt consideraţi plictisitori. De altfel, cuvântul „finuţ" a devenit mai mult peiorativ. Bărbatul „finuţ" este genul de bărbat cu care multe femei vor să se căsătorească după ce au învăţat, pe pielea lor, că dragostea pasională este distructivă. Dar, uneori este prea târziu...

- ***De ce le plac femeilor bărbaţii cu simţul umorului?***

Femeile sunt seduse mai uşor de bărbaţii care le fac să râdă, pentru că le fac să petreacă momente plăcute. Cu ei, uită de griji şi se destind, au garanţia că nu se vor plictisi şi că nu vor cădea în rutină. Umorul face viaţa în doi mai uşor de trăit.

Acestea fiind spuse, dacă femeilor le place umorul, se plictisesc repede de teatrele de păpuşi, de „bufonii" care nu ştiu să se oprească. Bancurile cele mai scurte sunt cele mai bune!

- ***De ce sunt atrase unele femei de bărbaţii care nu sunt liberi?***

Nu există un portret-robot al femeii care se aruncă asupra bărbaţilor căsătoriţi sau care au, deja, o iubită. Unele femei descoperă, pe pielea lor, că bărbatul cu care sunt deja cuplate nu este liber şi le-a ascuns adevărul! Altele sunt atrase inconştient de bărbaţii „luaţi" şi suferă din această cauză. Există, totuşi, femei care consideră această situaţie convenabilă, pentru că:

- ţin la independenţa lor,
- nu vor să se implice,
- nu-şi doresc să trăiască decât partea bună a poveştilor de dragoste,
- au mai multe aventuri în acelaşi timp,
- le place provocarea,
- nu sunt nici ele libere.

- ***Cum se seduc femeile?***

Lecţia 1: bărbatul trebuie să se simtă bine în pielea lui. Trebuie să aibă grijă de aspectul lui şi să arate că e fericit.

Lecţia 2: bărbatul trebuie să evite să se plângă de lipsa afectivităţii.

Lecţia 3: femeia este sensibilă la umor şi la siguranţa (dar nu la aroganţă) pe care o degajă un bărbat.

- ***Cum să le faci pe plac?***

Nu este greu să faci pe plac femeilor, este suficient să le acorzi atenţie. Tot ceea ce demonstrează femeilor că bărbaţii sunt interesaţi de ele le face plăcere. Nu este deloc vorba despre preţ, doar atenţiile contează:

- un telefon,

- o surpriză pregătită cu dragoste,
- cuvinte scrise,
- SMS-uri,
- cuvinte pronunţate,
- mici cadouri legate de pasiunile lor,
- flori,
- anumite servicii.

Trebuie, totuşi, să se ştie că femeile sunt sensibile la cuvinte şi la dovezi de dragoste.

- ***De ce se îndrăgostesc?***

Femeile se îndrăgostesc exact ca şi bărbaţii. Asta nu se poate controla. Este o problemă de alchimie.

„A fi îndrăgostit" este o stare trecătoare a atracţiei, care se poate transforma în dragoste de lungă durată dacă femeia şi bărbatul dau câte puţin de la ei, deschizând ochii şi alimentând relaţia. Această etapă amoroasă rezultă dintr-o serie de reacţii chimice care stimulează regiunea emotivă din creier, producând veselie şi euforie. După Noëlla Jarrousse, sexolog şi psihoterapeut, „atracţia este un răspuns la un cod care există din copilărie în interiorul nostru. Şi acest cod este format din stimuli senzoriali – văz, miros, auz, tactil, gust. Se numeşte pompos carta etologică." De aici provin simpatia, antipatia, recunoaşterea şi atracţia.

Viaţa influenţează, inconştient, întâlnirile viitoare ale femeilor şi bărbaţilor.

- ***Ce cuvinte le place să audă?***

În ceea ce priveşte limbajul, femeile sunt mult mai dotate decât bărbaţii. Ele ştiu asta şi de aceea sunt foarte sensibile la cuvintele bărbaţilor. Nu se plictisesc

niciodată de asta. Cum am mai spus deja, femeilor le place să audă cuvinte care le liniştesc, cuvinte care le pun în valoare, cuvinte de dragoste.

Le place, de asemenea, ca bărbaţii să le observe eforturile (coafura, noul taior etc.) şi să-şi amintească de cutare melodie sau cutare loc.

Şi încă o dată, nu cuvintele alese impresionează cel mai mult femeile, ci pronunţarea lor şi, mai ales, „tonul" folosit.

- ***De ce resping femeile bărbaţii?***

O femeie respinge un bărbat dacă nu simte nici o atracţie faţă de el sau dacă iubeşte un altul.

Uneori bărbaţii sunt interesaţi de femei care nu le corespund, cărora nu le plac sau care nu sunt libere. De ce atâta îndârjire? Nu este vorba decât de părerea şi punctul de vedere al acestor femei. Există multe altele care ar fi bucuroase să întâlnească aceşti bărbaţi.

Refuzul produce suferinţă şi este foarte devalorizator pentru persoana care-l primeşte. Dar este inutilă învinovăţirea celuilalt, pentru că nu e cu nimic responsabil de faptul că nu-i place.

- ***De ce unele femei provoacă temă bărbaţilor?***

Pentru că vremurile s-au schimbat.

Femei, mame, exigente, independente, muncitoare, seducătoare, competitive, libertine, vor totul. Femeile au astăzi un sentiment de superioritate şi competiţia este riguroasă. Uneori, se întreabă chiar la ce le-ar putea fi folositor bărbatul. Femeia nu mai este considerată complementară bărbatului ci, adesea, pe multe planuri, chiar un adversar.

Această provocare-i destabilizează pe unii bărbaţi, care se tem că nu vor fi la înălţime şi nu-şi mai găsesc locul.

- ***Există cu adevărat femei cu probleme?***

Da, de altfel unele semne nu înşeală.

- Femeia nu se opreşte din a-şi puncta frazele cu „da, dar..." sau „nu, dar ...".
- Femeia pune întrebări existenţiale de la prima întâlnire.
- Femeia se plânge mereu de toate.
- Femeia pretinde că nu are nici prieteni, nici familie.
- Femeia critică totul.
- Femeia inventează poveşti.

- ***Cum poţi recunoaşte o femeie care foloseşte bărbaţii?***

Cel mai simplu ar fi să-i întrebi pe prietenii apropiaţi, care sunt adesea mai obiectivi.

Este greu de reperat o „utilizatoare" pentru că dragostea este bazată pe admiraţia pe care o simte o femeie pentru un bărbat. Această admiraţie poate fi financiară, socială, spirituală, artistică sau psihică, dar nu înseamnă neapărat că femeia vrea să se folosească de Celălalt.

Evident că femeile care se folosesc de bărbaţi o fac pentru a trage foloase.

- El are o situaţie bună, asta-i creşte valoarea.
- Are o maşină sport, asta-i garantează un minim de reveniri.
- Are o maşină şi poate să i-o împrumute când ea simte nevoia.

- Iese mult seara şi ea profită pentru a socializa.
- Îi ţine companie când ea se plictiseşte.
- Are prieteni importanţi, pe care ea şi i-ar putea apropia.
- Este celebru şi ea se simte valorizată şi flatată.
- Are bani şi este generos.
- A fost ales pentru prima experienţă sexuală.
- Preferă să fie cu el aşteptând ceva mai bun.

- ***Îşi pot ascunde sentimentele?***

Dacă femeile nu sunt îndrăgostite îşi pot ascunde sentimentele pentru a manipula sau folosi bărbaţii. Au un gând ascuns şi, deci, un scop, de la care nimic nu le va opri. Unele sunt adevărate actriţe.

Dacă sunt atrase, pot fi uneori incoerente cu bărbatul care nu le lasă indiferente şi cu ele însele. Caută să-l vadă şi să-i iasă în drum adesea dar în faţa lor rămân reci şi distante. De fapt, aşteaptă de la el semne de încurajare înainte de a ceda. Cele care nu sunt interesate, dar vor să-l cunoască pe Celălalt, se „joacă". Când sunt tulburate, femeile nu sunt bune actriţe.

Când sunt cu adevărat îndrăgostite, stare care le depăşeşte şi le face vulnerabile, nu mai sunt capabile să mascheze ceea ce sunt. Atunci ele sunt mai autentice, spontane, neîndemânatice, stupide, lipicioase, nu gândesc prea mult şi sunt uneori cu capul în nori.

Este greu de făcut diferenţa între o femeie care spune că este îndrăgostită şi cea care este cu adevărat. Cu toate astea, probabil este mai uşor de trăit cu o femeie care iubeşte mai puţin, pentru că are comportamentul mai raţional.

- ***Cum se poate şti dacă sunt sincere?***

Sinceritatea unei femei se citeşte în privire.

Bărbaţii trebuie să fie perspicaci şi atenţi la privirea femeilor, trebuie s-o analizeze. Începând din momentul în care o femeie este sinceră, are privirea francă. Nu este nici fugitivă nici stresată, are încredere. Este evident că unele femei sunt mai timide şi mai pudice decât altele, dar faptul că roşesc nu le afectează privirea.

- ***Cum poate fi recunoscută o femeie materialistă?***

Nu este întotdeauna uşor să-ţi dai seama dacă o femeie iubeşte un bărbat pentru el, pentru ceea ce reprezintă, sau pentru bani.

Bărbatul trebuie să meargă la vânătoare de nuanţe. Relevante la femeile materialiste sunt discuţiile lor materiale:

- Cer bărbatului să le acompanieze la cumpărături.
- Vorbesc despre bani.
- Arată preţul lucrurilor.
- Se pun într-o situaţie de nevoi.
- Nu au niciodată bani la ele.
- Vorbesc despre obiectele pe care le-a primit cineva din anturajul lor.
- Vorbesc despre grijile lor financiare.
- Cer bărbatului să le însoţească să-şi cumpere o maşină, mobilă, un computer, un aparat foto... Un mod indirect de a-i sugera să participe financiar.
- Linguşesc bărbatul spunându-i că ele ar fi mult mai frumoase în costumul acela, cu pantofii aceia sau cu inelul acela.
- Indirect, îl vor face să cheltuiască bani pentru binele amândurora.

- ***Cum se lasă „cucerite"?***

Când o femeie are certitudinea că place unui bărbat şi vrea să se lase „cucerită", se preface a fi indiferentă.

- ***Cum poate seduce un bărbat care este ignorat?***

Bărbatul care vrea să seducă o femeie trebuie să se facă remarcat, trebuie să se poarte delicat dar neobişnuit până când îi trezeşte interesul de a afla mai multe despre el şi de a-l revedea. Un bărbat poate surprinde o femeie prin spiritul lui, prin atenţii, prin inteligenţă, prin diferite talente şi, mai ales, prin umor. O femeie care râde şi care visează este o femeie cucerită.

- ***Ce fac femeile înainte de prima întâlnire?***

Înainte de prima întâlnire, femeile se gândesc la ea. Mintea lor e paralizată de emoţia întâlnirii tot mai apropiate a bărbatului cu care se vor întâlni. Vorbesc cu prietenele lor pentru a le informa despre întâlnirea respectivă şi pentru a le cere sfaturi de care oricum nu vor ţine cont. Se întorc acasă pentru a se schimba, a face un duş, a-şi pune alte desuuri, a se parfuma, a se coafa şi a se machia, pentru a arăta cât mai bine. Această pregătire durează mai multe ore, chiar pentru a părea „naturale", şi apoi spun că au sosit dintr-o altă întrunire sau direct de la birou.

- ***Cum se poate şti dacă iubesc un bărbat?***

Dovada iubirii pe care o simte o persoană pentru alta se descoperă din atitudine, privire şi surâs.

Deşi este greu să fii complet sigur, este uşor să ai o idee. În general, dacă o femeie iubeşte un bărbat:

- Are încredere în el.
- Se gătește pentru el.
- Îl admiră.
- Îi face complimente.
- Bărbatul îi lipsește și ea-i spune acest lucru.
- Este foarte atentă cu el.
- Nu încearcă să-l schimbe și-l acceptă așa cum e.
- Sună mai des decât este sunată.
- Își face griji pentru el.
- Este interesată de viața lui și de ceea ce face.
- Dă mai mult, fără să măsoare ce primește în schimb.

– 4 –

SĂ LE SATISFACEM: CUM FAC DRAGOSTE?

- *Le place sexul?*

Asta depinde de când, unde şi cu cine!

Conform unui sondaj publicat în Franţa, în 1999, doar pentru 9% dintre francezi (bărbaţi şi femei) sexul nu ar fi important în viaţă. Asta lasă să se înţeleagă că ceilalţi francezi iubesc sexul.

La începutul relaţiei sexuale femeile au un apetit deosebit, pentru că sexul este pentru ele un mijloc de fuziune cu bărbatul iubit.

Şi pentru că depinde de atmosferă, de starea lor de spirit, de ceea ce simt pentru partener şi mai ales de modificările lor hormonale, femeilor le place sexul „ocazional".

Aceeaşi femeie poate fi „hipersexuală", amorţită sexual sau poate avea doar o simplă micşorare a dorinţei, în funcţie de diferitele perioade din viaţa sa.

Dar, pe lângă aceste consideraţii, trebuie să ştiţi că femeile iubesc sexul:

- dacă au învăţat să-şi cunoască trupul şi să şi-l iubească,
- dacă se simt bine şi au învăţat să se dezvinovăţească,

- dacă au încredere în partenerul lor,
- dacă partenerul ştie să le ofere plăcere.

- ***De ce ţin femeile la virginitatea lor?***

Pentru că nu au decât una.

- ***Mărimea penisului are importanţă?***

Mărimea penisului este cu adevărat foarte importantă... pentru bărbaţi, nu pentru femei. Bărbaţii sunt convinşi că un penis mare le garantează mai bune performanţe sexuale, considerând că virilitatea şi puterea lor depind de mărimea penisului.

La ce bun să fii obsedat de mărimea penisului când vaginul femeii are, în general, 8 centimetri adâncime (se lărgeşte în timpul excitaţiei), iar principalele terminaţii nervoase se află în primii 4 centimetri? Deci mărimea nu are nici o consecinţă directă asupra orgasmului unei femei. Subtilitatea mângâierilor şi „a şti cum se face" contează mai mult.

În timp ce majoritatea femeilor sunt indiferente la această problemă, unele nu apreciază penisurile mari pentru că le provoacă mai mult suferinţă decât plăcere. Altora, din contră, le plac în mod deosebit penisurile mari pentru că le dau o senzaţie de supunere şi de posesie.

Diferite studii au reliefat că grosimea medie a unui penis în erecţie este de 3-4 centimetri în diametru:

- 13,02 cm: studiul Schonfeld & Beebe.
- 14,9 cm: studiul fabricanţilor de prezervative Lifestyle.
- 15,1 cm: studiul doctorului Ronald Virag.
- 15,6 cm: studiul sexologului Alfred Kinsey.

- 16,1 cm: studiul doctorului Richard Edwards.
- 16,2 cm: studiul fabricanţilor de prezervative Durex.

Dar, conform unui sondaj al revistei „Max", publicat în ianuarie 2000, bărbaţii ating în medie 18,01 cm!

Edificator...

- ***De ce preferă femeile să facă dragoste pe întuneric?***

Obscuritatea permite femeilor, care nu sunt prea încântate nici de corpul lor nici de sexualitatea lor, să abandoneze complexele lor fizice, să-şi ascundă ruşinea şi astfel să se dezvinovăţească. Se dezinhibează şi se concentrează mai mult asupra plăcerii Celuilalt şi a lor decât asupra complexelor.

Obscuritatea permite altor femei, mai cochete, să multiplice senzaţiile şi să-şi dezvolte imaginaţia.

- ***Preferă să facă dragoste dimineaţa sau seara?***

Deşi 25% dintre francezi pretind că nu au un moment preferat pentru a face dragoste, 48% preferă să o facă seara (conform unui sondaj publicat de revista „Psychologies", în 2000).

La femei, este mai importantă starea lor de spirit decât o anumită perioadă a zilei. Totuşi, conform sondajului efectuat la cererea laboratoarelor Lilly în iunie 2004, 20% au mărturisit că preferă să facă dragoste în concediu. Pentru că, aşa cum am mai spus deja, femeile nu trebuie să fie nici stresate, nici preocupate pentru a se abandona deplin şi cu uşurinţă. Statisticile naşterilor o demonstrează, mai ales că luna cea mai „procreatoare" este luna august.

Totuşi, conform aceluiaşi sondaj, 18% dintre francezi ar face dragoste dimineaţa, chiar dacă, într-o stare de semi-trezire, ochii sunt umflaţi şi lipiţi, respiraţia „înainte de spălatul dinţilor" şi părul încâlcit, pentru că nu acestea dau confortul şi valoarea femeilor. Ideal ar fi să se treacă mai întâi pe la baie înainte de a se consacra actului sexual. Dar timpul nu permite decât rareori acest lucru. Ceea ce deranjează cel mai mult femeile nu este faptul că fac dragoste dimineaţa, ci că satisfac o erecţie „din reflex" şi nu una „dorită". Aceste erecţii provocate de organismul masculin nu au nimic comun cu dorinţa, nici măcar cu visurile erotice. A face dragoste în acel moment îi dă femeii sentimentul că nu este cu adevărat dorită, ci este doar un obiect care asigură starea de bine a unui bărbat, fără ca acesta să fie preocupat de ea.

- ***De ce iubesc femeile atât de mult mângâierile?***

Femeile sunt extrem de sensibile la mângâieri. Pentru că pielea lor este mult mai fină decât cea a bărbaţilor, şi deci mai receptivă. Mângâierile dau femeilor căldură şi plăcere. Se simt iubite şi protejate.

- ***De ce ţin femeile la preludiu?***

Nu este vorba că femeile ar dori preludiu, dar nu au de ales. Corpul femeii demarează mai greu şi are nevoie de un „start" care să-i trezească simţurile, să provoace excitarea şi lubrefierea. Creşterea dorinţei funcţionează cu două viteze, cea a femeii este mai lentă decât cea a bărbatului. Acesta din urmă, adesea grăbit, se concentrează pe stimularea penisului lui şi pe penetrare. Femeia preferă să aştepte să atingă, cu ajutorul prelu-

diului, cel mai înalt grad de excitare înainte de penetrare, favorizând astfel orgasmul.

Conform unui sondaj publicat de revista „Le Figaro", în ianuarie 2000, 70% dintre femei au afirmat că le place ca preludiul să dureze cât mai mult. Unele pentru plăcerea pe care acesta le-o induce, altele pentru că ştiu că partenerul lor va termina înaintea lor şi le va lăsa probabil nesatisfăcute. De altfel, conform sondajului publicat de revista „Men's Health" în martie 2000, 16% dintre femei sunt sigure că orgasmul lor depinde de intensitatea preludiului.

- ***De ce se masturbează?***

Masturbarea este un act foarte intim. Foarte puţine femei şi-l asumă psihic şi îl recunosc. Marcată de secole de interdicţii şi pedepse, masturbarea era considerată, până nu demult, ca un act periculos care atrage numeroase probleme: surditate, orbire sau chiar sterilitate!

Conform studiilor făcute de Shere Hite şi publicate în 2000, în lucrarea „Le Nouveau Rapport", astăzi, 82% dintre femei recunosc că se masturbează. 37% o fac cu regularitate. Acest act solitar de plăcere poate fi cheia unei sexualităţi care înfloreşte, pentru că permite femeii să-şi descopere corpul şi să cunoască senzaţiile. Conform sondajelor efectuate pentru revistele „Max" şi „20 ans", 90% dintre bărbaţi au avut prima lor experienţă sexuală prin masturbare, spre deosebire de 66% dintre femei care, influenţate de educaţia primită, de ruşine şi de interdicţii, se învinovăţesc.

Masturbarea face parte dintr-o sexualitate normală şi nu reprezintă nici o problemă, chiar dacă a devenit mecanică. Femeile se masturbează în diferite moduri,

dar caută mereu să-şi mângâie, frece sau apese clitorisul. Alungite pe burtă sau pe spate, cu picioarele strânse sau depărtate, pe o pernă sau un obiect moale, cu mâinile sau cu degetele, cu un vibrator sau cu jeturi de apă (cu duşul flexibil), prin apăsări încrucişând picioarele şi strângând coapsele. După Shere Hite, doar 1,5% dintre femeile care se masturbează se penetrează cu unul dintre degetele lor sau cu un vibrator.

Masturbarea poate elibera tensiunile şi ajută la relaxare.

De fapt există un singur veritabil inconvenient al acestei practici: pe termen lung poate duce la negarea partenerului. Or, chiar dacă nu suntem niciodată atât de bine serviţi ca de noi înşine, în dragoste este mai bine să fie doi!

- ***Cum poţi şti dacă o femeie se excită prin stimularea clitorisului sau a vaginului?***

Trebuie încercat! Şi bărbaţii au puţine şanse să se înşele: după numeroase sondaje, 85% dintre femei ar fi clitorisiene, susţine Shere Hite în lucrarea „L'Orgueil d'être une femme", publicată în 2002..

După 30 de ani de studii, cercetătorul şi profesorul Shere Hite a demonstrat, cu ajutorul a zeci de mii de martori, că orgasmul femeilor nu vine din vagin, ci din clitoris.

30% dintre femei ajung la orgasm prin penetrare. Dar, chiar şi aşa, tot clitorisul intervine. După penetrare, introducerea penisului în vaginul femeii produce o tragere a buzelor în du-te-vino, stimulând astfel capişonul clitorisului. Fără stimularea clitorisului, femeile ating un nivel de excitare echivalent cu cel al unui bărbat, care este pe punctul de a ejacula dar nu a ajuns încă

acolo. Clitorisul corespunde glandei penisului, nu are doar aceeaşi textură, ci şi aceleaşi senzaţii. Ideal ar fi să fie combinate cele două stimulări, cea a penisului bărbatului şi cea a clitorisului femeii. Anumite poziţii favorizează această practică, cum ar fi cea a misionarului sau a femeii care încalecă bărbatul, pentru că atunci frecarea clitorisului de pubis se combină cu penetrarea.

Există unele femei care nu ştiu ce ar putea simţi cu clitorisul, pentru că nu au învăţat niciodată. Altele nu suportă să le fie atins. Clitorisul este o zonă foarte sensibilă, dacă presiunea asupra capişonului este prea puternică sau prea directă, poate provoca o senzaţie de jenă, de deranj, chiar de durere. Bărbatul trebuie să dea dovadă de răbdare şi de abilitate.

- ***Cum pot fi făcute să ajungă la orgasm?***

Shere Hite crede că 8 până la 10% dintre femei n-au cunoscut niciodată orgasmul!

Este adevărat că orgasmul feminin nu este uşor de atins şi nu apare automat. Femeile au nevoie de o pregătire şi de un grad mare de excitare pentru a ajunge acolo.

Pentru că ei simt cea mai mare plăcere, bărbaţii cred că penetrarea penisului în vagin este singura sursă de orgasm pentru femei. De fapt, fundul vaginului şi pereţii lui sunt aproape insensibili, doar intrarea şi primii 4 centimetri sunt sensibile. De aceea atât de multe femei nu ating orgasmul prin penetrarea vaginală; au aventuri cu amanţi „picamer", care sunt convinşi că, cu cât merg mai departe, cu atât e mai bine. Doar 30% dintre femei ajung la orgasm în acest mod. În schimb, e bine de ştiut că penetrarea stimulează clitorisul, de fiecare când penisul intră şi iese din vagin. Fiecare frecare a clitorisului de corpul Celuilalt îl stimulează.

Un bărbat trebuie să înveţe, înainte de toate, să cunoască mecanismul sexualităţii femeii şi mai ales să descopere corpul partenerei sale şi misterele lui, să ştie care sunt poziţiile şi mângâierile care-i plac. Unele femei nu suportă ca bărbatul să le mângâie clitorisul, altele nu pot juisa fără aceste mângâieri; unele ajung la orgasm mulţumită mângâierilor sânilor, altele detestă să le fie atinşi. Este indispensabil, pentru un bărbat, să se arate foarte atent la reacţiile partenerei sale pentru a şti ce-i place şi ce aşteaptă de la el.

- ***De ce o parteneră nouă este rar „o lovitură"?***

Când fac dragoste pentru prima oară, partenerii trebuie să fie blânzi unul cu celălalt şi fiecare trebuie să se familiarizeze cu corpul Celuilalt. Este deci normal ca acest proces de cunoaştere să necesite puţin timp de adaptare.

Femeia nu se abandonează, de la început, îmbrăţişărilor pentru că este îngrijorată de cum arată şi de impresia pe care o dă. Ea caută să placă. Se gândeşte la ceea ce trebuie sau nu trebuie să facă, se gândeşte să-şi strângă burta, să se cambreze, să-şi ascundă defectele. Îşi alege cuvintele. Îşi pune o mulţime de întrebări asupra faptului că urmează să facă dragoste cu un nou partener. Poate n-ar fi trebuit s-o facă? Este uneori înnebunită de o mulţime de detalii, cum ar fi hainele făcute ghem pe jos sau inelul pe care nu l-a scos şi care l-ar putea zgâria pe partener. Pe scurt, starea sa de spirit este rareori favorabilă pentru a lăsa lucrurile să meargă de la sine, dar nu se întâmplă mereu aşa.

Şi, confidenţă pentru confidenţă, oare bărbaţii se străduiesc întotdeauna să aibă performanţe la „fiecare primă dată"?

- *Cum se face dragoste cât mai bine?*

Conform unui sondaj efectuat pentru revista „Le Figaro" în 2000, 84% dintre francezi pretind partenerului lor să ştie să-i satisfacă (90% dintre bărbaţi contra 81% dintre femei).

A face dragoste cât mai bine nu înseamnă a face dragoste cât mai des, ci a avea raporturi sexuale de o mai bună calitate, iar asta se învaţă! Fiecare evoluează pe măsura experienţelor trăite, ceea ce permite descoperirea tainelor trupurilor şi cunoaşterea mecanismelor. Nu există reguli. Există totuşi un secret: pentru a face cât mai bine dragoste cu o femeie, bărbatul trebuie să înceteze să se concentreze doar asupra ejaculării sale. El trebuie să-şi uite reacţiile, uneori devenite automatisme, gândurile, şi să ştie să asculte corpul femeii.

- Bărbatul trebuie să fie atent la dorinţele partenerei sale.
- Bărbatul trebuie să dea tot atât cât primeşte.
- Bărbatul trebuie să aibă răbdare în timpul preludiului.
- Bărbatul nu trebuie să ignore rolul clitorisului.
- Bărbatul trebuie să aibă grijă ca femeia să juiseze prima.

Întregul corp al femeii este erogen, dar este nevoie de timp pentru a i se trezi dorinţa. Un bărbat care întârzie momentul prin mângâieri, jocuri de mâini şi sărutări pe corpul unei femei, înainte de penetrare, este aproape sigur că va reuşi să-şi satisfacă pe deplin partenera.

Armonia sexuală îmbină cele cinci simţuri:

- Văzul: bărbatului îi place să privească, iar femeii îi place să fie privită.
- Auzul: amanţii pot schimba cuvinte de dragoste şi trebuie să asculte ritmul corpurilor lor.
- Gustul: se îmbrăţişează, se sărută.

- Pipăitul: se mângâie.
- Mirosul: fiecare simte parfumul pielii Celuilalt.

Încetul cu încetul, corpul femeii se trezeşte, se excită, capătă curaj.

- ***De ce unele femei nu au chef să facă dragoste?***

„Pana", la o femeie, este curentă, pentru că dorinţa depinde de o mulţime de factori exteriori, spre deosebire de cea a bărbatului care simte impulsuri instinctive mai mecanice.

O femeie nu are chef să facă dragoste dacă este neliniştită, preocupată, nervoasă, stresată sau depresivă. Dacă nu-şi mai doreşte partenerul înseamnă că nu-l mai iubeşte sau că se gândeşte la altul. Sau că nu se simt seducătoare sau nu se simt bine în pielea lor.

O femeie nu are chef să facă dragoste dacă ştie că nu ajunge prea des la orgasm cu acel partener, dacă ştie că va da mai mult decât va primi, sau pur şi simplu pentru că are o scădere a libidoului.

Scăderea libidoului este determinată de micşorarea procentului de hormoni feminini, care apare la femei pentru că hormonii sunt ciclici. Nimic îngrijorător, mai ales că astăzi femeile au posibilitatea de a-şi regla procentele hormonilor prin medicamente. Dar este mult mai simplu să simuleze (vom reveni asupra acestui subiect). Conform unui sondaj efectuat de Sofres pentru trustul Marie Claire în mai 2001, 61% dintre femei au declarat că au făcut dragoste fără să aibă chef, iar 14% spun că o fac adesea în acest mod. Altele preferă să se abţină în loc să meargă la medic; lipsa dorinţei femeii îl deranjează mai des pe partener decât pe ea. Acestea fiind spuse, ne întoarcem la sondajul Sofres din care reiese că 41% dintre francezi suferă de lipsa dorinţei!

Pentru a exista armonie în cuplu, trebuie vegheat la echilibrul tuturor aspectelor: intelectualul, spiritualul şi sexualitatea. Libidoul femeii poate fi favorizat de momente de destindere, de fantezii, de jocuri strengăreşti, dar mai ales de dovezile zilnice de atenţie şi de dragoste ale partenerului.

- ***Au femeile puseuri sexuale?***

Se întâmplă ca femeile să aibă brusc chef de sex:
- în perioada ovulaţiei sunt mai excitate,
- pentru a-şi satisface o fantezie,
- pentru că se simt libere sexual,
- pentru a-şi uita fostul partener,
- pentru a trăi o experienţă,
- pentru a întreţine „maşinăria",
- pentru a avea o viaţă sexuală,
- pentru a părea la modă.

Aceste femei au chef de Bărbat şi nu de un bărbat în mod special. Atunci apelează la „depanatori", adesea vechi amanţi sau prieteni buni, care au cu ele o relaţie ambiguă. Altele se descurcă prin întâlniri uşoare într-un club de noapte sau într-un bar.

Aşa stând lucrurile, femeile trebuie să fie într-o anumită stare de spirit pentru a face diferenţa între sex şi dragoste şi pentru a se simţi libere să-şi dăruiască trupul primului venit pentru o relaţie fără viitor. O relaţie fără seducţie şi fără consecinţe poate fascina, dar acest gen de raport este destul de dificil pentru femei, pentru că, prin natura lor, ele sunt mai mult sentimentale. Cu toate acestea, dintr-un sondaj publicat prin 1991-1992, reiese că 35,9% dintre femei spun că sunt capabile să aibă o relaţie sexuală fără dragoste (în timp ce 63,8% dintre bărbaţi chiar o fac!).

În ultimii 20 de ani, mass media învaţă şi împinge femeile să se dezvinovăţească şi să facă sex pentru propria plăcere. Să acţioneze ca bărbaţii. Se vorbeşte chiar de performanţe. Doar satisfacerea unui puseu sexual nu are nici un sens pentru cea mai mare parte dintre femei, sexualitatea lor nu se trezeşte şi nu înfloreşte decât prin intermediul unei iubiri continue. Totuşi, conform sondajului Sofres pentru Marie Claire, din 2000, 29% dintre femei au fantezia de a face sex cu un necunoscut. Dar fantezia e una, iar a trece la acţiune e alta. Pentru că trebuie să se simtă bine în corpul lor, să se simtă confortabil cu sexualitatea lor, să fie libere de orice constrângere religioasă sau morală, să nu aibă de dat socoteală nimănui şi mai ales să nu fie îndrăgostite. Acestea sunt condiţiile!

- ***De ce nu au niciodată femeile chef de sex în acelaşi moment cu bărbaţii?***

Bărbaţii şi femeile nu au niciodată chef să facă dragoste în acelaşi moment, pentru că abordarea sexualităţii nu este aceeaşi. Cea a femeilor este mai subtilă, deci mai exigentă.

Majoritatea bărbaţilor se excită doar la vederea unei femei goale sau îmbrăcate; privirea unui bărbat gol nu are efect decât asupra a foarte puţine femei.

Majoritatea bărbaţilor au brusc chef să facă dragoste; femeile, mai cerebrale, au nevoie de un context, de o atmosferă, de o situaţie.

Creşterea excitării la bărbaţi se face în câteva secunde; creşterea excitării la femei are nevoie de mai mult timp.

Şi, în fine, bărbaţii au nevoie să facă dragoste pentru a se destinde, în timp ce femeile trebuie să fie destinse pentru a face dragoste.

- ***Se pot abţine de la sex?***

Da.

Sexualitatea nu este principalul centru de interes pentru femei, abstinenţa nu pune nici o problemă pentru unele femei, cu atât mai mult cu cât multe dintre ele se masturbează şi ajung la orgasm fără să aibă nevoie de o relaţie sexuală.

De altfel, în sondajul CSA efectuat pentru Marie Claire în 2001, la întrebarea „Este posibil să fii fericită fără sex?", 60% dintre femei au răspuns „da", faţă de doar 42% dintre bărbaţi.

- ***Îşi pot îmbunătăţi performanţele sexuale?***

Femeile îşi pot îmbunătăţi performanţele sexuale pe măsură ce îşi descoperă corpul şi datorită experienţelor pe care le trăiesc în viaţa lor amoroasă. Ca şi bărbaţii, ele iubesc diferit în funcţie de partener sau de vârstă. Într-un anumit moment al vieţii, ele descoperă practici sexuale care le degustau când erau mai tinere dar care le plac acum. Decomplexate, se simt mai bine în pielea lor, au încredere în ele şi îndrăznesc mai mult. Nu mai fac dragoste atât de des, dar o fac mai bine. Pe măsură ce îşi cunosc corpul, ştiu ce li se potriveşte cel mai bine, participă, se mângâie, se freacă şi juisează mai repede.

Unul dintre lucrurile pe care o femeie le poate îmbunătăţi pentru a simţi mai multă plăcere şi pentru a-şi excita mai mult partenerul este musculatura perineului. Asta se poate face cu ajutorul exerciţiului Kegel, denumit popular „stop pipi". Femeile îşi contractă muşchii vaginului în timp ce urinează, în aşa fel încât să oprească fluxul de urină câte 15 secunde, de mai multe ori la rând. Exerciţiul este recomandat tinerelor mămici pentru a evita, mai târziu, scurgerile urinare.

Dezvoltarea acestor muşchi permite vaginului să strângă mai bine partenerul şi înzeceşte atât excitarea cât şi juisarea.

- ***Pot face dragoste în timpul ciclului?***

Da, dacă menstruaţia şi convingerile lor religioase nu se contrazic şi dacă aceasta nu le jenează. Femeile au adesea chef de dragoste când au ciclu, pentru că în această perioadă apare o creştere a hormonilor care favorizează excitarea. Dar unele preferă să se abţină. Altele fac dragoste în timpul ciclului fără probleme. Îşi introduc un mini-burete natural în fundul vaginului (cumpărat din farmacii sau decupat chiar de ele). A nu se uita niciodată să se scoată după raport. Unele întind un prosop absorbant pe pat, iar altele aleg sodomia. Dar multe femei (care iau constant anticoncepţionale) decid, în cazul în care ştiu dinainte că vor avea un raport, în week-end sau în vacanţă, să decaleze pur şi simplu data ciclului neîntrerupând administrarea pilulelor.

- ***De ce vor să folosească prezervativul chiar dacă iau anticoncepţionale?***

Astăzi femeile au o mulţime de metode de evitare a sarcinii, deci au libertatea de a alege mijlocul contraceptiv cel mai potrivit pentru stilul lor de viaţă.

În schimb, atât timp cât nu au relaţii sexuale stabile, prezervativul se impune pentru că este cel mai eficient mijloc de luptă împotriva tuturor bolilor cu transmitere sexuală, inclusiv a virusului HIV (SIDA). Femeile sunt de opt ori mai sensibile decât bărbaţii la bolile cu transmitere sexuală şi, din păcate, pot apărea complicaţii care duc la cancer de col uterin, iar conform Agenţiei

Naţionale (n.r. – franceze) de cercetare a virusului SIDA, 20% dintre aceste boli duc la sterilitate.

Şi totuşi, conform unei anchete efectuate de Durex în 2002, doar şapte persoane din zece mărturisesc partenerului lor că au o boală cu transmitere sexuală, 31% dintre persoanele chestionate fac dragoste cu un partener care refuză să folosească prezervativul, iar 22% dintre francezi spun că au avut unul sau mai multe contacte neprotejate cu un partener nou în ultimele 12 luni.

- ***Au femeile erecţii?***

Da, femeile au erecţii în momentul orgasmului, dacă privim clitorisul ca pe un mini-penis, pentru că acesta se umflă de sânge şi se ridică.

- ***Care sunt poziţiile sexuale preferate de femei?***

Sunt toate poziţiile care permit stimularea clitorisului. Poziţiile favorite ale femeilor sunt, în ordinea preferinţei, aşa cum rezultă din sondajul Sofres efectuat pentru Marie Claire în 2001:

- Bărbatul deasupra, femeia dedesubt: poziţia misionarului.
- Femeia deasupra, bărbatul dedesubt: poziţia lui Andromaque.
- Femeia în patru labe, bărbatul în spate: poziţia câinelui.
- Pe o parte, unul în spatele altuia: linguriţa.
- Femeia şi bărbatul cu capul la picioare: poziţia „69".

- ***De ce unele femei ţipă în timp ce fac dragoste?***

În timpul actului sexual, toate femeile au aceeaşi reacţie psihică, respiraţia le este sacadată, iar bătăile inimii sunt accelerate. În schimb, nu toate se exprimă la fel. Unele au lacrimi în ochi, unele rămân tăcute, iar altele scot mici ţipete de plăcere, gemete sau chiar urlete. Unele se excită singure auzindu-se gemând, altele scot strigăte de durere-plăcere pentru că penetrarea prea violentă le face rău. Nu există un standard pentru aceste reacţii, iar intensitatea lor nu corespunde celei a dorinţei simţite. Cele mai multe femei folosesc aceste moduri de exprimare inconştient şi doar uneori conştient:

- pentru a-şi flata partenerul,
- pentru a-şi excita partenerul,
- pentru a-l încuraja,
- pentru a-i semnala că sunt aproape de orgasm,
- pentru a-i demonstra că simt plăcerea,
- pentru a-i ascunde lipsa plăcerii.

Femeile au un geamăt natural, care scapă când gura este întredeschisă, atunci când respiraţia este puternică şi sacadată în ritmul coitului. Altele se simt „obligate" să ţipe, crezând că doar aşa-i pot semnala partenerului satisfacţia lor. Cele care urlă în timp ce fac dragoste, sunt femei care-şi pierd autocontrolul şi care se lasă duse de val şi au această reacţie mai mult animalică.

- ***De ce simulează orgasmul?***

Bărbaţii cred greşit că o femeie care nu juisează nu simte nici o plăcere. Femeile pot avea totuşi plăceri fără să juiseze. Ideea preconcepută, foarte masculină, ar însemna că toate relaţiile sexuale trebuie să se termine cu un orgasm. Pentru un bărbat aceasta este „dovada" că

actul sexual a fost satisfăcător. Când un cuplu întreţine dorinţa reciprocă şi când partenerii se cunosc bine, înţelegerea lor sexuală duce, cu siguranţă, de cele mai multe ori, la orgasm. De altfel, după un sondaj CSA din 2000, 52% dintre bărbaţi pretind că au ajuns la un orgasm sincronizat, în timp ce dintre femei doar 42% susţin acest fapt. Dar orgasmul este departe de a fi o dovadă, femeile ştiu bine asta şi nu sunt obsedate de el. Femeile consideră că o multitudine de parametri (dragostea, sentimentele, dorinţa, excitarea, experienţa partenerului, starea de bine, abandonarea, controlarea şi cunoaşterea propriului corp, dezinhibarea, poziţia, etc.) contribuie la orgasmul lor. Nu este deci de mirare că din studiile, din 1993, ale lui Alfred Spira asupra comportamentului sexual în Franţa, a reieşit că 70% dintre femei spun că nu au orgasm în mod sistematic.

În general, femeile preferă unirea şi fuziunea cu bărbatul iubit, ele caută cu prioritate să împartă cu ei momente unice de iubire şi de plăcere şi, preocupate de faptul că s-ar putea ca partenerul lor să nu le înţeleagă, preferă să-l mintă simulând orgasmul „final". Unele femei nu-şi permit să spună că nu au avut orgasm, mai ales în ultimii ani, când cele mai multe membre ale generaţiei revendică sus şi tare dreptul la juisare şi la multi-orgasm, ca şi cum acesta ar fi un fapt demonstrat, uşor de atins. Asta complexează şi culpabilizează mii de femei şi bărbaţi care încă nu au găsit cheia pentru a ajunge acolo.

Shere Hite scrie în „Le Nouveau Rapport Hite", publicat în 1993, că din 53% de femei care recunosc că au simulat deja un orgasm, 19% o fac în mod regulat. De altfel, nu doar femeile simulează. Conform sondajului Global Sex, efectuat pentru Durex în 2000, 12% dintre bărbaţi recunosc că au simulat orgasmul. Şi dacă totuşi

continuă să facă dragoste cu partenerii lor, înseamnă că nu există doar orgasm în viaţa amoroasă!

Conform sondajului CSA din 2000, 73% dintre bărbaţi şi femei consideră că plăcerile lor vin din plăcerile date de Celălalt, deci, dacă femeile simulează orgasmul, o fac, înainte de toate, din dragoste pentru partener, atât pentru a-i oferi plăcere, dar şi pentru:

- a-l face pe bărbat să creadă că este un amant excepţional,
- a evita să se învinovăţească,
- a evita să-l frustreze,
- a-i da încredere în el,
- a-l linişti asupra virilităţii lui,
- a-l stimula şi a-l excita,
- autostimulare,
- a sparge rutina,
- a evita întrebările şi comparaţiile cu alte femei,
- a ascunde o scădere a libidoului,
- a intensifica un orgasm care a trecut neobservat,
- a determina bărbatul să accelereze şi să termine!

- ***Cum se poate şti dacă femeile simulează orgasmul?***

Este dificil de ştiut dacă femeile simulează orgasmul pentru că o fac foarte bine. Unele sunt atât de convingătoare că se mint şi pe ele şi folosesc uneori această simulare pentru a se autoexcita. Conform unui sondaj, efectuat în 2003 pentru magazinele de lenjerie Ann Summers, 80% dintre femei au simulat un orgasm măcar o dată în viaţa lor.

Iată câteva semne care nu înşeală când femeile ajung la orgasm:

- Contractarea vaginului.
- Dilatarea pupilelor.

- Umflarea sfârcurilor.
- Zvâcniri ale corpului.
- Secreţii vaginale abundente.
- Accelerarea bătăilor inimii.
- Respiraţie de trei ori mai rapidă.
- Încordarea muşchilor.
- Crisparea degetelor mâinilor.
- Roşeaţă în obraji.
- Înroşirea toracelui şi a sânilor.

- ***Îşi cunosc femeile punctul G?***

Problema este dacă există cu adevărat punctul G. Mulţi cercetători nu cred în existenţa lui şi pretind că ar fi foarte greu să cauţi un punct precis. Totuşi, ginecologul Ernst Grafenburg a găsit o zonă deosebit de erogenă căreia i-a dat iniţiala numelui său. Această zonă se află aproape de intrarea în vagin, la circa patru centimetri în interior pe peretele superior. Este ca o pernuţă tare separată de o linie adâncă, ca şi cum ar avea doi nervi de o parte şi de alta. Punctul G este o prelungire internă a clitorisului, de unde şi hipersensibilitatea sa la atingere.

Dacă este masat sub formă de presiune fermă şi continuă (este mai puţin sensibil decât clitorisul) sau de la stânga la dreapta, ţesutul se umflă şi provoacă la unele femei un orgasm.

Această zonă este adesea stimulată de penisul bărbatului în anumite poziţii sexuale cum ar fi cea a câinelui. Poate nu e o întâmplare că 24% dintre femeile care au răspuns sondajului Sofres, efectuat pentru Marie Claire în 2001, au nominalizat această poziţie ca fiind preferata lor.

- ***Au femeile fantezii?***

Femeile, ca şi bărbaţii, au fantezii erotice, cu atât mai mult cu cât sunt atât de cerebrale. Le place să intre în roluri şi să-şi creeze poveşti, dar le e ruşine pentru că imaginaţia permite ceea ce morala dezaprobă. Conform unui sondaj efectuat în 2000 de BVA pentru revista Psychologies, doar 46% dintre femei vorbesc despre fanteziile lor. Adesea fanteziile rămân secrete. Acestea fiind spuse, fanteziile stimulează spiritul şi măresc excitarea.

Nu este nimic anormal în a se imagina fapte care nu se vor produce. Pentru că proprietatea unei fantezii este tocmai de a nu se realiza!

- ***Care sunt fanteziile lor?***

Cel mai adesea, fanteziile femeilor se hrănesc din experienţele deja trăite, în timp ce fanteziile bărbaţilor par legate de dorinţe refulate, nesatisfăcute sau uneori reprimate.

Fanteziile femeilor pun adesea în scenă bărbatul pe care-l iubesc, pe care şi-l imaginează în diferite roluri, în timp ce fanteziile bărbaţilor au în rolul principal *femeia* şi nu femeia pe care o iubesc.

Fantezia este o pură producţie a spiritului, care creşte secreţia de adrenalină şi gradul de excitare al celor care se gândesc la ea. Este un stimulent, un instigator sexual necesar pentru a rupe rutina. Nu este un scop în sine. A avea fantezii nu înseamnă a-l înşela pe Celălalt, este o reacţie normală. Dar e bine ca fanteziile să fie păstrate secrete pentru că nu este prea uşor de câştigat încrederea partenerului, chiar dacă i se spune că este vorba de imaginaţie şi nu de realitate. Dacă fantezia este concretizată, devine o experienţă şi, cum imaginaţia erotică este mereu în căutare de senzaţii din

ce în ce mai tari, noi gânduri din ce în ce mai inavuabile iau locul acestei fantezii pierdute.

Într-un cuplu, a satisface unele fantezii poate fi o sursă de complicitate cochetă, de echilibru sexual dacă, evident, cei doi parteneri au aceeaşi imaginaţie erotică. În schimb, unele fantezii mai „limitate" pot fi surse de gelozie şi de suferinţă, ducând la distrugerea cuplului.

Când femeile nu şi-l imaginează pe bărbatul pe care-l iubesc, îşi fac propriul film şi se imaginează:

- în femeie supusă: răpită de terorişti, piraţi sau soldaţi, cu ochii acoperiţi, mâinile legate, fac dragoste sub ameninţare;
- în femeie dominatoare: femeie de afaceri cu un stagiar, femeie burgheză cu un muncitor, femeie cu bărbaţi sclavi;
- în locuri neobişnuite, publice sau exotice: în parc care, în maşină, la poartă, în lift, în avion, în tren, pe plajă, pe un câmp de flori sau în ploaie;
- într-un cadru romantic: o întâlnire la ţară, o cină cu lumânări, un bărbat le ajută, Făt-Frumos vine să le elibereze;
- în diverse roluri: damă de companie de lux, prostituată de cartier, cameristă, secretară, infirmieră, văduvă;
- cu un alt bărbat (şi nu cu partenerul lor): cu o celebritate, cu un prieten, cu un necunoscut, cu un curier, cu mai mulţi bărbaţi în acelaşi timp;
- cu un bărbat în uniformă: poliţist, pompier, militar...

- ***Se gândesc adesea, în pat, la alt bărbat?***

Femeile sunt dotate cu o vastă imaginaţie erotică şi o folosesc. Deşi cele mai multe îşi construiesc fanteziile

în jurul bărbatului pe care-l iubesc, conform sondajului Global Sex, efectuat în 2000 pentru Durex, 58% recunosc că au fantezii cu un alt bărbat decât cel cu care fac dragoste. Nu este vorba decât despre o imagine care le stimulează libidoul pentru a obţine pentru moment o sexualitate obişnuită. Această „infidelitate" în gând nu are nimic comun cu dorinţa de a o concretiza. De altfel, 65% dintre persoanele interogate recunosc că în fanteziile lor fac dragoste cu o vedetă, ceea ce este departe de a se realiza.

Fantasmele femeilor se clădesc în jurul:

- actorilor de cinema,
- cântăreţilor,
- prietenilor partenerului lor,
- unui necunoscut întâlnit pe stradă,
- unui fost iubit.

- ***Le plac filmele pornografice?***

Filmele XXX nu au fost niciodată destinate unui public feminin. Este vorba despre filme care pun în scenă fanteziile sexuale ale bărbaţilor, şi care pun în imagini ceea ce lor le place să vadă.

Ca toate filmele de gen, filmele XXX au un singur ţel. Filmele romantice sunt făcute să te facă să visezi, filmele de comedie să te facă să râzi, filmele fantastice să te facă să te temi, filmele XXX să te excite.

Femeile, mai puţin privitoare şi mai mult adepte ale emoţiilor şi sentimentelor, nu sunt atrase, prin natura lor, de acest gen. Astăzi, totuşi, când cultura pornografică a invadat mass media, femeile sunt mai preocupate şi se simt emancipate dacă privesc filme XXX.

Când o femeie priveşte unul dintre aceste filme, îl vede, indirect, prin ochii unui bărbat. A privi cum sexul

feminin este penetrat este ceva nou pentru o femeie pentru că ea nu vede niciodată cum este penetrată. Aceste imagini, neobişnuite, par violente. Femeia descoperă faţa, sânii, fesele şi mai ales sexul alteia. Este deci uşor de înţeles de ce unele femei nu găsesc nimic interesant la acest gen de film şi pot fi chiar degustate. Femeile singure nu sunt consumatoare de filme XXX, dar în cuplu unele le găsesc foarte stimulante. Cele care nu le apreciază, nu înţeleg de ce partenerul lor priveşte aceste filme şi este excitat de ele. Jignite, ele se simt excluse şi mai puţin dorite.

Femeile ar aprecia mai mult filmele pornografice dacă ar avea mai multă poveste, dialoguri, sentimente şi emoţii. Asta le-ar dezvinovăţi şi ar justifica privirea acestui tip de imagini. Cât despre bărbaţi, ei caută, în general, exprimarea în stare brută a fanteziilor lor sexuale.

Oare pentru că bărbaţilor le lipsesc informaţiile despre sexualitate, consideră aceste filme ca fiind adevărate?

Departe de o învăţare propriu-zisă a sexualităţii, aceste filme devin, din păcate, un model de educaţie pentru mulţi bărbaţi şi întreţin ideea unei false norme care nu favorizează deschiderea sexuală a femeii.

Ca în filmele de acţiune, unde se mimează crima, în filmele XXX actorii fac să pară că fac dragoste.

- O scenă care durează zece minute pe ecran a fost turnată în două, până la şase ore. Este inutil deci să încercaţi să reproduceţi acasă aceleaşi poziţii în douăzeci de minute!
- Bărbaţii par supradimensionaţi dar este vorba despre un efect optic datorat camerei.
- Bărbaţii sunt mereu în formă, pentru că „penele" sunt tăiate la montaj.

- Femeile au totdeauna satisfacţii, pentru că ele juisează la comanda realizatorului.

- ***Au acasă vibratoare sau falusuri artificiale?***

Femeile îndrăznesc astăzi să recunoască ideea de a-şi face plăcere şi singure. Şi dacă am crede prezentările magazinelor de specialitate, cele mai multe dintre ele au falusul lor, dar, după cum rezultă din sondaje, doar 1,5% dintre femeile care se masturbează se şi penetrează.

Femeile se pot penetra cu degetele lor, cu un falus artificial sau cu o mulţime de alte obiecte din viaţa cotidiană care sunt mult mai discrete şi la fel de utile prin forma lor. Cât despre vibrator, acesta permite atingerea cu uşurinţă a orgasmului şi stimularea clitorisului. Unele femei, care l-au testat, spun că a fost necesar pentru a-şi înţelege sexualitatea. Aceste obiecte erotice şi ludice nu sunt un înlocuitor al bărbatului, ci un complement pentru o sexualitate înfloritoare. Se pot folosi şi în singurătate şi în doi, atunci când cuplul simte nevoia.

- ***Toate femeile sunt adeptele lesbianismului?***

Nu toate femeile înclină spre lesbianism. Bărbatul este, în general, complementul lor natural. Prin intermediul diferenţelor dintre ei, femeile îşi găsesc lumina. Dar este posibil ca femeile să aibă atracţii trecătoare pentru alte femei. Conform sondajului Sofres, 10% dintre ele recunosc că au simţit o dorinţă pentru o altă femeie. Aceste atracţii sunt favorizate de intimitatea pe care o împărtăşesc femeile între ele, dar nu sunt în nici un caz o trecere la acţiune.

Chiar dacă este vorba despre una dintre cele mai răspândite fantezii ale bărbaţilor, doar 16% dintre femei

cochetează cu ideea de a face dragoste cu o altă femeie. 8% au făcut-o deja măcar o dată şi doar 2,5% dintre femei au relaţii sexuale frecvente cu alte femei.

- ***Le place femeilor să schimbe partenerul (swing)?***

Prin natura lor, femeilor nu le place să schimbe partenerul. Acum swing-ul pare la modă, se face la premierele filmelor, la aniversări, iar mass media nu încetează să laude această nouă practică, care se pare că este foarte „trendi". Evident, faptul că un tabu cade în normalitate trezeşte curiozitatea. Dar dacă am întreba femeile ce gândesc cu adevărat, am vedea că sunt departe de această idee vehiculată. De fapt:

- Conform sondajului BVA, efectuat în 1999 pentru revista „Psychologies", 71% dintre femei consideră că această idee este şocantă.
- Conform sondajului Sofres, efectuat în 2001 pentru Marie Claire, 9% dintre femei se gândesc la asta şi au fantezii cu această practică.
- 4% ar dori să încerce.
- Conform sondajului Ifop, efectuat în 2004 pentru revista „L'Écho des savanes", 2% au practicat deja swing-ul.
- 1% îl apreciază.

Swing-ul este o fantezie care se poate practica în cuplu, dacă amândoi simt nevoia.

Unora le place să meargă în locuri în care se practică swing-ul pentru a sta la un pahar de vin, pentru a trezi acel sentiment de „frică" în care toate seducţiile sunt posibile, pentru că le place exhibiţionismul, pentru a sparge rutina, pentru a face dragoste în public, a privi sau a amesteca. Unele femei nu refuză să cunoască această atmosferă erotică în care ambianţa este prin ea

însăşi un stimulent sexual. Dar aceste femei nu sunt aşa de multe pe cât se crede.

În general femeile consideră ideea schimbului de parteneri respingătoare, pentru că, prin natura lor, ele sunt sentimentale, posesive şi nu le place să privească. Când o femeie iubeşte, nu este atrasă spontan spre schimbul de parteneri, nici spre ideea de parteneri multipli, ea îşi vrea partenerul „său" doar pentru ea. Este necesară o retragere faţă de corpul propriu pentru a practica swing-ul fără a-l lua drept o agresiune şi fără a se simţi nici murdărită, nici rănită. Este nevoie de o anumită maturizare sexuală pentru a ajunge să se abandoneze sau să accepte că partenerul ei se „lasă luat de val". Există întotdeauna riscul, în sânul cuplului, de a nu fi pe aceeaşi lungime de undă, de a se simţi abandonată sau considerată drept o femeie-obiect, de a fi geloasă, de a nu se simţi confortabil, de a fi dezgustată sau, dimpotrivă, de a se surprinde că apreciază swing-ul şi mai ales că nu-l mai iubeşte pe Celălalt. A accepta mersul într-un loc în care se practică swing-ul înseamnă a accepta riscul de a-şi pierde partenerul sau de a se pierde pe sine. Unele femei acceptă să-şi urmeze partenerul din dragoste, dar nu le place să practice swing-ul. Pericolul este ca această practică să devină o obişnuinţă, mai ales dacă devine un pas obligatoriu pentru satisfacerea sexualităţii. Swing-ul este o alegere care corespunde persoanelor libertine, care şi-l asumă şi care au o sexualitate liberă.

- ***Le place femeilor sexul oral?***

Chiar dacă anumitor femei le place în special să ofere plăcere partenerului lor practicând felaţia, altele nu găsesc nimic plăcut în asta, sunt degustate sau se simt considerate drept femei-obiect.

45% dintre femei practică felaţia – reiese din sondajul BVA, efectuat în 2000 pentru revista „Psychologies".

Femeile care apreciază această „mângâiere", o văd ca pe un preludiu pentru bărbat şi le place să-l excite astfel până la cel mai înalt punct. Alte femei preferă să păstreze acest răsfăţ al partenerului până când acesta le satisface pe deplin, apărându-se astfel de o relaţie în sens unic.

Pentru femeile care-l apreciază, sexul oral favorizează armonia sexuală şi le aduce o satisfacţie cerebrală, alimentând fanteziile lor de supunere (constrângere, senzaţie de sufocare) sau de dominare (sentiment de putere şi de superioritate, putere de castrare).

Unora le place gustul spermei, altele caută acest lichid preţios compus din proteine, săruri minerale (magneziu, calciu, potasiu, sodiu, zinc, fosfor), vitamine (C şi B12) şi aminoacizi.

76% dintre femeile care practică sexul oral nu găsesc nici o plăcere în asta – conform sondajului efectuat pentru revistele „Max" şi „20 ans".

Felaţia este o plăcere masculină, egoistă, în care bărbatul primeşte, dar nu dăruieşte şi nici nu face vreun efort. Nu este vorba de un schimb, ci de o relaţie cu sens unic. Gura femeii nu are zone erogene, iar felaţia nu-i oferă nici o plăcere fizică. Astfel, cele mai multe femei consideră că le fac astfel un cadou partenerilor lor. Bărbaţii cer felaţii, dar ar trebui să ştie că pentru femeie sexul oral nu este un act înnăscut şi nu cunoaşte tehnica, nu-şi imaginează ce simte bărbatul şi nu ştie ce aşteaptă de la ea.

21% dintre femei refuză pe faţă sexul oral – conform sondajului BVA, efectuat în 2000 pentru revista „Psychologies".

Faptul că este un singur canal pe care ţâşnesc sperma şi urina degustă psihologic multe femei. Bărbaţi uită adesea acest lucru. De altfel, unele femei consideră felaţia un act deosebit de înjositor şi că este umilitor să primească sperma pe faţă. Pentru ele, nu este vorba decât despre o plăcere solitară masculină foarte frustrantă pentru că femeile nu simt nici o plăcere şi adesea sunt lăsate baltă.

Bărbatul are tendinţa să considere felaţia ca un act sexual complet şi uită de partenera sa, convins că femeia care l-a ajutat să juiseze a găsit cu siguranţă plăcere în acest act.

- ***Folosesc cuvinte urâte în timp ce fac dragoste?***

Femeia nu este obişnuită cu grosolăniile, nici cu cuvintele urâte. Aceste cuvinte pot fi considerate ca un stimulent sexual, dar şi ca o jignire. Trebuie deci să fiţi prudenţi pentru că femeile au tot felul de reacţii faţă de acest fel de cuvinte. Printre ele sunt:

- Cele care nu îndrăznesc să utilizeze cuvinte urâte şi aşteaptă ca relaţia să fie mai serioasă,
- Cele care se tem să-l privească pe Celălalt şi aşteaptă să se simtă în siguranţă pentru a se arunca,
- Cele care aşteaptă ca bărbatul să le ceară aceste cuvinte,
- Cele care detestă să fie apostrofate astfel, pentru că, pentru ele, este jignitor,
- Cele care cochetează, pentru că ele iau aceste cuvinte drept insulte,
- Cele cărora aceste cuvinte le trezesc amintiri dureroase refulate,
- Cele care cred că astfel ar fi asemănate cu o prostituată,

- Cele care cred că este o dovadă de lipsă de dragoste din partea bărbatului,
- Cele care acuză,
- Cele care sunt pudice,
- Cele cărora le lipseşte experienţa,
- Cele pe care asta le dezinhibă,
- Cele pe care aceste cuvinte le excită.

Auzite în afara contextului, aceste cuvinte sunt ruşinoase, chiar violente. Trebuie ca bărbatul şi femeia să fie în aceeaşi stare de spirit pentru a înţelege că nu este vorba decât despre jocuri erotice. Aceste cuvinte murdăresc, dacă femeia are o proastă părere despre ea însăşi. Dacă bărbatul nu ştie pe ce „tendinţă" este bazată relaţia, trebuie să înceapă pe un ton de batjocură, apoi să avanseze, cu acordul partenerei sale, în acest joc.

A auzi sau a spune cuvinte urâte poate alimenta fanteziile unui bărbat sau ale unei femei, pentru că asta permite o excitare legată de o imaginaţie comună.

- ***Le place sodomia?***

Această practică nu e prea curentă, contrar a ceea ce vrea mass media să ne lase să credem. Conform sondajului BVA, efectuat în 2000 pentru revista „Psychologies", doar 14% dintre francezi practică sodomia. Unele femei o folosesc pentru plăcere, pentru a-şi păstra himenul intact, pentru a putea face dragoste în timpul ciclului. Femeile cărora le place sodomia, o apreciază mai mult din raţiuni cerebrale (fantezii, supuneri, masochism) decât din motive fizice, plăcerea stând în sărirea peste tabu-uri.

Filmele XXX au banalizat acest act sexual care necesită totuşi multă pregătire şi care este departe de a

place tuturor femeilor. Femeile care nu apreciază sodomia, nu o iubesc din motive anatomice, igienice şi psihologice.

- Anusul nu este făcut pentru asta.
- Bărbaţii nu ştiu cum să le ia. Mai întâi, femeia trebuie să dorească această penetrare şi să fie destinsă. Bărbatul trebuie să decontracteze regiunea anală răsfăţând anusul, apoi să stimuleze clitorisul pentru a obţine relaxarea şi excitarea partenerei sale.
- Sodomia nu este o fantezie a femeii. Este o fantezie a bărbatului. Bărbatul are astfel un sentiment de superioritate, trecând peste toate tabu-urile şi posedându-şi total partenera.
- Penetrarea anală este dureroasă. Contrar vaginului, rectul nu se autolubrefiază. Saliva se usucă prea repede, iar deplasarea secreţiilor vaginale durează prea mult, un lubrifiant fiind indispensabil. La începutul penetrării, bărbatul trebuie să aştepte puţin pentru ca rectul să se dilate şi ca femeia să se decontracteze. La sfârşit, bărbatul nu trebuie să se retragă brusc pentru că scoaterea penisului răneşte pereţii anusului. O penetrare anală prost pregătită provoacă durere, iar suferinţa fizică va dura două-trei zile. Unor femei le place în mod deosebit acest sentiment de mici suferinţe amestecate cu tabu-uri şi plăcere.
- Clitorisul nu este stimulat automat. O femeie va ajunge cu greu la orgasm practicând sodomia, rectul posedă mai puţine terminaţii nervoase decât regiunea vaginală (am spus-o!) şi deci incomparabil mai puţine faţă de clitoris. În schimb, dorinţa de a-i oferi plăcere Celuilalt, excitarea „cerebrală" provocată de poziţia „animalică" sau de fantezia

pe care o trăiește pot duce la orgasm. De notat că, spre deosebire de femei, zona anală la bărbați este ultrasensibilă, iar comprimarea prostatei le provoacă un orgasm imediat.

- Sodomia le strică femeilor și confortul. Zona anală este o zonă tabu pentru mult dintre ele, care simt repulsie față de această parte a corpului. Ele știu că există materie fecală în interiorul rectului, iar asta li se pare murdar și ideea de a fi atinse în acest loc le deranjează și le stresează.
- Sodomia favorizează bolile cu transmitere sexuală. Mucoasa anală este foarte fragilă și nu este compusă decât dintr-un singur înveliș celular, spre deosebire de mucoasa vaginală. Această superfragilitate provoacă foarte des microfisuri și răni acompaniate de sângerare, de aceea este obligatorie folosirea prezervativului. Și mai ales trebuie schimbat înainte de o penetrare vaginală!
- Femeia nu o dorește întotdeauna. Multe femei, de frică să nu displacă bărbaților, acceptă sodomia gândindu-se la ea ca la un act de dragoste. Se întâmplă ca excitația de moment să ducă la o cerere fermă din partea femeii, dar bărbatul trebuie să se asigure dacă este vorba de o dorință reală penetrând mai întâi cu un deget.
- Proprietatea sodomiei este de a combina durerea și plăcerea. Or, anumitor femei nu le place să fie în poziția de a se supune și altele nu văd nici o plăcere dacă există durere.

De știut: În Statele Unite sodomia consimțită între adulți nu a fost admisă ca o practică sexuală până în iunie 2003. Până atunci, sodomia era considerată drept crimă în treisprezece state, iar persoanele care o practicau primeau pedepse judiciare.

- ***Ce înţeleg femeile printr-un bun amant?***

Un bun amant, după bărbaţi, este un bărbat rezistent, care are un penis mare şi care are performanţe sexuale.

Conform sondajului BVA, efectuat în 1998 pentru revista „Quo", pentru 48% dintre femei un bun amant este bărbatul de care sunt îndrăgostite, iar pentru 47% un bărbat care ştie să fie tandru şi atent.

Bărbatul care repetă de mai multe ori actul sexual în cadrul aceleiaşi partide de sex nu seduce decât 6% dintre femeile interogate, cel care este rezistent nu farmecă decât 3%, iar cel care are performanţe sexuale doar 2%! Asta nu înseamnă că femeile nu doresc relaţii sexuale „sportive", dar ceea ce-şi doresc înainte de toate este să găsească plăcerea. Este, deci, inutil să învăţaţi *Kama Sutra* pe dinafară! O relaţie sexuală cu o femeie nu se limitează la penetrări. De la tandreţe la bordel!

Nu există „normalitate" în funcţionarea sexuală a unei femei; cu toate acestea, ele au multe puncte comune pe care orice bun amant ar trebui să le cunoască:

- Le interesează mai mult relaţia decât performanţele sexuale.
- Trebuie să fie destinse pentru a putea face dragoste.
- Atenţia, tandreţea au mai multă valoare pentru ele decât rezistenţa.
- Pentru ele un bun amant este un amant care dăruieşte.
- Calitatea raportului nu se măsoare prin numărul poziţiilor.
- Mărimea penisului este mai puţin importantă decât modul în care bărbatul îl foloseşte.
- Clitorisul este zona cea mai erogenă a corpului feminin.

- Preludiul este indispensabil pentru a le trezi libidoul.
- Orgasmul în sine nu este un scop.
- Există un punct „G" mai mult sau mai puţin sensibil la unele femei.
- Tot corpul femeilor este erogen!

- ***Cum se eliberează sexual o femeie?***

Dacă bărbatul simte dorinţa de a-şi „elibera" sexual partenera, nu trebuie să uite că natura femeii este de a se dărui din dragoste şi nu pentru plăcere. Trebuie, deci, să existe o adevărată încredere între bărbat şi femei. Bărbatul trebuie să-şi ajute partenera să-şi cunoască mai bine corpul, să-şi descopere punctele sensibile, să accepte senzaţiile de plăcere, să se dezvinovăţească dacă este pudică. Spre deosebire de bărbaţi, care vorbesc despre sexualitatea lor încă de la pubertate şi care sunt în contact permanent cu sexul lor, femeile au nevoie de timp pentru a se simţi confortabil în intimitate, pentru că ele nu sunt obsedate de această chestiune.

Ele vorbesc, înainte de toate, de sentimente şi nu abordează sexualitatea decât după experienţa primei iubiri. Bărbaţii trebuie să le liniştească şi să le asigure că sunt minunate şi că au un corp perfect. Pentru a face o femeie să-şi trăiască fanteziile, bărbatul trebuie să fie foarte atent, pentru că ea nu face decât ceea ce-i place lui, ca să-i demonstreze că-i respectă alegerile. Odată câştigată încrederea, femeia se va deschide încetul cu încetul, uneori poate chiar foarte repede, spre marea surpriză a partenerului ei.

- ***De ce o femeie căsătorită este mai liberă sexual cu amantul decât cu soţul?***

Amantul nu-şi vede metresa cu aceeaşi ochi cu care soţul îşi vede soţia. De fapt, când o femeie devine mamă se întâmplă ca bărbatul cu care trăieşte să n-o mai considere parteneră de jocuri sexuale, ci mamă a copiilor lui. După naştere, bărbatul îi dă o imagine de femeie „respectabilă" şi nu mai intenţionează să-şi trăiască fanteziile sexuale cu ea. De altfel, încercările şi rutina, în cuplu, duc la micşorarea libidoului. Când nu mai e nici un mister, este greu de trezit dorinţa şi de surprins. Cu imaginea sa virtuoasă şi respectabilă, soţia nu mai provoacă excitarea soţului său, dar e foarte atrăgătoare pentru un bărbat care o descoperă cu ochi „noi".

Nu spun adesea bărbaţii că există două categorii de femei: cele cu care se culcă şi cele cu care se căsătoresc? Ei le împart. Femeile se simt capabile să fie amândouă în acelaşi timp.

- ***De ce multe femei nu vor să urmeze bărbaţii în fanteziile lor?***

Femeile nu sunt întotdeauna pregătite să urmeze bărbaţii în punerea în practică a fanteziilor lor:

- pentru că ele sunt mai mult cerebrale decât sexuale,
- pentru că au nevoie să-şi păstreze fanteziile pentru a-şi stimula libidoul,
- pentru că nu simt, întotdeauna, nevoia de a le trăi,
- pentru că sunt exclusiviste şi nu vor să împartă bărbatul pe care-l iubesc,
- pentru că se tem să guste din ele, să nu se mai stăpânească şi în final să le placă,
- pentru că nu-şi asumă ideea de a-şi realiza fanteziile,

- pentru că le dezgustă,
- pentru că se tem că s-ar putea pierde,
- pentru că nu sunt liniştite,
- pentru că nu au încredere în bărbatul care le împinge la asta.

Unele fantezii, numite „sigure" sunt inofensive şi se joacă în doi cu toată încrederea, cum ar fi exhibiţia, voaiorismul, fetişismul, cuvintele vulgare, lenjeria, jocurile de apă, interpretarea de roluri... Altele sunt mai echivoce, cum ar fi schimbul de parteneri, sado-masochismul, orgiile colective, care implică nu doar o investire cerebrală şi corporală, ci şi prezenţa altor persoane. Bărbaţii ar trebui să respecte femeile în alegerile lor intime, intimă fiind considerată unirea cuplului, sudarea relaţiei, dezvoltarea şi nu distrugerea ei. Prea multe femei trăiesc fantezii neîmpărtăşite de teama de a pierde bărbatul pe care-l iubesc. Ele se gândesc că a-l urma este o dovadă de dragoste. Din nefericire, adesea ele nu gustă aceste experienţe şi au sentimentul că sunt „murdărite". Dacă bărbaţii respectivi le-ar iubi cu adevărat, ar şti să fie răbdători, le-ar respecta alegerile şi le-ar adapta pe ale lor la cele ale partenerelor.

- ***Preferă femeile bărbaţii virgini?***

Un bărbat cu experienţă adoră ideea de a fi iniţiatorul unei virgine, dar se întâmplă foarte rar ca o femeie să-şi „dorească" să întâlnească un virgin. Nu este în natura ei să fie o iniţiatoare.

Până cu câţiva ani în urmă, de generaţii întregi, aproape un bărbat din zece a avut primul său raport sexual cu o prostituată (conform raportului lui Michel Bozon din 1993, „L'entrée dans la sexualité adulte").

Teama de a nu fi la înălţime face ca orice „primă oară" să fie dificilă pentru un bărbat. Departe de a se dori de performanţă, această experienţă trebuie considerată ca o lecţie, bărbatul trebuie să-i vorbească partenerei despre asta pentru ca ea să fie mai răbdătoare, mai atentă şi mai activă. Unii bărbaţi preferă să nu spună nimic, pentru că a fi virgin li se pare înjositor.

Un bărbat virgin ar fi probabil respins de unele femei care nu vor să-şi asume responsabilitatea unei iniţieri dar, chiar dacă „dezvirginarea" unui băiat nu se numără printre visurile femeilor, conform unui sondaj efectuat pentru revista „Max" 66% dintre fetele interogate s-ar culca fără probleme cu un virgin.

- ***De ce confundă femeile sexul cu dragostea?***

Nici nu se pune această problemă, pentru că, în mintea femeii, sexul şi dragostea sunt un tot. De altfel, această confuzie nu este apanajul femeilor, din moment ce, conform sondajului BVA din 1999 – „Les comportaments sexuels des Français", 68% dintre francezi ar asocia cuvintele „sexualitate" şi „dragoste", iar 84% dintre ei ar avea nevoie de sentimente de dragoste pentru a avea o relaţie sexuală.

- ***De ce unele femei depind de religia lor pentru a face dragoste?***

Aceste femei nu sunt „dependente" de religia lor pentru a face dragoste, ele au convingeri religioase şi apără un punct de vedere moral, pe care l-au deprins prin religia, cultura sau educaţia lor. În 1999, conform sondajului BVA – „Les comportaments sexuels des Français", 9%

dintre persoanele interogate (şi bărbaţi şi femei) asociază ideea de sexualitate cu procrearea.

Indiferent dacă este vorba despre religie musulmană, iudaică sau creştină, toate spun că banalizarea actului sexual este o ameninţare pentru viitorul societăţii, pentru că acesta reprezintă o dragoste sterilă, o minciună între doi oameni care nu caută decât plăcerea de moment. Conform acestor religii, actul sexual are o semnificaţie pozitivă şi o dimensiune spirituală, este o dăruire totală a celor doi care se iubesc, care vor să se împlinească împreună şi să întâmpine viaţa.

- ***De ce se tem bărbaţii de femeile prea experimentate?***

Bărbaţii se plâng că femeile nu sunt suficient de active, sexual, dar dacă sunt prea active se tem de ele, sunt intimidaţi şi fug. Or, când femeile încearcă să se elibereze sexual, o fac doar pentru a place partenerului lor masculin!

Ele se gândesc că a deveni o „bombă sexuală" este un atu în viaţa lor, dar uită că banalizarea sexului scade instinctul de „vânător" al bărbaţilor. Conform sondajului Sofres, efectuat în 2002 pentru revista „DS", 6% dintre bărbaţi recunosc că se tem de femeile cu prea mult apetit sexual, iar 25% nu suportă ideea ca ele să fi avut mai mulţi amanţi. O frivolitate reţinută este pe gustul bărbaţilor, pentru că le place să joace rolul iniţiatorului. A observa cum creşte dorinţa într-o femeie este excitant pentru bărbaţi, naturaleţea ei şi faptul că se abandonează lor le dă siguranţă, iar emoţia care se degajă din ele dă sens actului sexual. Atunci ei au sentimentul de a fi provocat această plăcere, de a fi înţeles mecanismul acestei femei şi de a fi singurii care o pot iubi astfel.

Arătându-se sexual mai performante decât ei, femeile le demonstrează că nu au nimic de învăţat de la ei şi se pun într-o situaţie de competiţie şi nu de complementaritate.

Femeile greşesc în interpretarea plăcerilor bărbaţilor. Bărbaţii aşteaptă de la femei nu să fie mai libere sexual, ci să ştie să ia, din când în când, iniţiativa, să ştie să-şi exprime mai bine dorinţele sexuale şi, mai ales, să răspundă poftelor lor.

- ***De ce femeile nu adorm după ce fac dragoste?***

Bărbaţii, care fac un efort ejaculând, au, după orgasm, chef de somn pentru că tensiunea lor sexuală se prăbuşeşte rapid, antrenând o nevoie de destindere imediată, în timp ce femeile, care au un mecanism mai lent, sunt încă excitate.

– 5 –

SĂ TRĂIM CU ELE: CUM VĂD ELE VIAŢA ÎN DOI?

- *De ce caută femeile angajamentul?*

Femeile vor un angajament pentru a se implica total în relaţie. Atâta timp cât nu au „dovezi" de dragoste, ele se îndoiesc de iubirea pe care le-o poartă bărbatul. Angajamentul reprezintă iubirea concretă.

Femeile caută angajamentul:
- când sunt îndrăgostite,
- când cred că au găsit bărbatul vieţii lor,
- când ceasul lor biologic le-o impune,
- când vor să construiască o familie,
- când caută siguranţa.

Temându-se să nu rămână singure, unele femei se grăbesc să se implice şi provoacă frică bărbaţilor. Aceste femei se îndoiesc de capacităţile lor de a fi iubite, nu au încredere în ele. Ele cred că angajamentul este sinonim cu iubirea, asta le dă siguranţă şi le redă stima de sine.

- *Ce aşteaptă de la bărbaţi?*

Femeile aşteaptă de la bărbaţi:
- să le valorizeze,
- să poată conta pe ei,

- să se poată realiza prin ei,
- să le facă fericite.

Multe femei aşteaptă bărbaţii ideali, care le-ar ajuta să înflorească în acelaşi timp ca femei, partenere, soţii, prietene, amante şi mame. Este evident că o asemenea aşteptare nu se poate realiza. Dacă femeia şi bărbatul au, cu adevărat, o mulţime de lucruri în comun, şi aceasta din urmă trebuie să-şi regăsească între ele, în mod egal, propriile idealuri.

- ***Cum văd femeile bărbatul ideal?***

Bărbatul ideal este un bărbat care nu există, dar la care toate femeile visează.

Conform sondajului BVA, efectuat în 2000, pentru revista „Psychologies", calităţile celei mai căutate sunt, pentru 54% dintre femei, tandreţea, pentru 33% umorul, pentru 26% inteligenţa şi pentru 17% frumuseţea. Ce aşteaptă de la un bărbat? Să fie un bun amant, iubitor, generos, romantic, sociabil, responsabil, să le acorde atenţie, să fie atent, afectuos, călduros, să nu fie violent, să fie fidel, sincer, demn de admiraţie, viril, *bricoler*. Of!

Trebuie, totodată, să aibă şarm, clasă, o bună situaţie profesională, simţul organizării, al familiei, al propriei igiene şi să-i placă să facă surprize.

Şi apoi trebuie să fie interesat de viitor, să-şi arate emoţiile, să aducă dovezi de dragoste, să nu devină prea serios, să ne înţeleagă limba şi să vorbească. Dacă o fiinţă de gen masculin poate demonstra că a reunit toate aceste calităţi, să se înscrie în „Cartea recordurilor"!

- ***De ce este periculos să vorbeşti despre viitor cu o femeie?***

Pentru că va crede tot ce-i spui.

Când un bărbat vorbeşte despre viitor unei femei, ea o ia foarte în serios şi se include automat în această schemă, chiar dacă bărbatul nu i-a făcut nici o propunere. Această situaţie este o sursă de neînţelegeri, pentru că femeia vede un contract care-i leagă, în timp ce bărbatul nu vede decât o simplă conversaţie.

- ***Cum o faci să înţeleagă că este vorba despre o relaţie serioasă?***

Dacă un bărbat intenţionează să aibă o relaţie pe termen lung cu o femeie, înainte de a-i vorbi despre „relaţia serioasă" trebuie să se asigure că ea împărtăşeşte aceleaşi sentimente ca şi el. Este posibil ca ei să nu fie pe aceeaşi lungime de undă. Este, deci, indispensabil să-i prezinte prietenii şi să o introducă, încetul cu încetul, în familia lui. Bărbatul trebuie să-i vorbească despre proiectele lui şi s-o includă în ele înainte de a-i spune că nu vede viaţa fără ea.

- ***De ce femeile vor să se mărite?***

Pentru că mariajul este „uniunea legală a unei femei cu un bărbat"!

Chiar dacă insecuritatea viitorului, complexitatea vieţii, decăderea valorilor religioase şi familiare fac dificilă ideea căsătoriei, chiar absurdă, aceasta rămâne totuşi forma de unire ideală pentru trei sferturi dintre francezi (conform sondajului IPSOS din 1999).

În 2000, conform sondajului BVA – „Les comportaments sexuels des Français", 76% dintre francezii intero-

gaţi, bărbaţi şi femei, considerau că mariajul este un angajament pentru toată viaţa, 65% considerau căsătoria din nou la modă şi 58% dintre persoanele singure sperau să se căsătorească în viitor.

Pentru un bărbat, căsătoria pare a fi un lanţ legat de picior, pentru o femeie este un angajament şi un adevărat act de iubire: *dovada* de a fi fost alese dintre toate celelalte femei.

Pentru femei:

- Căsătoria este o problemă de moralitate care legitimează o relaţie amoroasă.
- Căsătoria este schema ideală de reproducere.
- Căsătoria este necesară din convingeri religioase (86%).
- Căsătoria este sinonimă cu „construcţia" pentru a fonda o familie (93%).
- Căsătoria este un alibi care le oferă garanţie socială şi psihologică, când ele nu-şi asumă celibatul.
- Căsătoria este o formalitate.
- Căsătoria este urmarea logică a concubinajului.
- Căsătoria este o provocare.
- Căsătoria vine de la sine când un bărbat şi o femeie se iubesc.

- ***De ce vor femeile o nuntă cu fast?***

Femeile vor o nuntă cu fast pentru a fi regine pentru o zi şi pentru a-şi împărţi bucuria cu un număr cât mai mare de persoane. 88% dintre francezi, conform sondajului BVA – „Les comportaments sexuels des Français", cred că momentul căsătoriei este o ocazie de a organiza o mare petrecere. Aproape ca prinţesele din basme... „S-au căsătorit şi au avut o mulţime de copii..." Micuţa

fetiţă devenită mare s-a visat adesea în rochie de prinţesă la braţul unui Făt Frumos. De altfel, acest vis nu este depăşit pentru că, în 2000, 68% dintre femei visau să se căsătorească în rochie lungă albă, tradiţională, şi doar 20% în rochie scurtă sau colorată.

- ***De ce cred femeile în fidelitate?***

Femeile se proiectează automat în viitor. Bărbatul de azi va fi cu siguranţă acelaşi cu cel de mâine. Este o evidenţă. Femeile cred în stabilitatea sentimentelor. Femeile văd bărbaţii aşa cum sunt ele. Dacă ele sunt capabile de toate concesiile din dragoste, îşi imaginează că este la fel şi pentru bărbaţi.

Dacă bărbatul este capabil să-şi dea viaţa din dragoste, de ce nu ar fi capabil să renunţe la aventuri din acelaşi motiv?

- ***De ce toate femeile vor copii?***

Dar şi bărbaţii visează să aibă copii! Doar că e un sentiment mai puţin instinctiv. De unde şi vin, uneori, reticenţele lor...

Femeile simt nevoia fizică şi psihică să dea viaţă. Se numeşte ceas biologic, iar supravieţuirea speciei depinde de el. Începând de la 30 de ani, deseori vedem femei cu instinct maternal care „intră în panică" la ideea că nu vor fi niciodată mame. Menopauza, care marchează încetarea funcţionării ovarelor, se produce între 40 şi 50 de ani. Există şi menopauză precoce, care se declanşează înainte de 40 de ani. Dar, mulţumită progreselor ştiinţei şi medicinii, femeile sunt ajutate să aibă copii.

Femeile de azi vor totul, imediat, ele nu ştiu să aştepte. Din nefericire natura nu se supune şi este nor-

mal ca apariţia unei sarcini să se lase aşteptată, uneori unul sau doi ani.

Realizarea unei femei se împlineşte prin naştere. Conceperea unui copil trebuie să fie dorită de ambii viitori părinţi. Copilul poate apare ca o *dovadă* supremă de dragoste în cuplu şi contribuie la înflorirea şi fericirea ambilor părinţi. O femeie devenită mamă se simtă unită pentru totdeauna cu această fiinţă unică, căreia i-a dat viaţă şi care, totuşi, nu-i aparţine.

Cu multiplele metode contraceptive existente, se întâmplă rar în zilele noastre ca o femeie să poată face un copil fără ştirea partenerului său. Totuşi, un copil poate fi un mijloc de presiune sau o piedică, destinată să reţină partenerul.

- ***De ce le este atât de greu să accepte avortul voluntar?***

Copilul există în corpul unei viitoare mame din momentul concepţiei şi-i ocupă gândurile imediat ce starea îi este confirmată. Începând din acest moment, viaţa femeii nu mai este aceeaşi. Ea gândeşte şi vede diferit. Se imaginează mamă şi responsabilă. Totul se dă peste cap, viaţa ei în cuplu, viaţa profesională, viitorul ei.

În a patra săptămână, inima embrionului bate deja. În a opta săptămână, embrionul este considerat un făt (conform Academiei franceze de medicină). Toate organele vitale sunt la locul lor, inima, plămânii, creierul, stomacul, ficatul, intestinele şi oasele, capul, ochii, urechile, gâtul, picioarele şi braţele. Ea nu poate nega prezenţa fătului în pântecele ei, este mult prea puternică decât ea. În timp ce un bărbat nu se simte tată decât din momentul în care ţine nou-născutul în braţe, femeia simte viaţa din ea cu mult înainte de a naşte copilul.

Întreruperea voluntară a sarcinii este legală în Franţa (şi în România), din 2001, până la a douăsprezecea săptămână a sarcinii (în 1975, legea Veil autoriza în Franţa un avort voluntar doar până în a zecea săptămână). Unele femei indecise aşteaptă până în ultimul moment. Decizia depinde de dorinţă, de circumstanţe, de cuplu şi de convingerile etice, religioase sau morale ale mamei.

Pentru unii bărbaţi o întrerupere voluntară a sarcinii poate să nu reprezinte decât o intervenţie uşoară de câteva ore, însă pentru cele mai multe femei înseamnă a lua viaţa care sălăşuia în ele. Femeile cele mai sensibile simt un gol indefinit şi se gândesc adesea la respectivul avort când văd alţi copii.

- ***De ce răspund femeile cu „noi" la toate întrebările care li se pun?***

Din momentul în care a avut loc un schimb de sărutări cu un bărbat, o femeie consideră că există o legătură care o uneşte cu el şi că formează un cuplu, chiar dacă relaţia lor nu trebuie să dureze decât o săptămână. Sunt împreună şi i se pare logic, din acest moment, ca toate activităţile, timpul liber şi ieşirile în oraş să se petreacă în doi. Deci, în timpul conversaţiilor, femeile vorbesc pentru doi. Cât despre bărbat, el nu consideră că există „noi" decât din momentul în care s-a ajuns la un adevărat angajament.

- ***De ce se schimbă femeile imediat cum se formează cuplul?***

Bărbaţii se plâng adesea că femeile se schimbă după ce se formează cuplul. Odată ajunşi acasă, nu le mai place nimic şi condamnă femeile pentru asta.

Femeile sunt efectiv responsabile pentru că, convinse că bărbatul „lor" le-a consfinţit, uită să se mai pună în valoare pentru a-l seduce în fiecare zi.

Dar, în general, bărbaţii sunt şi ei responsabili de această deziluzie, pentru că se angajează adesea într-o viaţă de cuplu fără a-şi lua destul timp pentru a descoperi şi a-şi cunoaşte partenera aşa cum este ea de fapt.

Sunt patru motive principale pentru care apare această schimbare.

- Bărbaţii se înşeală în dragoste, iubind imaginea pe care o reprezintă anumite femei şi nu ceea ce sunt ele de fapt. Acasă, au impresia că o descoperă pentru prima oară.
- Femeile celibatare îşi asumă această situaţie pentru că le place aşa, pentru că aşa doresc sau pentru că nu au altă soluţie. Acestea din urmă simt nevoia de a fi luate sub aripa bărbatului imediat ce se formează cuplul.
- Îndrăgostiţi, unii bărbaţi sunt orbi. Când stadiul de îndrăgostit dispare, se trezesc faţă în faţă cu o realitate la care nu se aşteptau.
- Când se îndrăgostesc, unele femei, fără să-şi dea seama, fac eforturi pentru a răspunde tuturor aşteptărilor bărbaţilor. Se adaptează, îşi schimbă aspectul, pasiunile, etc. Odată intrate în cuplu, natura lor revine.

Dar adevărata problemă este că un „cuplu" nu este nici văzut nici trăit în acelaşi mod de o femeie şi de un bărbat. Viaţa unui bărbat este compartimentată. Este compusă din multiple sertare, unul conţinând viaţa sa profesională, altul pe cea sportivă, altul pe cea cu prietenii, încă unul pentru viaţa sa culturală şi unul pentru viaţa lui privată. Când se formează cuplul, acesta devine

un nou sertar de adăugat celor pe care bărbatul le are deja, în timp ce pentru o femeie această relaţie devine corp comun cu toată existenţa sa şi înlocuieşte toate centrele ei de interes. Toate aspectele activităţii ei – profesional, sportiv, asociativ, amical şi cultural – depind de viaţa ei privată. Femeia se adaptează, punând pe primul loc cuplul şi partenerul ei.

- ***De ce vorbesc femeile despre „eforturile de întreţinere" a unei relaţii?***

Viaţa în doi poate părea evidentă şi uşoară când eşti îndrăgostit pentru că este vorba despre o stare „perfectă" în care domină inconştientul şi în care fiecare este orb vis-a-vis de Celălalt. De fapt, viaţa în cuplu nu este nimic altceva decât o trăire faţă în faţă a două fiinţe complementare, dar diferite, care au acelaşi scop.

O persoană trebuie să se cunoască mai întâi pe sine, să înveţe să se iubească, să se accepte aşa cum este, să se respecte şi apoi să înveţe să-l cunoască pe Celălalt, să-l accepte aşa cum este, să-l respecte şi să-l iubească în ciuda diferenţelor, sau chiar a defectelor.

O construcţie comună nu vine de la sine, are nevoie de implicarea ambelor părţi, de eforturi mutuale pentru a se accepta unul pe celălalt cu obiceiurile lor, cu trecuturile lor, cu tradiţiile lor, cu valorile lor, cu religiile lor, şi fiecare trebuie să ştie ce este important pentru Celălalt.

Denis Sonet vorbeşte, în lucrarea sa „Réussir notre couple", publicată în 1999, despre o „punere pe acelaşi nivel" a celor doi şi subliniază că adaptarea Unuia la Celălalt are nevoie de mult timp şi de efort.

A avea multe puncte comune contribuie la scurtarea timpului necesar pentru descoperirea Celuilalt,

întăreşte o relaţie şi evită erorile de interpretare; de aceea multe comunităţi – sociale, religioase sau altele – preferă ca tinerii să se frecventeze între ei. Ei vor creşte şi vor construi împreună.

- ***De ce există atâtea neînţelegeri între bărbaţi şi femei?***

Relaţiile bărbaţi-femei nu sunt făcute doar din neînţelegeri. Chiar dacă bărbaţii şi femeile sunt diferiţi, se încăpăţânează să se aştepte ca reacţiile Celuilalt să fie la fel şi fiecare îl vede pe Celălalt prin propria imagine.

Bărbatul şi Femeia sunt rezultatele a două universuri diferite, nu vorbesc aceeaşi limbă, nu înţeleg aceleaşi lucruri, nu percep lumea în acelaşi mod, nu au nici acelaşi comportament şi nu reacţionează la fel. Dacă bărbaţii şi femeile învaţă să cunoască, să iubească şi să trăiască cu diferenţele Celuilalt, vor ajunge la complementaritate şi vor şterge neînţelegerile.

- ***De ce dau femeile bărbaţilor nume de alint stupide?***

Aceste porecle stupide sunt de fapt nume de alint date de femei din dragoste bărbatului pe care-l iubesc. Chiar dacă toate aceste cuvinte de dragoste par *foarte* ridicole în societate, sunt apreciate de femei, care le dau o conotaţie de dulceaţă şi tandreţe. Femeile folosesc adesea posesivul („iepuraşul meu", „îngeraşul meu") pentru a se asigura că bărbatul lor este cu siguranţă al lor. Folosesc, de asemenea, şi diminutivele („bărbăţel", „pisicuţă"), pentru că tot ce este mic este obligatoriu drăguţ, şi „comoara mea" lasă să se înţeleagă că partenerul lor este rar şi preţios. „Cel mai... al meu" este

sinonim cu dulce şi cu „preferatul meu" sau cu „baby", toate fiind dovezi ale abandonării şi ale încrederii relative în lumea copilăriei.

- ***De ce împrumută femeile cămăşile şi tricourile bărbaţilor lor?***

Este fetişism.

Când o femeie iubeşte un bărbat, iubeşte tot ceea ce-i aminteşte de el. Indiferent dacă este vorba despre biletul de la cinematograful în care s-au îmbrăţişat, sau de muzica pe care au dansat. Folosind hainele pe care le poartă bărbatul inimii ei – ea îi simte mirosul (chiar pe o haină curată!) – femeia se simte mai aproape de el şi nu mai e o persoană separată, ci formează un întreg cu el. Şi-l însuşeşte.

- ***De ce insistă femeile ca bărbaţii să coboare capacul de la WC?***

Pentru că nu este nici igienic nici plăcut pentru o femeie să treacă după un bărbat şi să coboare ea capacul de la WC şi să şteargă mizeria făcută de cel care a fost înaintea ei la toaletă. Bărbaţii reuşesc rar să ţintească WC-ul din picioare! Ar fi ideal să urineze aşezaţi, cum o fac deja foarte mulţi bărbaţi din lume.

- ***De ce-şi ascund femeile lenjeria murdară?***

Lenjeria murdară reprezintă realitatea vieţii în stare brută, fără artificii, fără vise, fără iluzii. Dacă unele femei îşi ascund lenjeria murdară la începutul vieţii în cuplu, o fac mai ales pentru a proteja această viaţă pe care ele o idealizează. Se gândesc că a expune lenjeria

murdară le va duce mai repede în realitatea cea mai neagră şi le va ucide dragostea.

- ***Preferă ca bărbaţii să poarte izmene sau slip?***

Desu-urile pentru bărbaţi meritã o adevãratã dezbatere pentru cã pãrerile sunt împãrţite între femei şi bărbaţi.

Conform sondajului Sofres din aprilie 2003, 49% dintre bărbaţii interogaţi îşi cumpără singuri lenjeria intimă şi 13% cred că femeile îi preferă în bikini. Dar femeilor nu le plac bikinii decât pe Chippendales sau pe ele! După majoritatea „fetelor", a purta bikini este pentru un bărbat un gest comic, o farsă care provoacă râsul şi nu o tentativă de seducţie. Bărbaţii sunt avantajaţi în ochii femeilor de boxerul mixt, între izmene şi slip. Boxerul ar fi cel mai sexi, mai confortabil şi mai viril.

- ***De ce au femeile dureri de cap sau de burtă în momentul în care trebuie să facă dragoste?***

Chiar dacă, după sondajul BVA din 1999 – „Les comportaments sexuels des Français", 89% dintre francezi cred că sexualitatea este importantă în viaţa lor şi 88% sunt satisfăcuţi de viaţa lor sexuală, este normal să existe momente în care nu avem chef de sex. Şi asta este valabil şi pentru bărbaţi şi pentru femei.

Femeile sunt atât de receptive la agresiunile zilnice încât sunt uşor contrariate; este nevoie deci să ajungă la armonie şi la o stare de bine înainte de actul sexual. Greutăţile cotidiene (oboseala, stresul...) răbufnesc în momentul în care fac dragoste, pentru că este una din rarele ocazii în care unele femei se odihnesc câteva minute şi-şi ascultă corpul, de unde vin adevărate dureri de cap şi de burtă.

Cu toate acestea, unele femei nu au pur şi simplu chef în acel moment. Şi, neîndrăznind să spună „nu" partenerului lor, preferă să găsească o scuză... Uneori este suficient ca bărbatul să favorizeze atmosfera şi să aibă timp să se ocupe de aceste femei obosite, sau care nu sunt în cea mai bună condiţie.

Alte femei folosesc această stratagemă pentru că lipseşte dorinţa „în general", şi este mult mai uşor să o pună pe seama unei dureri de cap decât să-i explice bărbatului că au nevoie de fantezie, de tandreţe, de variaţie, de surprize care ar stimula din nou dorinţa pe care o simţea pentru el.

Mediatizarea cursei spre performanţa sexuală lasă să se înţeleagă că este demodat să nu faci dragoste în fiecare zi, or, conform sondajului BVA, efectuat în 2000 pentru revista „Psychologies", doar 6% dintre francezi spun că au raport sexual zilnic, frecvenţa medie a raporturilor sexuale ale francezilor fiind de două ori pe săptămână.

- ***De ce-şi doresc femeile ca partenerul lor să le sărbătorească aniversările?***

Pentru că nu este nimic mai important!

Pentru că este o ocazie în plus să se gândească la ele.

Asta pare fără importanţă în ochii bărbatului dar, pentru femei – până la o anumită vârstă când cochetăria le face să uite –, a sărbători o aniversare este o atenţie *de neocolit* în cuplu. Un cuvânt de dragoste sau un cadou, în ziua aceea, are o semnificaţie specială. Înseamnă „mă gândesc la tine în fiecare zi", „tu contezi cel mai mult", „te iubesc"... O aniversare uitată nu este considerată drept o simplă uitare, ci ca un act de discreditare şi de lipsă de dragoste. Femeia se simte rănită

pentru că are sentimentul de a fi trecut pe locul doi în viaţa Celuilalt.

- ***De ce critică femeile fără încetare bărbaţii din viaţa lor?***

Pentru că le face bine! Pentru că cer întotdeauna prea mult de la bărbatul pe care-l iubesc! Acestea fiind spuse, femeile care critică totul sunt femei care vor să controleze totul. Ele nu conştientizează că bărbatul din faţa lor este „altă fiinţă", separată şi că, dimpotrivă, trebuie să se bucure de această diferenţă. Ele iau diferenţele vizibile drept defecte corigibile şi vor să-l schimbe pe Celălalt pentru fericirea ambilor. După ele, ideal ar fi ca bărbatul să gândească exact ca ele, să aibă stilul care le place, să asculte muzica lor preferată, să frecventeze prietenii pe care-i agreează ele... Celălalt să fie, de fapt, „ele".

- ***De ce consideră că bărbaţii sunt contradictorii?***

Femeile se simt neînţelese şi cred că sunt prea puţin iubite. Ele le reproşează bărbaţilor egoismul lor, imaturitatea, obsesiile sexuale, lipsa lor de atenţie vizavi de ele, cheful lor de a merge mereu să vadă alte locuri şi, mai ales, faptul că nu ştiu ce vor. De fapt...

- Bărbaţii sunt plini de iluzii şi vor ca femeile să fie mai realiste.
- Bărbaţii vor ca femeile să fie bombe sexuale în pat, chiar dacă nu sunt mai experimentate decât ei.
- Bărbaţii vor ca femeile să fie sexi, dar nu suportă privire altora aţintite asupra lor atunci când sunt aşa.

- Bărbaţii vor să iasă cu prietenii, dar nu le place când femeile ies cu amicele lor.
- Bărbaţii vor să fie admiraţi de femei, dar nu fac nici un efort pentru asta.
- Bărbaţii ştiu că virilitatea lor place femeilor şi totuşi se feminizează.
- Bărbaţilor le place să fie macho, dar lasă femeile să comande în cuplu (să poarte „pantaloni").
- Bărbaţii vor ca femeile să poarte pantofi cu toc, dar nu le convine când ele se plâng de dureri de picioare.
- Bărbaţilor le place să se afişeze cu o femeie care-i scoate în evidenţă, dar foarte repede o găsesc prea lipicioasă.
- Bărbaţii vor să fie înţeleşi de femei, dar nu sunt pregătiţi să comunice cu ele.
- Bărbaţii vor o familie, dar nu vor să facă angajamente.
- Majoritatea bărbaţilor spun că sunt enervaţi de femeile celibatare, nu le plac femeile naive şi nu suportă femeile idioate!
- Bărbaţii fac multe cuceriri sexuale, dar nu suportă ideea ca partenera lor să fie avut mai mulţi amanţi.
- Bărbaţii vor femei independente, dar nu le suportă independenţa.
- Bărbaţii vor ca femeile să fie interesate de ei, dar fug în momentul în care ele le acordă atenţie.
- Bărbaţii sunt ambiţioşi, dar nu sunt contra ideii ca femeile să aibă o situaţie profesională mai bună decât a lor.
- Bărbaţii consideră că femeile sunt complicate, dar nu încearcă să le înţeleagă.

- ***De ce unele femei se comportă de parcă ar fi mama bărbatului lor?***

Dacă o femeie adoptă un astfel de comportament, o face pentru că bărbatul a ales faţă de ele o poziţie de copil, lăsând instinctul maternal să preia frâiele. O femeie împlinită este o femeie care ştie să fie, în acelaşi timp şi în mod egal, mamă, femeie, prietenă şi amantă. Adesea, o femeie prea maternă „castrează" practic bărbatul cu care trăieşte, infantilizându-l inconştient. Considerat şi tratat ca un copil, bărbatul nu mai poate simţi dorinţa de a face dragoste.

- ***De ce nu apreciază femeile actele de dragoste pe care le fac bărbaţii?***

Femeile nu apreciază decât ceea ce este spus!

Unii bărbaţi consideră că oferă o mulţime de fapte de dragoste în interiorul relaţiei lor, în timp ce partenerele lor se plâng că nu se simt iubite. Este vorba şi de o neînţelegere accentuată de diferenţa dintre bărbaţi şi femei. Bărbaţii se exprimă prin fapte şi femeile prin cuvinte.

Femeile nu sunt sensibile decât la ceea ce le atinge inima şi „au urechile racordate la inimă". Faptele nu sunt pentru ele decât semne legitime de atenţie. Cât despre bărbaţi, lor le este foarte greu să exprime cuvinte de dragoste deoarece ei îşi concretizează iubirea făcând servicii, reparând ceea ce este de reparat şi fiind prezenţi. Nu spun „dacă nu te-aş iubi, nu aş fi aici"? Femeia nu se mulţumeşte cu această evidenţă.

- ***De ce se înfurie mereu femeile?***

Furia este o stare care aparţine la fel de bine femeilor ca şi bărbaţilor, dar dacă bărbaţii sunt predispuşi mai

mult spre injurii, femeile devin foarte uşor colerice, pentru că lor le este mult mai greu să-şi stăpânească şi să-şi canalizeze emoţiile. A fi furios înseamnă să-ţi manifeşti cu pasiune şi agresivitate o rană sau o ofensă. Este bine pentru o femeie să-şi exteriorizeze emoţiile prin furie, dacă nu o va face se va interioriza şi ireversibil va transforma această jignire într-o ranchiună apăsătoare.

Acestea fiind spuse, există furie şi furie...

Furia „bună" este una legitimă care denunţă ipocriziile şi minciunile, care aspiră la respect, care revendică drepturi în viaţă sau în relaţia amoroasă. În lucrarea sa – „Réussir notre couple", publicată în 1999, Denis Sonet scria că „disputele sunt necesare într-un cuplu pentru ca acesta să se adapteze şi să acceadă la realism. Dacă nu există dispute, cuplul a pierdut speranţa".

Furia „rea" este una oarbă, egoistă, surdă, care duce la accese puternice şi violente, care te face să pronunţi la cald cuvinte care depăşesc imaginaţia şi arată o altă faţă a femeii aflate în criză.

Bărbaţii se tem de furia femeilor. Se întâmplă ca un bărbat să merite accesele de furie ale partenerei sale, dar se întâmplă şi ca răbufnirea să nu fie provocată de el şi ca de fapt femeia, slăbită sau dezechilibrată, să se folosească de el ca o defulare pentru a regla vechi ofense.

Pentru a păstra liniştea în sânul cuplului, va trebui să învăţaţi să consacraţi 5-10 minute în fiecare seară, înainte de culcare, pentru a împărtăşi partenerului momentele cheie ale zilei. Nu trebuie să adormiţi niciodată fără a vă fi uşurat inima, chiar dacă unul sau altul este furios sau lipsit de chef. Nu este bine să lăsaţi ranchiuna să-şi facă loc. Este bine să fie exprimate toate opiniile contrare, împărtăşirea lor permiţând partenerilor să scape de ele şi să ajungă la un consens.

Când o femeie întreţine ranchiuna, o alimentează şi consideră adesea că este prea târziu sau prea greu să oprească aceste infiltraţii care, ca o cangrenă, conduc la năruirea relaţiei. Este mai bine să previi decât să tratezi.

- ***Cum se poate calma o femeie în plină criză?***

Când o femeie are accese de furie, crize de plânset isteric, când ţipă continuu, nu este nimic altceva de făcut decât să aşteptaţi să-i treacă.

- Bărbatul trebuie să lase femeia să-şi exprime emoţiile aşa cum le simte: lacrimi, ţipete, reproşuri.
- Bărbatul nu trebuie să întrerupă o femeie în mijlocul crizei.
- Bărbatul trebuie să demonstreze că o ascultă. Nu trebuie să facă altceva în acest timp.
- Bărbatul trebuie să demonstreze că înţelege, fără a încerca să înţeleagă.
- Bărbatul nu trebuie să emită judecăţi, trebuie să evite să facă remarci de genul: „Eşti nebună."
- Bărbatul nu trebuie să propună soluţii.
- Bărbatul nu trebuie să pună, sistematic, aceste crize pe seama unei reacţii tipice feminine: „Ai probleme? Ţi-a venit ciclul?"
- Bărbatul nu trebuie să supraliciteze.
- Bărbatul trebuie să tacă sau să spună ca ea: „Ai dreptate."
- Bărbatul trebuie s-o liniştească.

Uneori femeia loveşte, izbeşte şi sparge obiecte în timp ce urlă. Este un mijloc de atragere a atenţiei bărbatului, care până atunci nu era deloc îngrijorat. Odată ce obiectul la care bărbatul ţinea este distrus, bărbatul se trezeşte!

- Dacă bărbatul fuge, femeia va ţipa şi mai tare, criza accentuându-se.
- Dacă bărbatul aşteaptă, compătimitor, scuzându-se (dacă nu ştie pentru ce, nu are rost să se gândească la asta), criza nu va avea nici un efect asupra cuplului şi femeia va fi eliberată de emoţii.

Aceste crize sunt jenante pentru anturaj. Pentru binele tuturor, anumite femei trebuie să-şi regăsească încrederea în ele, iar altele trebuie să panseze rănile trecutului. Este important în aceste momente ca bărbatul să se arate prezent, tandru şi să o asculte.

- ***De ce nu sunt suficiente scuzele simple?***

La sfârşitul unei certe, bărbaţii se mulţumesc cu scuzele pentru a pune capăt dezbaterilor. Femeile aşteaptă mai mult, ele vor să fie şi asigurate că situaţia s-a calmat.

- ***De ce femeile nu cred bărbaţii care le spun „te iubesc"?***

„Cuvinte, cuvinte, cuvinte... Mereu cuvinte, nimic altceva decât cuvinte", cânta Dalida. Chiar dacă femeile aşteaptă şi solicită, cu regularitate, cuvinte de dragoste care funcţionează ca nişte formule magice, ele ajung să se îndoiască de sinceritatea lui „te iubesc" pronunţat de partenerul lor:

- dacă nu văd nici o atenţie obişnuită, zilnic,
- dacă intonaţia acestui „te iubesc" sună fals,
- dacă această frază este pronunţată din greşeală sau în trecere.

Femeile au impresia că acest „te iubesc" este spus din exasperare sau pentru a le face plăcere şi că nu este gândit cu adevărat. Cuvintele sună a gol.

- ***De ce în interiorul cuplului femeile hărţuiesc bărbaţii?***

Aşa cum au scris Allan şi Barbara Pease în lucrarea „Pourquoi les hommes mentent et les femmes pleurent" (De ce bărbaţii mint şi femeile plâng), publicată în 2003, „femeile comit, adesea, greşeala de a presupune că, dacă sunt pur şi simplu iubite, sunt şi înţelese". Din nefericire, bărbaţii nu aud şi nu înţeleg decât ceea ce le este spus.

Femeia se foloseşte de hărţuire pentru a transmite un mesaj, pentru că nu ştie să se exprime franc şi direct. Ea cred că dacă hărţuieşte un bărbat, acesta va termina prin a înţelege că există o reclamaţie, îşi va pune întrebări, se va pune în temă şi-şi va schimba comportamentul. Dar bărbatul nu vede decât o răutăcioasă care se plânge, care-l tracasează şi-l acuză. Or, în faţa lui, este, de fapt, o femeie disperată, care suferă din lipsă de dragoste, căreia i-ar plăcea să fie iubită altfel, să aibă parte de atenţie şi de apreciere.

O femeie care hărţuieşte încearcă să spună: „Sunt nefericită! Comportamentul tău faţă de mine îmi demonstrează că nu mă iubeşti. Recunoaşte-mi meritele, oferă-mi dovezi de iubire."

Problema este că această înverşunare nu foloseşte la nimic întrucât cu cât femeia face mai multe reproşuri bărbatului, cu atât bărbatul se va îndepărta mai mult.

- ***De ce nu le place femeilor ca „bărbatul lor" să privească alte femei?***

Pentru că-şi imaginează că, dacă iubitul lor simte nevoia să se uite la altă femeie, înseamnă că e nefericit şi caută să seducă pe alta. Ele nu se gândesc că, fără nici o răutate, el poate considera că e nostim să privească o „fată drăguţă".

Trebuie spus că atunci când un bărbat se uită la o femeie, o priveşte fix, o măsoară, insistă. Dacă ar fi mai discret, poate că partenerele lor nu s-ar mai plânge.

Când văd aceste priviri insistente, femeile se simt excluse pentru câteva secunde din viaţa bărbatului „lor". Se simt înşelate în gând. Unele, cărora le lipseşte încrederea în propria persoană, se tem chiar de comparaţia pe care bărbaţii ar putea s-o facă în gând între această persoană necunoscută şi ele.

- ***De ce nu vor ca partenerii lor să se întâlnească cu fostele lor iubite?***

Femeilor nu le place ca bărbatul pe care-l iubesc să revadă una dintre vechile sale cuceriri pentru că-şi imaginează că, în mintea bărbaţilor, o „fostă" este întotdeauna o potenţială prietenă cu care se poate întâmpla orice. Ele cred că bărbaţii, în faţa unei foste iubite, îşi reamintesc momentele sexuale intense pe care le-au trăit cu ea, iar acest lucru le deranjează.

Pentru o femeie, când o poveste se termină, ea e bine şi frumos clasată. Dorinţa de a revedea un „ex" nu are nimic comun cu dorinţa de recucerire, ci este o intenţie de a întreţine o relaţie de curată camaraderie. În faţa unui fost iubit, femeile îşi reamintesc momente drăguţe trăite împreună.

Femeile descriu uneori momentele pe care le împărtăşesc cu „fostul" ca pe nişte exemple. Este vorba despre o sugestie pe care o ilustrează prin intermediul unui fapt care le-a plăcut şi care le-ar plăcea să se repete. În nici un caz nu este vorba despre o comparaţie între cei doi bărbaţi.

- ***Trebuie să recunoşti în faţa unei femei o infidelitate?***

Nu trebuie să recunoşti niciodată nimic în faţa unei femei, bărbatul trebuie să nege evidenţa, chiar dacă femeia insistă ca relaţia să fie de o totală transparenţă.

Alegând să tacă, bărbatul face cea mai înţeleaptă alegere, pentru că protejează şi cuplul şi femeia pe care o iubeşte. Dezvăluindu-şi greşeala „din sinceritate", bărbatul scapă de povara care-i apasă inima, plasând-o asupra cuplului. Fiecare persoană fiind unică, fiecare situaţie este unică. Nu totul este admisibil. O greşeală recunoscută va rămâne o grea suferinţă pentru femeie şi va otrăvi puţin câte puţin dragostea şi încrederea pe care ea le simţea pentru partenerul ei. Viaţa ei nu va mai fi niciodată la fel. Există destul de multe situaţii în care femeia îi reproşează, la un moment dat, bărbatului că i-a destăinuit infidelitatea sa, chiar dacă ea a făcut tot ce era posibil pentru a provoca această mărturisire.

O femeie este mereu pregătită să audă ceea ce bărbatul are de spus, dar este rar pregătită să-l ierte.

În orice caz, unele femei nu doresc să-şi trăiască viaţa întrebându-se dacă bărbatul pe care-l iubesc le este fidel. Şi mai grav este dacă nu reuşesc să accepte situaţia şi cuplul trebuie să suporte consecinţele. Ele preferă să ştie.

Există şi o situaţie în care mărturisirea unei infidelităţi este justificată pentru un bărbat: când are nevoie de susţinerea iubitei lui pentru a-şi consolida cuplul şi a ieşi învingător. Este o probă dificilă în care bărbatul şi femeia trebuie să fi atins o anumită maturitate pentru a se susţine unul pe celălalt fără să se distrugă. Pentru a traversa împreună o criză de infidelitate este nevoie de multă dragoste şi puţin orgoliu. Unele femei îşi clădesc relaţia de cuplu aşa cum alţii clădesc o

casă, cu fundaţii solide, cărămidă peste cărămidă. Ele vor să construiască cu orice preţ, chiar şi dacă trebuie, uneori, să sufere.

- ***Cum ştiu femeile că bărbatul ascunde ceva?***

Mulţumită celui de-al „şaselea simţ" al lor. Ele sunt atât de sensibile la emoţiile degajate de persoana pe care o au în faţă încât îşi dau seama imediat dacă există vreo incoerenţă sau nu, dintr-o privire, din intonaţia vocii sau din expresia feţei. Bărbatul care încearcă să ascundă ceva şi-a pregătit dinainte monologul şi, în timp ce explică, începe o tiradă care nu are nimic comun cu conversaţiile obişnuite. Nu doar că vorbeşte tare pentru a încerca să convingă, ci, mai ales, oferă multe detalii (lucru pe care, în mod obişnuit, un bărbat nu-l face niciodată!). Multe femei închid ochii la aceste mici minciuni dacă nu se întâmplă prea des, altele nu le suportă.

- ***De ce vorbesc mereu femeile despre trădare?***

Femeile acordă o mare valoare relaţiei amoroase şi asta chiar înainte de a schimba primul sărut. Sărutul, pentru ele, pecetluieşte relaţia cu un bărbat, ca şi cum ar exista „un contract" tacit pe care l-ar fi făcut cu el. Ele se simt unite de el printr-o legătură bazată pe încredere. Femeile rănite folosesc cuvântul „trădare" pentru că bărbatul nu a respectat acest schimb, acest „contract", se simt abandonate în ciuda acestei „promisiuni". Problema este că bărbatul în cauză nu-şi imaginează că ar fi făcut vreo promisiune, nici că ar fi „semnat" un astfel de contract.

- ***De ce pare mai uşor de trăit cu o amantă decât cu soţia?***

Amanta este o femeie pe care bărbatul nu o vede decât atunci când are timp, când este destins şi cu care nu petrece decât momente plăcute. Absenţa rutinei permite întreţinerea misterului, a seducţiei şi a dorinţei. Aceasta este o relaţie uşoară, în care grijile cotidiene şi problemele familiale nu au loc. Atunci, bineînţeles că pare mai uşor de trăit cu amanta decât cu femeia alături de care bărbatul se trezeşte în fiecare dimineaţă şi cu care împarte toate greutăţile, dar nu e decât o iluzie.

- ***Cum termină femeile o relaţie?***

Femeile pun punct la fel ca bărbaţii, delicat, odios, brutal, egoist sau cu laşitate:

Delicat:
- Privindu-l drept în ochi când îi spune.
- Nefăcându-l pe Celălalt responsabil de acest eşec.

Odios:
- Făcându-l pe Celălalt responsabil de eşec.

Brutal:
- Trimiţând o scrisoare.
- Trimiţând un e-mail.
- Trimiţând un SMS.
- Prin telefon.

Egoist:
- Făcându-se insuportabilă, în aşa fel încât Celălalt să fie degustat de relaţie.
- Vorbind cu altul.

Cu laşitate:
- Nemaidând nici un semn.
- Folosind un prieten sau o prietenă drept intermediar.

- ***De ce femeile părăsesc bărbaţii?***

O femeie care-şi părăseşte bărbatul este o femeie care pleacă pentru o viaţă mai bună. Ea preferă să fie fericită singură decât nefericită în cuplu.

- ***Cum trăiesc femeile ruperea unei legături amoroase?***

O ruptură nu este trăită în acelaşi mod dacă femeia este cea care părăseşte sau dacă ea este părăsită, sau dacă relaţia se termină de comun acord. Ruperea unei legături amoroase rămâne o suferinţă care deschide, adesea, răni mai vechi şi duce, uneori, chiar la o reducere a respectului de sine.

Dacă femeia este părăsită, amintirea fostului iubit se transformă în obsesie pentru că, deşi nu este nimic de înţeles, ea vrea totuşi să înţeleagă! Să ajungă să renunţe la o relaţie şi să o uite este greu pentru că femeile au senzaţia de a fi trecut pe lângă dragostea care „ar fi putut fi" ideală. Femeile au tendinţa să creadă, greşit, că nu vor mai simţi niciodată aceleaşi sentimente şi nu-şi pot imagina că un altul le aşteaptă deja.

- ***Cum se opreşte o femeie?***

Femeilor le ia mult timp să decidă întreruperea cu adevărat a unei relaţii, dar odată ce decizia e luată este adesea definitivă.

Nu există nici o modalitate de a reține o femeie care vrea să plece, dar există mijloace pentru a o recuceri.

- *De ce femeile înșeală bărbații?*

Sunt foarte rare cazurile în care o femeie își înșelă, întâmplător, bărbatul cu care trăiește. Pentru ele, a înșela înseamnă a pune sub semnul întrebării întreaga relație.

Dacă o femeie înșeală, o face pentru că:

- este nefericită în cuplu,
- vrea să se asigure că încă este atrăgătoare,
- iubește pe altul,
- vrea să se răzbune.

- *Cum se recucerește o femeie?*

Pentru a recuceri o femeie, un bărbat trebuie:

- să accepte să se dezvăluie și să-i arate o altă latură a lui pe care femeia nu o cunoaște încă,
- s-o surprindă,
- să aibă o conversație „adevărată" cu ea, să-i vorbească despre sentimentele lui (acum ori niciodată, dacă o iubește, trebuie să-i spună!).

- *De ce soacrele nu se înțeleg cu nurorile?*

Pentru toate mamele, nici o femeie care se întâlnește cu fiul lor nu este suficient de bună pentru el, nici una nu îl merită.

Femeile înțeleg soacrele care au avut grijă ca „acest micuț" să devină bărbatul „lor". Ele înțeleg că o mamă poate crede că este singura care știe de ce are nevoie fiul ei, și consideră că nici o altă femeie nu va fi capabilă să-l iubească așa ca ea. Și asta le irită. Această „riva-

litate" în jurul aceluiaşi bărbat încetează adesea când soacra devine bunică.

- *Cum se transformă în „casnice"?*

Schimbându-se scara de valori, a fi „casnică" nu mai este o calitate în societatea de azi. Multe femei cred că nu se pot împlini decât prin intermediul unei vieţi active.

A alege să aşezi viaţa privată şi de familie înaintea carierei este un act curajos, pentru că înseamnă să nu mai ai viaţă socială. Unele femei îşi doresc în secret să se consacre vieţii de familie, dar nu îndrăznesc să recunoască, pentru că opinia lor nu este compatibilă cu mişcarea feministă din acest moment. Şi apoi... renunţarea la serviciu pune şi probleme financiare.

- *Cum poţi şti dacă ea este „femeia vieţii tale"?*

Nu trebuie confundată „femeia ideală" cu „femeia vieţii tale".

Pentru a şti dacă o femeie este „femeia vieţii sale", bărbatul îndrăgostit, care este prin definiţie orb, trebuie să privească relaţia de la distanţă înainte de a-şi forma o părere obiectivă. A fi îndrăgostit este o capcană, pentru că această stare trecătoare este devoratoare. Luarea unui angajament pe această bază este un risc, pentru că înseamnă a se angaja la ceva fără un fundament real.

Pentru a încerca să vadă clar situaţia, bărbatul trebuie să-şi pună serios nişte întrebări, la care să răspundă cât mai obiectiv posibil:

- Dacă nu mi-ar fi fost iubită, mi-ar fi fost oare o bună prietenă?
- Oare o iubesc pentru ceea ce este cu adevărat, pentru ceea ce-mi oferă sau pentru ceea ce reprezintă?

- Îi pot accepta defectele? (La acest subiect, trebuie făcută o listă cu defectele persoanei iubite, pentru că odată cu vârsta apar transformările!)
- Oare iubesc la fel de mult corpul său, sufletul şi mintea?
- Idealurile noastre sunt aceleaşi?
- Educaţia, originea şi tradiţia persoanei iubite sunt apropiate de ale mele?

Dacă aţi răspuns la majoritatea întrebărilor cu „da", domnilor, există mari şanse ca aceasta să fie femeia vieţii voastre.

Alt test, mai ludic, dar la fel de eficace:

Bărbatul trebuie să uite complet pentru câteva minute femeia pe care o iubeşte pentru a nu se gândi decât la femeia visurilor lui, această femeie ideală care nu există şi care, pentru el, este perfectă. Trebuie să o descrie în scris, notând sub formă de listă 20 de calităţi principale (să fie nostimă, inteligentă, frumoasă, sportivă, să-i placă fotbalul, să fie descurcăreaţă, atentă, generoasă, bună bucătăreasă, independentă, să aibă umor, să fie intelectuală, muziciană, sexuală, etc.). Tot ceea ce-i trece prin cap şi care corespunde femeii ideale şi nu celei pe care o iubeşte.

Odată lista stabilită, bărbatul trebuie să reia fiecare calitate enumerată şi să vadă dacă femeia iubită o are. Fiecare răspuns pozitiv primeşte un punct. La un total de peste 15 puncte, această femeie este aproape de idealul căutat, iar la un total sub 10, ea este departe de a fi femeia potrivită.

- ***Cum se poate şti dacă o femeie va fi o mamă bună?***

O femeie va fi, probabil, o mamă bună dacă este tandră şi dacă are un comportament responsabil.

- ***Ce-şi spun femeile între ele despre bărbaţii cu care trăiesc?***

  - Că bărbaţii nu ascultă.
  - Că bărbaţii strică tot.
  - Că bărbaţii nu iau nimic în serios.
  - Că bărbaţii nu înţeleg nimic.
  - Că bărbaţii rămân veşnic copii.
  - Că bărbaţii nu-şi exteriorizează emoţiile.
  - Că bărbaţii sunt egoişti.
  - Că bărbaţii nu sunt romantici.
  - Că bărbaţii nu sunt niciodată interesaţi de partenera lor.
  - Că bărbaţii nu ştiu să vorbească despre sentimente.
  - Că bărbaţii nu fac niciodată nici un efort.
  - Că bărbaţii nu vor să-şi ia angajamente.

Dar, în ciuta tuturor acestor lucruri, femeile iubesc, totuşi, bărbaţii!

- ***De ce femeia este viitorul bărbatului?***

De-aia!

REZUMAT

Femeile sunt intuitive.
Bărbaţii sunt raţionali.

Femeile au nevoie să primească mereu asigurări.
Bărbaţii au nevoie să fie mereu încurajaţi.

Femeilor le place să fie ajutate.
Bărbaţii detestă să fie ajutaţi.

Femeile caută să fie iubite.
Bărbaţii caută să fie utili.

Femeilor le place angajamentul.
Bărbaţii iubesc libertatea.

Femeile se exprimă prin cuvinte.
Bărbaţii se exprimă în linişte.

Femeile sunt romantice.
Bărbaţii sunt pragmatici.

Femeile fac schimb de opinii asupra diferitelor lucruri.
Bărbaţii se compară între ei.

Femeile au nevoie de dovezi de iubire.
Bărbaţii au nevoie de iubire.

Femeile iau tăcerea bărbatului drept o pedeapsă.
Bărbaţii iau tăcerea femeii drept o facere de bine.

Femeile caută afecţiune.
Bărbaţii caută plăcere.

Femeile au nevoie de atenţie.
Bărbaţii au nevoie să fie apreciaţi.

Femeile au spirit de cooperare.
Bărbaţii au spirit de competiţie.

Femeile caută relaţii.
Bărbaţii caută acţiune.

Femeile visează la cuplu.
Bărbaţii visează la sex.

Femeile vorbesc indirect.
Bărbaţii vorbesc direct.

Femeile au o sexualitate senzuală.
Bărbaţii au o sexualitate animală.

Femeile preferă partenerul în locul găştii de prietene.
Bărbaţii preferă gaşca de prieteni în locul iubitei.

Femeile sunt pudice psihic.
Bărbaţii sunt pudici emoţional.

Femeile au nevoie să analizeze totul.
Bărbaţii au nevoie să găsească soluţii la toate problemele.

Femeile spun „nu" când vor să spună „da".
Bărbaţii spun „nu" când vor să spună „nu".

Femeile trăiesc într-un mod subiectiv.
Bărbaţii trăiesc într-un mod obiectiv.

Femeile fac cumpărături „de plăcere".
Bărbaţii fac cumpărături „practice".

Femeile îşi părăsesc partenerul pentru o viaţă mai bună.
Bărbaţii îşi părăsesc partenerele pentru altă femeie.

Femeile observă.
Bărbaţii scrutează.

Femeile care înşeală îşi părăsesc partenerul.
Bărbaţii care înşeală rămân cu soţia.

Femeile pronunţă 7.000 de cuvinte pe zi.
Bărbaţii pronunţă 3.000 de cuvinte pe zi.

Femeile consideră că shopping-ul este euforic.
Bărbaţii consideră că shopping-ul este o corvoadă.

Femeile dau viaţă.
Bărbaţii protejează viaţa.

Femeile gândesc în timp ce vorbesc.
Bărbaţii gândesc înainte de a vorbi.

Femeile sunt fidele prin natura lor.
Bărbaţii sunt infideli prin natura lor.

Femeilor le place siguranţa.
Bărbaţilor le place riscul.

Femeile au o voce variabilă.
Bărbaţii au o voce mono.

Femeile vor să dialogheze.
Bărbaţii vor să câştige.

Femeile au o vedere panoramică.
Bărbaţii au o vedere dreaptă, ţintită.

Femeile se orientează în timp.
Bărbaţii se orientează în spaţiu.

Femeile ştiu să interpreteze mesajele bebeluşilor.
Bărbaţii trebuie să înveţe să interpreteze mesajele bebeluşilor.

Femeile preferă să fie singure decât într-o companie proastă.
Bărbaţii preferă o companie proastă decât să fie singuri.

Femeile nu au simţul orientării.
Bărbaţii ştiu unde se află nordul.

Femeile dau sfaturi, considerând că sunt dovezi de dragoste.
Bărbaţii primesc sfaturile, considerând că sunt dovezi de lipsă de încredere.

Femeile sunt interesate de progresele sociale.
Bărbaţii sunt interesaţi de progresele tehnice.

Femeile trebuie să fie destinse pentru a face dragoste.
Bărbaţii trebuie să facă dragoste pentru a se destinde.

Femeile doresc să aibă o viaţă bună.
Bărbaţii urmăresc să-şi realizeze obiectivul.

Femeile înţeleg ce nu se „pronunţă".
Bărbaţii nu înţeleg nici ce se spune.

Femeile, prin cuvintele lor, fac schimb de emoţii.
Bărbaţii, prin cuvintele lor, schimbă informaţii.

Femeile se pregătesc în 30 de minute.
Bărbaţii se pregătesc în 3 minute.

Femeile sunt ataşate de suflet.
Bărbaţii sunt cartezieni.

Femeile pot face mai multe lucruri în acelaşi timp.
Bărbaţii nu pot face decât un singur lucru o dată.

Femeilor nefericite în cuplu, le scade capacitatea de concentrare la serviciu.
Bărbaţilor nefericiţi la serviciu, le scade capacitatea de concentrare asupra relaţiei.

Femeile se tem de bătrâneţe.
Bărbaţii se tem de moarte.

Femeile se unesc prin cuvinte.
Bărbaţii se unesc prin acţiune.

Femeile disting nuanţele culorilor.
Bărbaţii disting doar culoarea principală.

Femeile, îmbătrânind, fac riduri.
Bărbaţii, îmbătrânind, îşi pierd părul.

Femeile sunt, prin natura lor, monogame.
Bărbaţii sunt, prin natura lor, poligami.

Femeilor le place să vorbească despre problemele lor.
Bărbaţilor nu le place să vorbească despre problemele lor.

Femeile îşi regăsesc energia după ce fac dragoste.
Bărbaţii au nevoie de odihnă după ce fac dragoste.

Femeile folosesc ambele emisfere ale creierului simultan.
Bărbaţii folosesc alternativ cele două emisfere ale creierului.

Femeile sunt făcute să-şi arate sentimentele.
Bărbaţii sunt făcuţi să nu-şi arate sentimentele.

Femeile sunt, prin natura lor, complicate.
Bărbaţii sunt, prin natura lor, simpli.

Femeile gândesc totul.
Bărbaţii nu-şi pun întrebări.

Femeilor, în dragoste, le place să fie atinse.
Bărbaţilor, în dragoste, le place să privească.

Femeile intră în vorbă din entuziasm.
Bărbaţii intră în vorbă din contradicţie.

Femeile se exprimă la condiţional.
Bărbaţii se exprimă la imperativ.

63,1% dintre femei spun că nu pot avea relaţii sexuale fără dragoste.
63,8% dintre bărbaţi spun că pot avea relaţii sexuale fără dragoste.

Femeile se proiectează în viitor.
Bărbaţii trăiesc fiecare zi pe rând.

Femeile au nevoie de intimitate pentru a aprecia sexualitatea.
Bărbaţii au nevoie de sexualitate pentru a aprecia intimitatea.

Femeile îşi iau repere.
Bărbaţii se orientează.

Femeile vor să întâlnească.
Bărbaţii vor să posede.

Femeile sunt sensibile la personalitatea unui bărbat.
Bărbaţii sunt sensibili la frumuseţea unei femei.

Femeile visează la ce li se va întâmpla.
Bărbaţii visează la modalităţile prin care să ajungă acolo.

Femeile visează la romantism.
Bărbaţii visează la reuşită.

Femeile vorbesc despre probleme pentru a scăpa de ele.
Bărbaţii vorbesc despre probleme pentru a le rezolva.

Femeile aşteaptă semne de atenţie.
Bărbaţii aduc soluţii.

Femeile acordă mai multă importanţă defectelor corpului lor.
Bărbaţii acordă mai multă importanţă aspectelor pozitive ale corpului lor.

Femeile sunt idealiste.
Bărbaţii sunt realişti.

Femeile nu reuşesc să nu se gândească la nimic.
Bărbaţii pot să nu se gândească la nimic.

Corpul femeilor este compus din 23% muşchi.
Corpul bărbaţilor este compus din 40% muşchi.

Femeile au temperatura corpului variabilă.
Bărbaţii au temperatura corpului stabilă.

Femeile, în prietenie, împărtăşesc sentimente.
Bărbaţii, în prietenie, împărtăşesc activităţi.

Femeile sunt sensibile la detalii.
Bărbaţii nu se împiedică în amănunte.

Femeile au nevoie să fie apreciate.
Bărbaţii au nevoie să fie recunoscuţi.

75% dintre femei acordă prioritate familiei.
75% dintre bărbaţi acordă prioritate carierei.

Femeile vor să convingă.
Bărbaţii vor să se facă ascultaţi.

Femeile ajung la maximum libidoului între 30 şi 40 de ani.

Bărbaţii ajung la maximum libidoului între 20 şi 30 de ani.

Femeile nu uită niciodată.
Bărbaţii uită repede.

Femeile care fac remarci, critică.
Bărbaţii care fac remarci, îşi dau cu părerea.

O femeie celibatară se simte singură.
Un bărbat celibatar se simte liber.